1987 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர் யாருடைய தொகுதியாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கம் ஒரே கண்ணோட்டத்தில் வேலைகளை எடுத்துச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேலு சொன்னதைப் போல நாம் இலண்டன் மாநகருக்குப் போக வேண்டாம். தமிழ் நாட்டில் இருப்பதே சரியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

3. அறிக்கை அளித்தல்.

பொது நிறுவனங்கள் குழு.

டாக்டர் கே. சமரசம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொது நிறுவனங்கள் குழுவில் கீழ்க்கண்ட அறிக்கையைப் பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்:

"இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1981-82 மற்றும் 1983-84-ஆம் ஆண்டுகளுக்கான அறிக்கைகளில் (வணிகம்) செய்தி, சுற்றுலாத் துறை தொடர்பான பத்திகள் மீதான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் ஐம்பத்தி மூன்றாம் அறிக்கை".

4. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 27—கதர்த்தொழில்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 27—கதர்த் தொழில் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,76,95,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

திரு. கோ. வீரய்யன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாகை வட்டம் வேட்டைக்காரனிருப்பில் கதர்த் தொழில் துறையின் மூலம் செயல்பட்டு வரும் சுதர் உற்பத்தி நிலையத்தை விரிவுபடுத்தி, உற்பத்தி செய்வது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 27.—கதர்த் தொழில் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,76,95,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பனையிலிருந்து தயார் செய்யப்படும் கருப்பு கட்டி, கற்கண்டு ஆகியவை அத்தியாவசிய பொருட்கள் பட்டிய லிருந்து நீக்கப்பட வேண்டியதின் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 27—கதர்த் தொழில் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 3,76,95,000-ல், ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

(முற்பகல் 11-50)

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கதர்த் துறையில் பணியாற்றுகிற ஊழியர் களின் வேலை நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்து சம்பள உயர்வு தரவேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 27—கதர்த் தொழில் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 3,76,95,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

(ஆ) கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர் மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப் பின் கீழ் ரூ. 92,18,97,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.".

திரு. கி. வெங்கடாசலம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத் துறையின் சார்பில் செய்யப் படுகிற சமுதாய நலத் திட்டங்கள் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. கி. வெங்கடாசலம்]

"மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 92,18,97,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிபந்தனையின்றி 60 வயது நிரம்பிய அனைவருக்கும் ஓய்வு ஊதியம் கொடுப்பது குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 92,18,97,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கதர்த் தொழில் சம்பந்தமாகவும், சமூக நலன் சம்பந்தமாகவும், கொள்கை குறிப்புகளை அச்சிட்டு, அவைகள் ** அவை முன் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகளை நான் படித்ததாகக் கருதி குறிப்பேடுகளில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய நல்ல கருத்துக்களைப் பெற்றதற்குப் பிறகு தேவையானால் என்னுடைய உரையை நான் இறுதியில் வழங்குகிறேன்.

* **திருமதி தா. இராசாம்பாள்** : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம், மற்றும் சமூக நலன் என்ற இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களை கூற முன்வருகிறேன்.

** 513—572 மற்றும் 573—586 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் முறையே III, IV ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

கதர் கிராமத்தொழில் வாரியத்தின் மூலமாக பல திட்டங்களை செயல்படுத்தியிருந்தாலும் கூட, வட்டாரங்கள்தோறும் ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை பிளான் செய்து, திட்டமிட்டு நிறைவேற்ற வேண்டும். எந்தெந்த இடங்களில் இந்த கனிப் பொருட்கள் கிடைக்கின்றனவோ, அவைகளைக் கொண்டு, இன்னின்ன பணிகளைத் தொடங்கலாம் என்ற ஓர் திட்டம் இல்லாமல் இருக்கிறது. தற்போது தமிழ்நாடு முழுவதும் அல்லது மாவட்ட வாரியாக என்று நாம் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்கின்ற காரணத்தால், பல இடங்களில் கனிப்பொருட்கள் கிடைக்காத காரணத்தால், வேலைகள் நிறுத்தப்படுகின்றன. சில இடங்களில் இடங்கள் செலக்ஷன் செய்யப்படாத காரணத்தால் நிறுத்தப் படுகின்றன. ஆகவே கனிப் பொருட்கள் கிடைக்கின்ற வட்டாரங்களில், ஒரு வட்டாரத்திற்கு 10 ஊராட்சிகள் என்று எடுத்துக்கொண்டு, தச்சர், கொல்லர், கூடை முடைவோர், மட்பாண்டம் செய்வோர், செருப்பு தைப்போர், ஆகியவர்களுக்கு தொழில் கருவிகளையும், மூலதனத்தையும் கொடுத்து, அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீடுகள் கட்டும் பணியில் இன்று அரசு ஒரு பெரும் இலக்கை முன் வைத்துள்ளது. தனியார்களும் கிராமங்களில் தங்களுடைய வீடுகளைப் புதுப்பிக்கவும் புதிதாக அமைக்கவும் முயற்சி செய்கின்றனர். இந்த நிலையில் கட்டுமானப் பொருட்கள் ஒன்றியந்தோறும் கிடைக்கத்தக்கவாறு ஒரு திட்டத்தை அரசு அறிமுகம் செய்ய வேண்டும். வீடு கட்டும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு வாரம் பயிற்சி தருவதற்கு அரசு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து தந்தால்தான் வீடு கட்டுவோரும், அதில் ஈடுபடுவோரும் கட்டுமானப் பொருட்களை சேதமின்றி சரியாகப் பயன்படுத்த இயலும் என்ற என்னுடைய யோசனையை கூற விழைகிறேன்.

கிராமங்களில் உள்ள வீடுகளுக்குக் கழிப்பிட வசதி செய்து கொள்ள சிமெண்ட் பைப் முதலியவற்றை தயாரிக்க ஒன்றியங்கள் தோறும் ஒரு தொழில் கூடம் அமைக்க வேண்டும். மலைகளில் மலைவாழ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். வனத்துறையில் உள்ள பகுதிகளில் இருந்து கடுக்காய் மரங்களிலிருந்து அந்தக் கடுக்காய்களை பொறுக்குவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அந்தக் கடுக்காய்களை பிஞ்சிலேயே உலுக்கி நல்ல விலைக்கு விற்க முடியாத நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், அந்தக் கடுக்காய்களை முழுமையாக அவர்களே பொறுக்கி அதைக் கூட்டுறவிலே கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சமூக நலத்துறையின் கீழ் பெண்களுக்கும், ஊனமுற்றவர்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும் பல திட்டங்களை நாம் செயல்படுத்தி இருக்கிறோம். என்றாலும் கூட சமூகநலன் என்று சொன்னால், அவர்களுடைய பொருளாதார நலனுக்காக, கடன் கொடுப்பது என்பது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு ஒரு தொழிலை அறிமுகப்படுத்துவது என்பது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, வேலைவாய்ப்பிலே இடம் கொடுக்க வேண்டும். தகுதியின் அடிப்படையில் அவர்களை அரசாங்கப் பணியில் அமர்த்துவதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால்தான், அவர்களுடைய வாழ்வு நிரந்தரமாகி, பொருளாதார உயர்வை அவர்கள் அடைய முடியும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக பெண்களுக்குப் பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டாலும் வசதி இல்லாத காரணத்தாலோ அல்லது அவர்கள் எதையும் தெரிந்து கொள்ளுகின்ற வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தாலோ கிராமத்தி லுள்ள பெண்கள் அரசாங்கம் தீட்டுகின்ற அந்தத் திட்டங்களைத் தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே பெண்களுக்கு ஜனத்தொகையில் பாதிக்குமேல் இருக்கிற பெண்களுக்கு—வேலைவாய்ப்பில் குறைந்தது 3 பர்சென்டாவது அல்லது முன்னுரிமையாவது அளிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன் வைக்கிறேன்.

ஊனமுற்றோருக்கு, ஊனமுற்றோர் ஆண்டுக்கு மட்டும் 3 பர்சென்ட் வேலைவாய்ப்பில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு ஊனமுற்றோர் பலர் நல்ல நிலையிலுள்ளவர்களோடு போட்டியிட்டு வேலைவாய்ப்பில் இடம் பெறமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. உதாரணமாக, ஒரு கோர்ட்டில் வேலை

வாய்ப்பு அலுவலகத்திலிருந்து பட்டியல் கேட்டிருந்தார்கள் அதிலே பல ஊனமுற்றவர்கள் அந்த அலுவலகத்திற்கு அலுவலக உதவியாளர் பதவிக்கு, நேர்முகத் தேர்வுக்கு வந்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களை சைக்கிள் ஓட்ட தெரியுமா? மாடியிலிருந்து இறங்கி ஏற முடியுமா என்றெல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குரிய வேலையைக் கொடுத்தால் அவர்களால் செய்ய முடியுமேயொழிய எல்லோரோடும் போட்டியிலே அவர்கள் வெற்றி பெற்று வேலையைப் பெற முடியாது என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அல்லது 3 சதவிகிதம் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில் ஒதுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையினை முன் வைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் 30 மாதர் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. நாங்கள் ஏதோ அரசாங்கத்தை குறைகூறுகிறோம் என்ற கருத்தாக நீங்கள் இதை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அந்த மாதர் சங்கங்கள் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில்கூட நடைமுறையில் இல்லை. அங்கே மாதர் சங்கத் தலைவிகள் யாராவது இருக்கிறார்களா அல்லது அந்தச் சங்கங்களில் உள்ள மெம்பர்கள் வாரம் ஒரு முறையோ அல்லது மாதம் ஒரு முறையோ கூடுகிறார்களா என்றால், இல்லை. மாதத்திற்கு 5 ரூபாய் விதம் காலாண்டிற்கு 15 ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறதே என்று சொன்னால், சங்கங்கள் நடப்பதாக, ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணம் செலவழிக்கப்படுவதாக கணக்கு இருக்கிறதேயொழிய உண்மையில் அந்த மாதர் சங்கங்கள் இயங்கவில்லை. சமூக நலத்துறை மூலமாக அந்த மாதர் சங்கங்கள் நல்லமுறையிலே இயங்கினால் நாம் தீட்டுகின்ற திட்டங்கள் அனைத்தும் அந்த மாதர் சங்கங்கள் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட முடியும். நல்லமுறையில், அது பெண்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு அரசாங்கம் காய்கறி உற்பத்தியாளர் சங்கம் என்ற ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக சத்துணவு மையங்களுக்கு காய்கறிகளை விநியோகம் செய்ய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்துள்ளது. உண்மையில் காய்கறி உற்பத்தியாளர் சங்கம் இருக்கின்றதேயொழிய—நான் கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்ல வரவில்லை—காய்கறி உற்பத்தி செய்பவர்

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

களுக்கும் அந்த உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் பணி புரிகின்ற இயக்குநருக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை. அவருக்கும் காய்கறி உற்பத்தியாளருக்கும் சம்பந்தமில்லாத ஒருவரை அதிலே போட்டுள்ளது மட்டுமல்லாமல், சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு காய்கறி வழங்குகின்ற சூழ்நிலையில் அன்றைய மார்க்கெட்டில் 1 ரூபாய்க்கு காய்கறி விலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த மார்க்கெட்டில் 1 ரூபாய் 70 பைசாவிற்கு விற்கிறார்கள். ஏனென்று கேட்டால் அவர்கள் ஆட்களைப் போட்டு வாடகை கொடுத்து அதை விற்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால்

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காய்கறி உற்பத்தி யாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டதன் காரணமே நல்ல காய்கறிகள் குறைந்த விலையில் சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான். ஆனால் சில இடங்களில் சரியில்லாதவர்கள் புகுந்துவிட்ட காரணத்தால் சில தவறுகள் ஏற்பட்டது என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கைகள் தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டு விட்டன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதுபோல வேறு எங்காவது அத்தகைய நிலைமைகள் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றபோது உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் படும். மேலும் வெளியார் சந்தையில் விற்பதைவிட குறைந்த விலையில்தான் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே காய்கறிகள் விற்கப் படவேண்டுமென்று தற்போது நாம் உத்தரவுகளை வழங்கி இருக்கிறோம்.

திருமதி தா. இராசாம்பாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காய்கறி உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உட்பட நம்முடைய அரசாங்கம் போடுகின்ற அனைத்துத் திட்டங்களும் கூட்டுறவு முறையில் நடைபெறவேண்டு மென்பதில் எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து கிடையாது. இருந் தாலும்கூட, இன்றைக்கு 1 ரூபாய்க்கு விற்கின்ற காய்கறிகள் 1.70-க்கு விற்கும்போது உண்மையிலேயே மன வருத்தப்படு கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், கத்தரிக்காய் சகதாரணமாக கிராமங்களில் கிடைக்கிறது. அவர்கள் சொத்தை காய்கறிகளைக்

கொண்டு வந்து விற்கும்போது, நாங்கள் நேரடியாக அதைப் பார்வையிடுகின்றபோது இந்த காய்கறிகளைத்தான் அவர்கள் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நிர்பந்தமாக, அந்தச் சத்துணவு மையங்களுக்கு நாம் போடுகின்ற திட்டத்தில் கொடுக்கின்ற அந்தத் தொகை அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராமல் இடைத் தரகர்களால் கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது என்றுதான்

(நண்பகல் 12-00)

நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் காய்கறி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து வரும் அந்த காய்கறிகளை விற்கின்ற பொறுப்பை நம்முடைய மாதர் சங்கங்களுக்கு, பெண்கள் ஏற்று நடத்துகின்ற மாதர் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்தால் உண்மையிலேயே நன்மையாக இருக்கும். அவர்கள் நல்லமுறையில் ஏற்று நடத்துவார்கள் என்ற அந்த உறுதியை நான் கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் முதலில் பேசுகின்றபோது மாதர் சங்கங்கள் செம்மையாக செயல்படவில்லை என்றும் எங்கே இந்த மாதர் சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். மீண்டும் இப்போது காய்கறி வழங்கும் பொறுப்பை மாதர் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே முதலில் மாதர் சங்கங்களுடைய இயக்கத்தைப் பெருக்க வேண்டும் அதன் பிறகு நாம் அவர்களுக்கு இந்த காய்கறி வழங்குவதைப் பற்றி யோசிக்கலாம். தற்போது குறிப்பாக எங்காவது இதுபோன்ற காய்கறி சங்கங்களில் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று தெரிவிப்பார்களானால் அதற்கு வேண்டிய உரிய நடவடிக்கையை எடுத்து அந்தச் சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் வெளியிலே காய்கறிகளை வாங்குவதற்கு வேண்டிய உத்திரவை வழங்கியிருக்கிறோம்.

திருமதி தா. இராசாம்பாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாதர் சங்கங்கள் இன்றைக்கு இயங்கவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் இவைகளுக்கு

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

எல்லாம் பொறுப்புகளை, அரசாங்கம் தொடர்புள்ள பொறுப்புகளை கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு துணி தைத்து கொடுக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது, பாடப் புத்தகங்கள், நோட்டுப் புத்தகங்கள் போன்றவைகள் எல்லாம் கொடுக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை அரசு எடுத்து இருககிறது. அவைகள் அனைத்தையும் அந்த மாதர் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் நல்லமுறையில் இயங்குவதற்கு ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். இன்றைக்கு 15 ரூபாயிலிருந்து 90 ரூபாயாக உயர்த்தி இருக்கிறோம். அதை வரவேற்கிற அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு காசு மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. அவர்களுக்கு பொறுப்பு கொடுத்து நல்லமுறையில் இயங்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் கூற கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு முதியோர், விதவைகள், ஊனமுற்றோர், விவசாய கூலிகள் இவர்களுக்கு எல்லாம் உதவித் தொகை கொடுக்கிறோம். இந்த மன்றத்தில் பலரும் கூறிவிட்டார்கள். முதியோர்கள், விதவைகள், ஊனமுற்றோர்கள், விவசாய கூலிகள் ஆகியோருக்கு கொடுக்கின்ற அந்த உதவித் தொகை என்பது ஒரு குறியீடு இல்லாமல் விண்ணப்பிக்கின்ற அனைவருக்கும் தகுதி உடையவர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்படும் என்பது தான் அரசினுடைய அறிவிப்பு. ஆனால் உண்மையிலேயே அங்கே நடப்பது அப்படி அல்ல, யாராவது ஒருவர் இறந்தால் கூட அந்த கிராமத்தில் உள்ள மற்ற ஒருவருக்கு அதை மாற்றிக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். 5 பேர், 10 பேர் இறந்த பின்னால்தான் அதை கூட்டாக வைத்துக்கொண்டு வரிசைப்படி அந்த 10 பேருக்கு மீண்டும் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு இன்றைக்கு வேலைப் பளு காரணமாக தாலுக்கா அலுவலகத்தில் 3 மாதம் 4 மாதத்திற்கு ஒரு முறை தான் அந்தத் தொகையை வழங்குகிறார்கள். அரிசி கார்டுக்கும் அப்படி தான். சரியான முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே தாலுக்கா அலுவலகத்தில் ஒரு செக்ஷனை ஆரம்பித்து, அதற்கான ஊழியர்களைப் போட்டு தனி நடவடிக்கை முறையில் இதைத் தனித்து செய்தால் ஒழிய இந்த அரசின் திட்டம் சரியாக நடப்பதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி தா. இராசாம்பாள்] [1987 ஏப்ரல் 21

தையல் ஆசிரியர் என்ற பதவியில் ஆசிரியர்கள் நீண்ட நெடுக்காலமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதி லிருந்து அவர்கள் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவர்கள், அதோடு பெயில் ஆனவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் முதலில் வாங்கிய அதே சம்பளத்தைத் தான் இது நாள் வரையில் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பொறுப்பு என்ன என்றால் மாதர் சங்கத்தில் உள்ள தையல் இயந்திரங்களை இயக்கி அங்கே மாதர் சங்கங்களில் உள்ள பெண்களுக்குத் தையலை கற்றுக் கொடுப்பது. இன்றைக்கு அந்தத் தொழில் நடைபெறுகிறதா என்றால் நீண்ட நெடும் நாட்களாக 1960 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் மாதர் சங்கத் தலைவி யார் இருந்தார்களோ அவர்கள்தான் இன்று வரை அந்தப் பெயரில் தான் Voucher வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் திருமணம் செய்து கொண்டு பாட்டியாகக் கூட ஆகியிருப்பார்கள். ஆகவே அதைப் புதுப்பித்து புதிதாக மாதர் சங்கத் தலைவியை நியமித்து அங்குள்ள கருவிகள் இருக்கின்றனவா? அவை இயங்கு கின்றனவா? அவற்றால் பலன் அடைகிறார்களா என்று பார்வை யிட தையல் ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு கிராம சேவக் புரமோஷன் செய்யும்போது குழந்தைகள் நல காப்பாளர்களை நாம் நியமனம் செய்கிறோம். அதோடு இவர்களும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள்தான், நல்ல அனுபவமிக்கவர்கள், இவர்கள் நீண்ட நெடும் நாட்களாக சர்வீ சில் இருப்பதால் இவர்களுக்கும் அந்தத் தகுதியைக் கொடுத்து நல்ல சம்பளத்தைக் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து மக்களுக்காக நல்ல வேலையை நாம் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

.

அதோடு இன்று கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் தம்பதியர்களில் அந்தக் கணவன் மனைவி இருவரில் யாராவது ஒருவருடைய ஜாதியை அந்தப் பிள்ளைக்கு வைக்க வேண்டும் என்பது அரசினுடைய ஆணையாக இருக்கிறது. ஆனால் மீண்டும் மீண்டும் அந்த ஜாதியை சொல்லி சலுகையை பெறு

கின்ற சூழ்நிலை இருப்பதால் கலப்பு மணம் செய்து கொண்டவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஜாதி ஒழிப்பு என்ற அந்த எண்ணம் சரியாக ஈடேறாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. அதற்கு என்ன ஜாதி வைக்கலாம் என்று கேட்டால் அதை அரசு முடிவு செய்யவேண்டும். அப்படி ஜாதி இல்லாத ஒரு சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு கலப்பு மணம் செய்து கொண்ட அந்த தம்பதியர்களுக்கு நல்ல ஒரு முடிவை எதிர்காலத்தில் பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அனாதை குழந்தைகள் என்று சில குழந்தைகளை அனாதை இல்லங்களில் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். அனாதை இல்லங்களில் கொண்டு வந்து விடும்போது யார் அந்தக் குழந்தையை எடுத்து வந்து விடுகிறார்களோ அவர்களுடைய ஜாதியை அந்தக் குழந்தைக்கு வைக்கிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகளுக்கு எந்தச் சாதியை வைத்து சலுகைகளைப் பெறுவார்கள் என்று கேள்வியை முன் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் கங்கவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் காது கேளாதோர் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியில் நீண்ட நாட்களாக 5 ஆம் வகுப்பு வரையில் தான் சேர்ந்து படித்துவருகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்கு தஞ்சையில் 'பிளஸ் 2' வரை படிக்கின்ற ஒரு வாய்ப்பை தமிழக அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமைக்கு உண்மையிலே நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவிப்பதோடு. என்னுடைய தொகுதியில் அந்த மாணவ-மாணவியர் வசதியை முன்னிட்டு குறைந்தது ஒரு நடுநிலைப் பள்ளியையாவது, அதாவது எட்டாம் வகுப்பு வரையாவது படிக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு கட்டிடம் கட்டித் தரவேண்டும். அதற்கு தேவையான இட வசதி இருக்கிறது. 25 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டித்தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து ஊனமுற்றோர் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு வாகன வசதி செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதிலே கூட முன்னுரிமை அடிப்படையில் வரிசைப்படுத்தி கொடுக்க வேண்டும், காரணம், படிக்காதவர்கள், படித்தவர்கள், தொழில்

செய்பவர்கள், இவர்களையெல்லாம், அனைவரையும் ஒரே பட்டியலில் போட்டு, முன்னுரிமை அடிப்படையில் நாம் இதுவரையில் வாகன வசதி செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பள்ளியிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் ஊனமுற்றவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கென்று தனியாக ஒரு பட்டியல் போட்டு, அல்லது அந்த வருடத்தில் எத்தனை விண்ணப்பங்கள் அவர்களிடமிருந்து வருகின்றனவோ அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், ஊனமுற்றவர்களுடைய எதிர்காலம் பாதிக்கப்படும். ஆகவே, பள்ளிக்குச் செல்வதற்கு அவர்களுக்கு அவசியமாக வாகன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். வெளியூர்களுக்குச் செல்வதற்கு பஸ் பாஸ் கொடுக்கிறோம். உள்ளூரில் அவர்கள் செல்வதற்கு கட்டாயமாக வாகன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

செயற்கை உறுப்பு துணை நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சேலத்தில் நீண்ட நாட்களாக மருத்துவ அதிகாரிகள் இருந்தும்கூட, அந்த நிலையம் ஏற்படுத்தாத சூழ்நிலையில் ஏழைகள் தங்களுடைய ஊனமுற்ற பிள்ளைகளுக்கு காலணி வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், பணம் கொடுத்துத் தான் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. பணம் கொடுத்து வாங்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் அந்தத் துணை நிலையத்தை அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தையல் கற்றுக் கொடுக்கின்ற ஒரு நிலையத்தை பச்சைமலைப் பகுதியில் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். காரணம், அங்கே 32 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் மருத்துவ வசதி இருக்கிறது. கால்நடை மருத்துவ வசதி இருக்கிறது. அங்கே படித்த, 7-வது, 8-வது, 10-வது, ப்ளஸ் டூ வரையில் படித்த மாணவ மாணவியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. குடிசைத் தொழில் செய்வதற்கும், தையல் பயில்வதற்கும், டைப்ரைட்டிங் கற்றுக் கொள்வதற்கும் அவர்கள் கீழே வரவேண்டும். திரும்ப மேலே போவதற்கு போக்குவரத்து வசதியில்லை. அங்கேயே தங்கிப் படிப்பதற்கும் வசதியில்லை. ஆகவே தையல் கற்றுக்கொள்ள, டைப்ரைட்டிங் கற்றுக்கொள்ள, அவர்களுக்கு நல்ல ஒரு வாய்ப்பை அளிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

கங்கவல்லி ஆதரவற்ற குழந்தைகள் அரசு பராமரிப்பு இல்லத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பள்ளியை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதாக நான் கேள்விப் படுகிறேன். காரணம், கங்கவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியில் பஸ் போக்குவரத்து மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அங்கே கட்டிட வசதி மிக நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம், நகரங்களிலும், தாலுக்காக்களிலும் இருப்பதை விட நாங்கள் வாழ்கின்ற கிராமங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற விதத்தில், கொடுத்த வசதியை மீண்டும் பறிக்க வேண்டாம் என்ற எண்ணத்தைத் தெரிவித்து, அந்த இடத்திற்கு ஒரு கட்டிடத்தை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதல்மைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் என்பது நடைமுறையில் இருந்துவருகிறது. உண்மையிலேயே திட்டம் சிறப்பானதுதான். அதை நான் குறை கூற வரவில்லை. ஆனால் அதிலுள்ள பெண்களுக்கு சம்பளம் மிகக் குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதன் காரணமாக அவர்கள் செய்கின்ற சிறு சிறு தவறுகளை நாம் கண்டிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை சற்று உயர்த்திக் கொடுத்தால் பரவாயில்லை. அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக 'செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களைப்போல்' பாவித்து செய்தால், அவர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்பு கொடுத்தால் ஒரு நன்மையாக அமையும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராணிப்பேட்டை பகுதியில், வாலாஜாபாத்தில் அமைந்துள்ள கூட்டுறவு பிரம்புத் தொழிற்சாலையில், தலைவர், செயலாளர், அதிகாரிகள் சுமார் ரூ. 1½ இலட்சத்திற்கு ஊழல் செய்திருப்பதாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அப்படி ஊழல் செய்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதுபோன்ற தவறுகள் செய்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதில் எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அந்தத் தொழில் செய்யும் 60 குடும்பங்களையும் காப்பாற்ற அதிக அளவில்

[திருமதி தா இராசாம்பாள்] [1987 ஏப்ரல் 21

பிரம்புகளை வரவழைத்து அந்தக் குடிசைத்தொழிலை ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மட்பாண்ட தொழிலாளர்கள் பல இடங்களில் என்னுடைய ஊரில் கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த மண்ணை எடுப்பதற்கு சில இடங்களில் ஆட்சேபணை தெரிவிக்கப் பட்டு வருகிறது. அதை தவிர்க்க அரசு ஆணை இருந்தாலும் கூட ஆட்சேபணை செய்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் மண் எடுக்க எந்த இடத்திலும் ஆட்சேபணை செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறுதொழில், கிராமத் தொழில், நலிந்த தொழில் போன்றவற்றை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் மூலமாக பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறோம். இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு காலணி தைத்துக் கொடுக்கின்ற அந்தப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள நலிவுற்ற காலணி செய்பவர்களுக்கே இந்தத் தொழிலை கொடுத்து அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். நன்றி.

(பிற்பகல் 12-10)

*திருமதி பா. வளர்மதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சமூகநலம், சத்துணவு, கைத்தறித்துறை மானிய கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். சமூக நல மானியக் கோரிக்கையின் மீது இந்த துறையினுடைய வளர்ச்சிக்காக 93 கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கியுள்ளதை நான் முதலிலே பாராட்டுவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், 1980 ஆவது ஆண்டிலிருந்து 10 கோடியிலிருந்து உயர்த்தி இன்றைக்கு 1986 ஆவது வருடத்திற்குள்ளாக 93 கோடி ரூபாய்களை இந்தத் துறையினுடைய வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கியிருக்கின்ற எங்களின் இதய தெய்வம் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை தாய்க்குலத்தின் சார்பில் இந்த நேரம் மனதார

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி பா. வளர்மதி]

வரவேற்பதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெண்களுடைய முன்னேற்றம் குறித்து, அது எந்த கட்டமாக இருந்தாலும் சரி தாய்க்குலத்தினுடைய வளர்ச்சியை மனதிலே வைத்து இந்தத் துறைக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீட்டை அரசு செய்திருக்கிறது. இன்றைக்கு எத்தனையோ பெண்ணுரிமை இயக்கங்கள், எத்தனையோ போராட்டங்கள் நடத்தியும் கூட, எத்தனையோ மாநாடுகள் நடத்தியும் கூட வரதட்சிணை கொடுமை இன்னமும் ஒரு முடிவிற்கு வரவில்லை. தினந்தோறும் பத்திரிகைகளில் செய்திகளைப் படிக்கின்றபோது இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற தாய்மார்கள் மனம் நோகக்கூடிய அளவிற்கு செய்திகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. பெண்களை போகப் பொருள்களாக நினைக்கக்கூடிய இந்த நிலை இன்றைக்கும் மாறவில்லை. எத்தனையோ குடும்பங்களில் பதுமைகளாகவே பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேகத்தை சிறைபிடித்தால் யாருக்கும் மழை இல்லை. பாவேந்தர் பாரதிதாசன் சொன்னதைப்போல, பெண் அடிமை தீருமட்டில் பேசும் திருநாட்டில் மண் அடிமை தீருவது முயல் கொம்பே—என்று சொன்னதைப் போல வரதட்சிணை கொடுமைகளை தடுப்பதற்கும் கண்டு பிடிப்பதற்கும் தனியாகவே ஒரு காவல்துறை பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்கின்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை செயல் படுத்திய மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை இந்தச் சமயத்தில் பாராட்டுவதற்கு கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இன்னொன்றையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வரதட்சிணை என்ற பெயராலே இன்றைக்கு பல பேர் செத்து மடிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்காக பெண்களுக்கு திருமணம் முடிந்த கையோடு—திருமணங்களை பதிவு செய்வதைப் போல—பெண்களுக்கு சீதனம் என்ற பெயரால் தரப்படுகின்ற வரதட்சிணைகள் நகைகள், பாத்திரங்கள், சேலைகள் கொடுக்கப் படுகின்ற அத்தனை சீதன பொருள்களையும் பதிவு அலுவலகத்திலே போய் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது ஓரளவிற்கு பெண்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கு ஒரு

[திருமதி பா. வளர்மதி] [1987 ஏப்ரல் 21

வாய்ப்பாக அமையும். பின்னால் ஏதாவது அந்தப் பெண்களுக்கு பிரச்சினை என்று வந்தால் கூட தரப்பட்ட சீதன சொத்துக்கள் அனைத்தும் எந்த விவாதத்திற்கும் இடமின்றி பெண்களுக்குச் சேரவேண்டும் என்கின்ற விதி முறைகளையும் அரசு வகுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கான செயல்பாடுகளை கவனிப்பதற்காகத்தான் இன்றைக்கு சமூக நல வாரியம் என்ற ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. என்ன காரணத்தினாலோ தெரியவில்லை, இந்த வாரியத்தின் பணிகளில் ஏதோ ஒரு சுணக்கம் தெரிகிறது. முன்போல மாவட்ட கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள் இப்போது நடத்தப் படுவதில்லை. செமினார் என்று சொல்லி சமூக நல வாரியம் செமினார் நடத்துகிறார்கள். அந்த செமினார் நடத்துவதிலே சமூக நலத்துறைக்கு உட்பட்ட அதிகாரிகள், சமூகநல வாரிய உறுப்பினர்கள் இவர்கள் மட்டும்தான் அந்த கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொள்கிறார்களே தவிர பொது மக்களுக்கு இந்த செமினாரிலே போடப்பட்ட தீர்மானங்கள், பெண்களுக்குப் போய்ச்சேர வேண்டிய நல்ல பல கருத்துக்கள் அவர்களுக்கு தெரிய வாய்ப்பில்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அரங்குகளிலே கொண்டு போய் அந்த செமினார்களை, மாநாடுகளை நடத்து கிறார்கள். நான் இந்தச் சமயத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்வது, இதுபோன்ற மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள் எல்லாம் கிராமப்புறங்களிலே ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கிற பகுதிகளிலே நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை.)

தங்களுக்கு ஒரு துன்பம் என்றால், கணவனிடம் மட்டுமே பெண்களுக்குச் சொல்லத் தெரிகிறது. காவல்துறை மீது இருக் கிற அச்சத்தின் காரணமாக, காவல் நிலையங்களுக்குச் செல் வதற்குத் தயங்குகிறார்கள். கொடுமைகளைச் சொல்வதற்கும், பரிகாரங்களைத் தேடிக்கொள்வதற்கும் உரிய வழிவகைகள் செய் வதற்குத் தனியான வழிவகைகளைக் காணவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு முன்னோடியாக, சமூக நல வாரியம் சுறுசுறுப்பாகச் செயல்படவேண்டும். இந்தக் கருத்தரங்குகளையும், மாநாடு களையும் வெறும் விவாத மேடைகளாக மட்டும் நிறுத்திக்

கொள்ளாமல், வாரியத்தினுடைய பணிகளை முடுக்கி, அங்கே அடிமட்டத்துப் பெண்களுக்குப் போய்ச் சேரக்கூடிய வழிவகை களில் எல்லாம் இந்தச சமூக நல வாரியம் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் பெண்கள் நல விழிப்புக் குழுக்கள்— Vigilance Committee அமைப்பது நிச்சயமாக சிறப் பாக இருக்கும். அதற்குக் காரணம், சென்னையிலே சமூக நல வாரியம இருக்கிறது. மாவட்டங்களிலே ஏதாவது ஒரு இடத்தில் அலுவலகம் வைத்து இருக்கிறார்கள். ஏதாவது பிரச்சினை என்று சொன்னால்கூட, காவல்துறைக்கு போவதற்கு அஞ்சக்கூடிய தாய்மார்கள், மாவட்டத்திற்கு ஒன்று இல்லை யெனில் யூனியனுக்கு ஒன்று என்று விஜிலன்ஸ் கமிட்டி அமைக்கிறபோது; பெண்கள் தங்களுக்குள் இருக்கிற பிரச்சினை களைப் பெண்களிடத்தில் கூச்சப்படாமல் சொல்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அதை மாண்புமிகு இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல், அரசால் நடத்தப்படுகிற பெண்கள் விடுதிகள் தமிழ்நாட்டிலேயே மிக மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. 5 இடங்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பு சென்னை நகரத்திலே ஒரே ஒரு இடத்திலே மட்டும், அப்படிப் பட்ட பெண்கள் விடுதி நடத்தப்படுவதாக தெரிவிக்கிறது. சென்னை போன்ற நகரங்களில் வெளியூரிலிருந்து வரக்கூடிய பெண்கள், வேலை செய்யக்கூடிய பெண்கள் தங்குவதற்கு இட மில்லாமல் தனியான முறையில் தங்குவதற்கு அச்சப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இன்றைக்கு பெண்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தப் பெண்கள் விடுதிகளை—சென்னை மாநகரத்திலே ஒரு விடுதியாக இருப்பதை—தயவுசெய்து 10 விடுதிகளாகக் கட்டித் தருவதற்கு வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டும். பெண்களுடைய பிரச்சினை களைத் தீர்ப்பதற்கு அது ஒரு வழியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அதையும் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி பா. வளர்மதி] [1987 ஏப்ரல் 21

இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் 11,520 மகளிர் மன்றங்கள் இருப்பதை மானியக் கோரிக்கை தெரிவுபடுத்தியிருக்கிறது. 11,520 மகளிர் மன்றங்கள் செயல்படுவது—உண்மையிலேயே இன்றைக்கு தாய்மார்கள்—அடிப்படைப் பதுமைகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள்—இவ்வளவு பேர் முன் வந்து நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது என்றால் தாய்க்குலத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய அரசு என்கிற காரணத்தால்தான் இவ்வளவு மகளிர் மன்றங்கள் செயல்படுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது.

இந்த மகளிர் மன்றத்தினர் சில கோரிக்கைகளைத் தருகிறார்கள். மகளிர் மன்ற அமைப்பாளர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஊதியம் காலாண்டிற்கு ரூ. 15 என்று இருக்கிறது. இந்த வருடத்திலே ரூ. 90-ஆக உயர்த்தலாம் என்று ஆலோசித்து வருவதாக இந்த மானியக் கோரிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 15 ரூபாய் என்பது—சமூக நலப் பணிகளிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், அங்கே ஒன்றிய அலுவலகத்திற்குப் போய்த் திரும்புவது என்று சொன்னால், அதற்கு இந்த 15 ரூபாய்—மாதத்திற்கு போதுமா என்று சொன்னால், நிச்சயமாகப் போதாது.

15 ரூபாய் என்பதை மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 50 ரூபாயாக உடனடியாக உயர்த்திக் தருவதற்குப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில் செய்வதற்காகக் கடன் உதவி மனுக்கள் சமூக நலத் துறை மூலமாகப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு வங்கிகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. ஆனால் வங்கிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிற மனுக்கள்—சில நேரங்களில் சில கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அந்த வங்கிகளிலே தருகிற கடன்கள் போய்ச் சேருகின்றன. நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது, வங்கிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறபோது, தகுதியின் அடிப்படையில் கடன் வழங்கி, அவர்கள் உதவி பெறக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விதவைப் பெண்களுக்கு மாத ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது. 35 ரூபாய் என்று இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் அரசு படிப்படியாக உயர்த்தியிருக்கிறது. அந்த 35 ரூபாய் என்பதை—

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வறட்சியின் காரணமாக, அவர்களுக்கு—ஒரு 50 ரூபாய்—ஆக உயர்த்தித் தருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு ஓய்வூதியம் வேண்டும் என்று சொல்லி, தாசில்தார் அலுவலகத்திலே இருந்தாலும் சரி, கலெக்டர் அலுவலகத்திலே இருந்தாலும் சரி, 23,000 பெட்டிஷன்கள் இன்றைக்குப் பொதுமக்கள் சார்பிலே போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் 23,000 பேர்களுக்கும் என்ன காரணத்தாலோ இதுவரை ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை. விதவைகளும், முதிய வர்களும் ஓய்வு ஊதியம் கேட்டு மனுச் செய்கிறார்கள். தயவுசெய்து இந்த மனுக்கள் மீது உடனடியாகப் பரிசிலனை செய்து அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கம் போடுகின்ற நல்ல திட்டங்கள், அரசாங்கம் நிறைவேற்றுகின்ற நல்ல திட்டங்கள் ஆகியவைகளெல்லாம் இன்றையதினம் அதிகாரிகளிடத்தில் காணப்படும் சுணக்கம் காரணமாக ஏழை எளிய மக்களைப் போய்ச் சேராமலேயே இருக்கின்றன. எனவே அதிகாரிகளை வேகமாகச் செயல்படும்படி முடுக்கிவிட்டு, எல்லோருக்கும் எந்தவிதமான தங்குதடையுமில்லாமல்—மனு செய்கிற அத்தனை பேருக்கும்—ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்படுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்படுவதற்கான வயது 45 என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். 45 வயது என்று அரசு நிர்ணயித்திருந்தாலும் பல நேரங்களில் 25 வயதிலேயேகூட சில பெண்கள் தங்கள் கணவனை இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. எனவே 25 வயதில் கணவனை இழப்பதால்—அப்படிப்பட்டவர்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம் என்று நாம் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம் என்றாலும் தமிழ்நாட்டுப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் அவ்வாறு மறுமணம் செய்து கொள்கிறவர்கள் மிக மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறார்கள்—ஆகவே அவ்வாறு மறுமணம் செய்து கொள்ள முடியாது என்று இருக்கிற தாய்மார்

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திருமதி பா. வளர்மதி] [1987 ஏப்ரல் 21

களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் 25 வயதில் கணவனை இழந்தாலும் சரி அல்லது 18 வயதில் கணவனை இழந்தாலும் சரி—அவர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் வழங்கவேண்டுமென்று தாய் உள்ளம் படைத்திருக்கின்ற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரின் அரசை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிற திட்டத்தின் அடிப்படையில் தாசில்தார் அலுவலகத்திற்குச் செல்லுகிற தாய்மார்கள் பல தடவை அங்கே நடந்துபோய்க் கையெழுத்து வாங்கச் சிரமப்படுகிறார்கள். எனவே அவர்கள் மனுச் செய்த 3 மாதத்திற்குள்ளாக ஓய்வூதியம் அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். ஓய்வூதியம் இல்லை என்றால் அதை இல்லை என்றாவது சொல்லிவிட வேண்டும். 1 மாதமெல்லாம் அலைகிறார்கள். இரண்டாவது மாதமும் அலைகிறார்கள். 3 வது மாதம் அலைகிறபோது அவர்கள் அரசின் மீதே வெறுப்படைகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே 3 மாதத்திற்குள்ளாக நிச்சயமாக அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்க வேண்டுமென்ற கட்டாய உத்தரவை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசாங்கப் பணிகளிலும் மற்ற வேலை வாய்ப்புகளிலும் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுவது உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய அம்சம், வரவேற்க வேண்டிய அம்சம். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் பற்றியும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நகரில் பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. பிச்சைக்காரர்கள் சென்னை மாநகரத்தின் சிக்னல்களுக்கு பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு பிச்சை எடுக்கிறார்கள். அவ்வாறு சிக்னல்களுக்கு அருகே நின்றுகொண்டு பிச்சை எடுக்கிறபோது அது போக்குவரத்திற்கும் இடைஞ்சலை ஏற்படுத்துவதோடு, அவர்களே விபத்துக்களுக்கு ஆளாகி பாதிக்கப்படுகிற சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. எனவே விபத்துக்களைத் தடுக்கிற முறையிலாவது பிச்சைக்காரர்கள் சிக்னல்களுக்கு அருகிலே நின்று கொண்டு பிச்சை எடுப்பதைத் தடுக்கக் கட்டாய உத்தரவிட

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி பா. வளர்மதி]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிக்னல்களுக்கு அருகில் நின்று பிச்சை எடுப்பதை உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் உடல் ஊனமுற்றவர்கள், கண்பார்வை அற்றவர்கள் காது கேளாதவர்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கு உதவித் தொகை கோரியும், வேலைவாய்ப்பு கோரியும் அலைவதற்குக் கொஞ்சம் சிரமப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் போய் உதவித் தொகை கோரி மனுச் செய்து அலைகிறபோது உதவித் தொகை கிடைப்பதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதற்காக நாம் வழிகாட்டி நிலையங்களை அதிகமாக வைத்திருக்கிறோம் என்றாலும், அவற்றை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் அதிகமான வழிகாட்டி நிலையங்களை அரசு அமைத்து சமூக நலப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வாறு அதிக எண்ணிக்கையில் வழிகாட்டி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட இருப்பதாகக் கொள்கைக் குறிப்பில் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பாராட்டப்பட வேண்டிய அம்சம். சென்னை மாநகரத்தில் வழிகாட்டி நிலையங்களை பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலும், ரெயில்வே ஸ்டேஷன் களிலும் இதுபோன்ற முக்கியமான பகுதிகளிலும் அமைத்து உடல் ஊனம் உற்றவர்கள் உதவித் தொகை கேட்டு வருகிறபோது எந்த அலுவலகத்திற்குப் போனால் சீக்கிரமாக உதவித் தொகையைப் பெறலாம், அல்லது எந்த அலுவலகத்திற்குப் போனால் வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று விவரம் அளிக்கிற வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இனி அமைக்கப்படுகிற வழிகாட்டி நிலையங்கள் இதற்கு உறுதுணை புரிய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போக்குவரத்து அதிகமாக உள்ள இடங்களில் நடந்து போகிறபோது இத்தகைய வழிகாட்டி நிலையங்களில் இருப்பவர்கள் உதவி செய்தால் அது உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு உயர்ந்த உதவி செய்வதாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திருமதி பா. வளர்மதி] [1987 ஏப்ரல் 21

மேலும் சட்ட மன்றத்திலேயே பல பெண்கள் நிரந்தரமான வேலையில்லாமல் பணி புரிகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய மைலாப்பூர் தொகுதியில் கலா க்ஷேத்ரா கல்விக்கூடம் என்ற ஒரு அமைப்பு மிகப் பெரிய கல்விக்கூடமாக பெயரும் புகழும் வாய்ந்த கல்விக்கூடமாக விளங்குகிறது. மரியாதைக்குரிய ஒன்றாக நாட்டில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் பாராட்டக்கூடிய முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. வணக்கத்திற்குரிய மறைந்த திருமதி ருக்மணி அருண்டேல் அவர்கள் தற்போது மறைந்துவிட்டார்கள். எனவே அந்தக் கலாக்ஷேத்ரா கல்விக்கூடத்திற்கு ருக்மணி அருண்டேல் கல்விக்கூடம் என்று பெயர் சூட்டி அவருடைய சிலையை அங்கே நிறுவ வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மரியாதைக்குரிய டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி அவர்களுக்குத் தமிழக அரசு, புரட்சித் தலைவர் அரசு எப்படிப் பெருமை சேர்த்ததோ, அவருடைய பெயரை இன்றைக்கு முக்கியமான இடங்களில் வைத்து பெண் இனத்திற்கு எப்படிப் பெருமை சேர்த்ததோ அதுபோலவே இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே கலைக்கு நல்லதற்காகப் பாடுபட்ட ருக்மணி அருண்டேலுக்கும் பெருமையைத் தேடித் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டத்திலே பணிபுரிகிறவர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்திலே தான் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த நேரத்திற்காக அவர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவாக கொடுக்கப் படுகிறது என்றாலும் அவர்கள் பிரசவத்திற்காக விடுப்பில் செல்லும்போது அவர்களுக்குச் சம்பளம் தரப்படுவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பிரசவத்திற்காக மூன்று மாதங்கள் விடுப்பில் இருந்தால் அந்த மூன்று மாதங்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்குச் சம்பளத்தோடு கூடிய விடுப்பை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி பா. வளர்மதி]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட மானியம். நாங்கள் கொஞ்சம் பேர்தான் இருக்கிறோம். ஆகவே எங்கள் கோரிக்கைகளை வைக்க தயவு செய்து அனுமதி தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இலவச சீருடைத் திட்டத்திலே இரண்டரை வயது பிள்ளைகளுக்குச் சீருடை தருவதில்லை. ஐந்து வயதுடைய பிள்ளைகளுக்குத் தான் தருகிறார்கள். பால்வாடி பிள்ளை களுக்கும் சீருடை வழங்க வேண்டும் என்று தயவு செய்து ஐந்து வயது பிள்ளைகளுக்குச் சீருடை வழங்குகிற புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே சொல்லுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே இரண்டரை வயது பால்வாடி பிள்ளைகளுக்கும் சீருடை, காலணி வழங்க தாய் உள்ளம் கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தயவு செய்து ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டு, சமூக நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சமூக நலம், மற்றும் கதர்த் தொழில் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமூக நலத் துறையின் மூலமாக பல நல்ல திட்டங்களை இந்த அரசு செய்வதை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். அதோடு இந்தத் திட்டங்கள் முறையாக, சரியாக நடைபெற வேண்டும் என்பதாலே தான் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேனே தவிர, இந்தத் திட்டங்களை எதிர்ப்பதாகத் தயவுசெய்து நீங்கள் எண்ண வேண்டாம் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விதவைகள் திருமணத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல நேரங்களில் திருமணம் நடைபெற்று விதவைகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கோ அல்லது அரசுக்கோ மனுச் செய்தால் அவர்கள் எல்லோருக்கும் சரியாகச் சலுகை கிடைப்பதிலே தர்ம சங்கடமான நிலை இருப்பதை இந்த அரசு கவனத்திலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1987 ஏப்ரல் 21

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி வளர்மதி அவர்கள் சொன்னது போல முதியோர் உதவித் தொகைக்காக மனுச் செய்து, எந்தவிதமான பதிலும் கிடைக்காத காரணத்தால் பல வயதானவர்கள் தாலுக்கா ஆபீஸ், ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகம் ஆகியவற்றுக்குச் சென்று அலுத்துப் போய் கிடைக்காது என்று வரும் நிலைமை இருப்பதை அரசு கவனத்திலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதே மாதிரி உடல் ஊனமுற்ற விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் ஆகியவர்களுக்கு உண்டு, இல்லை என்ற பதிலை உடனடியாக இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடல் ஊனமுற்றவர்களில் படித்தவர்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு எழுதுவதில் முன்னுரிமை தருவதாக இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. ஆனால் சர்விஸ் கமிஷனில் அவர்களுக்குச் சலுகை இல்லை. அதற்கான உத்தரவு சரியாக கிடைக்கவில்லை என்பதை அரசு கவனத்திலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சத்துணவு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றி நான் சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே பேசியிருக்கிறேன். அது ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா என்பதைப் பல அமைச்சர்கள் திடீரென்று சென்று கண்காணித்தாலும் சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். சத்துணவுக் கூடங்களில் சாப்பிடுகின்றவர்களின் கணக்கைப் பார்த்தால், நீங்கள் அதிகமாகச் சொன்னாலும், உண்மையிலேயே சத்துணவு மையங்களில் கணக்கில் உள்ள அத்தனை பேரும் சத்துணவு சாப்பிடுகிறார்களா என்றால், இல்லை. அந்தக் கணக்கின்படி நூற்றுக்கு 75 பேர் சத்துணவு சாப்பிடுவதில்லை. ஓரளவிற்கு வசதி, வாய்ப்பு உள்ளவர்கள், ஓரளவிற்கு தன்னை உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் என்று எண்ணுபவர்கள் எல்லாம் கணக்கிலே இருக்கிறார்கள் என்றாலும், அவர்கள் சத்துணவைப் பயன்படுத்துவதில்லை. இதை முறைப்படுத்துவதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும். வறுமைக்

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்]

கோட்டிற்குக் கீழேயுள்ள அல்லது விரும்பிச் சாப்பிடுகிறவர் களுடைய பட்டியலைத் தயார் செய்து அவர்களுக்குச் சத்தான சத்துணவை அளிக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். சத்துணவுக் கூடங்களில் பல ஊழல்கள் நடப்பதைப்பற்றி அப்போதைக்கப் போது பல மனுக்கள் தந்திருப்பது உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். சத்துணவுத் திட்டம் சரியாக நடப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு குழுவைப் போட வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், மற்றவர்களும் சென்று பார்க்க அரசு அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-30)

அடுத்து பெண்களுக்கான பயிற்சிப் பள்ளிகளைத் தனியார் நிறுவனங்கள் நடத்துகின்றன. அதற்கு அரசு மானியம் நிறையத் தந்து கொண்டிருந்தாலும், ஒன்றிரண்டைத் தவிர, மற்ற நிறுவனத்தினர் இலாப நோக்கோடு, வியாபார நோக்கோடு அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவற்றைச் சரியாகக் கவனிக்க வேண்டும். மானியம் பெறும் தனியார் மகளிர் பயிற்சி நிறுவனங்களைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அப்படிக் கண்காணித்தால்தான் அவை ஒழுங்காக நடக்கும்.

அடுத்து, மகளிர் மன்றங்கள் நாட்டிலே நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த மகளிர் மன்றங்கள் சரியாக இயங்கவில்லை. அங்கே கவர்ச்சியான திட்டங்கள் இல்லை. அவர்களுக்கு, போக்குவரத்துக்குக் கூட பணம் தரவில்லை. எனவே மகளிர் மன்றங்களை முறையாக அமைத்து, பெண்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் அளவுக்கும், எல்லா இனத்தவர்களும் வரும் அளவுக்கும் அவற்றைக் கவர்ச்சிகரமாக அமைக்க அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்கே பெண்கள் பயிற்சிக்கென்று பலவிதமான துறைகள் இருந்தாலும், மூலப் பொருள் கிடைப்பதிலே கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். பெண்கள் சமுதாயத்திலே முன்னேற தேவையான பல திட்டங்களை நாம் செய்தாலும், பெண்கள் முன்னேறுவதில் பல முட்டுக்கட்டைகள் இந்தச் சமூக அமைப்பிலே இருப்பதை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல, இளைஞர்கள் கூட சமுதாயத்தில் உள்ள ஒழுக்கக் கேடுகளை உணரும் அளவுக்கு நல்ல பிரச்சாரங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1987 ஏப்ரல் 21

நம் நாட்டில் பல பெரியவர்கள் எல்லாம் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அறிவுரைகளை எல்லாம் வெளியிடலாம். குறிப்பாகத் தந்தை பெரியார் அவர்கள் பெண்கள் சமூகம் முன்னேற 60 ஆண்டுக் காலம் எவ்வளவோ உழைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, சமுதாயத்தில் ஜாதி ஏற்றத்தாழ்வை ஒழிக்க வேண்டுமென்று பெரியார் அவர்களும், அண்ணா அவர்களும் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அறிவுரைகளை மக்களுக்குச் சொல்லி, அவர்கள் அந்த முற்போக்கான எண்ணங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்குப் பிரச்சாரம் செய்தால், நிச்சயமாக பெரியார் கண்ட கனவு நிறைவேறும். எனவே சமூக நலத் துறை மூலமாக பகுத்தறிவுக் கொள்கையை நாட்டிலே பரப்ப வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில், தந்தை பெரியார் அவர்கள் வழியில் ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொன்னால் போதாது. அவர்களுடைய அறிவுரைகளை மலிவுப் பதிப்பாகப் போட்டு, பொது நல மன்றங்களுக்கு இனாமாகக் கொடுக்கலாம். மகளிர் சங்கங்களுக்கு இனாமாகக் கொடுக்கலாம். அவற்றை நல்ல முறையிலே பிரச்சாரம் செய்தால் தான், துணிவான காரியங்களைப் பெண்கள் செய்ய முடியும்.

இன்றைக்கு வரதட்சிணைக் கொடுமை, இன்னும் பல பிரச்சினைகள் நாட்டிலே இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் போக்க, பெண்களுக்கு முக்கியமாக சொத்துரிமை வழங்க வேண்டும். சொத்துரிமை வழங்கும் சட்டத்தை, ஆண்களைப் போல் பெண்களுக்கும் சொத்தில் பங்கு உண்டு என்று சொல்லும் சட்டத்தை மாநில அரசோ அல்லது மத்திய அரசோ நிறைவேற்றினால், தானாக வரதட்சிணைக் கொடுமை நீங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருமணச் சட்டங்களை இங்கே கடுமையாக வைத்திருக்கிறோம். திருமண விலக்கு இருக்கிறது. அதை எளிதாக்க வேண்டும். மேலை நாடுகளில் இருப்பதுபோல திருமண விலக்கை எளிதாக்கினால் நிச்சயமாக எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு, குறிப்பாகப் பெண்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். அதுபற்றியும் இந்த அரசு சிந்தித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்]

நாம் அளிக்கும் சிறு உதவிகளின் மூலமாக இந்த நாட்டுப் பெண்கள் சமுதாயம் முன்னேற முடியாது. இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்ற நிலையை ஒழிப்பதற்கு, சாதி வேற்றுமைகளை ஒழிப்பதற்கு கடவுள், சம்பிரதாயம், இதிகாசம் என்ற பெயரால் பல இன்னல்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதைப் போக்க இந்த அரசு துணிந்து செயல்பட வேண்டும். சம்பிரதாயம், இதிகாசம் என்ற பெயரால் வர்ணாஸ்ரமக் கொள்கை இருக்கிறது. அந்த வர்ணாஸ்ரமக் கொள்கை எப்போது ஒழிகிறதோ அப்போதுதான் முற்போக்கான கொள்கை வெற்றி பெறும் என்பதை நீங்கள் எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரியாருடைய படத்திற்குக் கீழே பகுத்தறிவு நெறியை பண்பட்ட நெறி என்று எழுதி வைத்தால் மட்டும் போதாது. டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய படத்திற்குக் கீழே சமத்துவம் கொண்ட சமுக நெறி காண்போம் என்று எழுதி வைத்தால் மட்டும் போதாது. அது வெற்றிகரமாக நடப்பதற்கு இந்த அரசும் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

பல திட்டங்களை, சமூக நலத் துறையின் மூலமாக பல நேரங்களில் தேர்தல் நேரத்திலே, மற்ற நேரங்களிலே இந்த அரசு அறிவித்தது ஞாபகம் இருக்கலாம். தாலிக்குத் தங்கம் தருவோம் என்று சொல்லி ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கினார்கள். அது என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. அடுத்தபடியாக கருவுற்ற தாய்மார்களுக்கு ரூ. 50 மூன்று மாதத்திற்கு தருவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் ஒரு பகுதியிலே தருவதாகவும் கொட்டாம்பட்டியிலே தருவதாகவும் பிறகு நாடு பூராவும் தருவதாகவும் சொன்னார்கள். அது நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. பட்டினியால் சாவதுபோல இருந்தால், தாசில்தார் வந்து ரூ. 100 கொடுப்பார் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் இந்த நாட்டிலே நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. படித்த பட்டதாரிகளுக்கு ரூ. 100 என்று சொன்னார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களுக்கு ரூ. 75 தருவது என்றும் சொன்னார்கள். அது எத்தனை பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்ற கணக்கு இந்த துறையிலே இருவரைக்கும்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1987 ஏப்ரல் 21

கொடுக்கவில்லை. ஐந்து கிலோ அரிசி வாங்கினால் ஒரு கிலோ அரிசி இனாம் என்று சொன்னார்கள். அது கிடைக்கவில்லை. வேலையில்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு தினம் ஒரு ரூபாய் கூலியாகத் தரப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி தரப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. சொன்ன வாக்குறுதிகளை நம்பி பல இளைஞர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற அளவில் விரக்தியான நிலைமைக்கு ஆட்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை நீங்கள் எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அவ்வை இல்லங்கள் போன்ற இல்லங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இல்லங்களில், பெண்கள் பாதுகாப்பு இல்லங்களிலே நடக்கின்ற ஊழல்கள் அதிகமாக ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இங்கே பல திருமணங்கள், கலப்புத் திருமணங்கள் செய்து கொண்டு பெண்கள் இந்த மாதிரி இல்லங்களிலே இருக்கின்றனர். அவர்கள் பிறகு மனம் மாறி அவர்களுடைய கணவர்கள் இடத்திலே சேர வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒரு முட்டுக் கட்டையை உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் போடுகின்றார்கள். அந்த இல்லங்களிலே இருக்கின்றவர்கள், அதிகாரிகளாக இருக்கின்றவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லி அவர்களுக்குச் சங்கடங்களை ஏற்படுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பொருள் களைக் கொடுத்து, பெண்களை வெளியிலே அனுப்பக் கூடாது என்ற அளவுக்கு அவர்கள் செல்வாக்கை பயன்படுத்துகின்றார்கள். இதையெல்லாம் அரசு கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு பல இடங்களில் சிறுவர்களாக இருக்கின்றவர்கள், சிறு குற்றங்களைச் செய்தவர்களாக இருக்கின்றவர்களை, அந்தக் குற்றவாளிகளை பெரியவர்கள் இருக்கின்ற சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பியிருப்பதாகப் புகார்கள் எல்லாம் அரசுக்கு வந்திருக் கின்றன. உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதி அவர்கள்கூட இதைப்பார்த்துக் கண்டித்திருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்]

இங்கே சமூக நலத் துறையில் வேலை செய்கின்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அதாவது சமூக நலத் துறைக்கு வேறு துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஊழியர்களாக கிட்டத்தட்ட 200 பேர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களை அங்கே நியமனம் செய்திருக்கின்றார்கள். இன்றையதினம், அவர்களின் தாய்த் துறைக்கே அவர்களை அனுப்புகின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அரசு அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த 200 பேர் பழைய துறைக்கு, சுகாதாரத் துறைக்குப் போனால், அவர்கள் அங்கே சென்று பதவி ஏற்கிறபோது, அங்கே வேலை செய்கின்ற நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் சில பேர்—முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த திட்டத்தின்கீழ், 10,000 பேர்களுக்கு வேலையளிக்கின்ற திட்டத்தின்கீழ் வேலைக்கு வந்தவர்கள்—பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வீட்டிற்குப் போகின்ற நிலைமை இருப்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதிலே இந்த இலாகாவிலே சில மோசடியான நிலைமைகள் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதையெல்லாம் போக்கி அவர்களை அந்தத் துறையில் நிரந்தரமாக்கவும், பதவி உயர்வு தரவும் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது சம்பந்தமாகப் பல விண்ணப்பங்கள் இந்த அரசுக்கு வந்து இருப்பது தெரியும். அதுமாதிரி சங்கடங்கள் இந்த ஊழியர்களுக்கு இருக்கின்றன. ஒரு வருடம், இரண்டு வருடம் இந்தத் துறையிலே வேலை செய்பவர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பாமல் எப்படியாவது அவர்களை அந்தத் துறையிலே சேர்த்து அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு திருச்சியிலே, குழந்தைகள் காப்பகத்திலே நான்கு குழந்தைகள் இறந்தது உங்களுக்குத் தெரியும். அதிலே இரண்டு குழந்தைகளுக்கு போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்யாமலேயே ஒளித்து விட்டார்கள்.

புதுக்கோட்டையிலே காப்பகத்திலே பெண் கற்பழிப்பு சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

[திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1987 ஏப்ரல் 21

ஒரு கண்காணிப்பாளர் கடலூரிலே 20 ஆயிரம் ரூபாய் தொகையை எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டார் என்று தெரிகிறது. அதற்காகக் கேஸ் போடப்பட்டு பதிவாகியிருக்கிறது. எப்படி என்றால் முட்டைத் திருடியதாகக் கேஸ் பதிவு செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான அதிகாரிகளை எல்லாம் உடனடியாகக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறை சமூகத்தை முன்னேற்ற பல வகையிலும் முற்போக்கான பகுத்தறிவுச் சிந்தனையோடு செயல்பட, பகுத்தறிவுச் சிந்தனையை நாட்டில் பரப்ப உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12.40)

*திரு. மு. பாண்டுரங்கன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று மாண்புமிகு சத்துணவு மற்றும் சமூக நல அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள கோரிக்கை எண் 30-ஐ வரவேற்று அதன்மீது என்னுடைய ஒருசில கருத்துக் களைக் கூற விழைகிறேன்.

"கொடிது, கொடிது, வறுமை கொடிது, அதனினும் கொடிது இளமையில் வறுமை" என்ற சொற்றொடர்களை மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நன்கு உணர்ந்தவர்கள். இளம் வயதில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பசிக் கொடுமையால் துன்புற்றிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை தமிழகத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு வந்துவிடக் கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தினால்தான், வறுமையை, இல்லாமையை, இந்த நாட்டை விட்டே விரட்ட வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

சமுதாயத்தில் மிக முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் மூன்று சாரார். ஒன்று மகளிர். இரண்டு குழந்தைகள். மூன்று உடல் ஊனமுற்றவர்கள். இதில் மகளிரைப்

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. மு. பாண்டுரங்கன்]

பொறுத்தவரையில் சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் அவர்களுக்குச் சம வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். அதுபோல ஆதரவற்ற பெண்களுக்கும், விதவைகளுக்கும் அவர்களுக்குத் தேவையான நேரத்தில சட்ட உதவி மற்றும் அவர்களுக்கென்றே ஏற்படுத்தப் பட்ட சமூக, பொருளாதாரத் திட்டத்தின்கீழ் பலவகை உதவிகளைச் செய்தல் ஆகியவற்றையும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல 5 வயதுக்குட் பட்ட குழந்தைகளுக்கு அளிக்க வேண்டிய சத்துணவு, உடல் நலம் மற்றும் கல்வி முதலியவைகளை அளித்தல் ஆகியவற்றையும், உடல் ஊனமுற்றோர் உள்ளத்தால் ஊனமுற்றோர் அல்ல என்பதனை உணர்ந்து, அவர்கள் தங்கள் இயலாமையை மறந்து சமூகத்தில் மற்றவர்களைப் போல தகுந்த நிலையை அடைவதற்குத் தேவையான உதவிகளை இன்றையதினம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள். ஆக, 1947 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட மகளிர் நலப் பிரிவு, சமூக நலத் துறை என்ற தனித் துறையின் கீழ் மகளிர், குழந்தைகள், உடல் ஊனமுற்றோர் நலப் பணிகளில் அதிகப் பங்கேற்கும் பேரியக்கமாகச் செயல்பட்டு வருவதை, தமிழக மக்கள் உளமார வரவேற்பார்கள் என்பதில் இரு கருத்துக்கள் எழ வாய்ப்பே கிடையாது.

அடுத்து, மகளிர் நலம் கருதி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு எழுதுபொருள் உற்பத்தித் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நிறுவி, 975 பெண்களுக்கு பயிற்சி அளித்துள்ளதுடன் அதில் 700 பெண்களுக்கு இத்திட்டத்தின்கீழ் வேலைவாய்ப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. பனைப் பொருள் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பல மகளிர்க்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளதென்றும், கிராமப்புற நூற்பு மையம் தொடங்கப்பட்டு பல பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப் பட்டுள்ளதென்றும், சாக்குக்கட்டி மற்றும் மெழுகுவர்த்தி உற்பத்திக் கூடம் ஆரம்பித்து பல மகளிர்க்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், கயிறு தயாரிக்கும் பயிற்சி நிலையம் அமைக்கப்பட்டு இதுவரை பல நூற்றுக்கணக்கான மகளிர்க்கு கயிறு தயாரித்தலில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளதென்றும் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதுபோல பட்டு நூல் தயாரிக்கும் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பல மகளிர்க்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்

பட்டுள்ளதென்றும், தையல் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்மூலம் 6,000 மகளிர் உறுப்பினர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப் பட்டுள்ளதென்றும், தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து மற்றும் கணக்கியல் துறைகளில் மகளிர்க்கு சுமார் 120 தனியார் நிறுவனங்கள் மூலம் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருப்பது தமிழகத்து மகளிர் மனதை எந்த அளவு குளிர வைக்கும் என்பதையும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசின்மீது மகளிர்க்கு எந்த அளவு நம்பிக்கை வளரும் என்பதையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், வழிகாட்டி நிலையங்களின் மூலம் 63,150 ஏழைப் பெண்களுக்கு வங்கி மூலம் கடனுதவி பெற்று சிறு தொழில் செய்ய வழி வகை செய்யப்பட்டுள்ளதையும், விதவை களின் குழந்தைகளுக்குப் பாடப் புத்தகங்கள், நோட்டுப் புத்தகங்கள் ஆகியவைகளை இலவசமாக வழங்கும் திட்டத்தையும் ஆதரவற்ற விதவைகளின் பெண்களுக்கும், அனாதைப் பெண் களுக்கும், விதவைகளுக்கும் இந்த அரசு திருமணம் செய்து வைக்க திட்டம் தீட்டி செயல்பட்டு வருவதையும் அறியும்போது "வாழ்த்த வாயும், நினைக்க மட நெஞ்சும், தாழ்த்தச் சென்னியும், தந்த தலைவனை, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரை, சூழ்த்த வா வினையேன் நெடுங்காலமே" என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

அடுத்து, குழந்தைகள் நலத்தைப் பொறுத்தவரையில் "Strong mind in a strong body" "உறுதியான உடலில்தான் உறுதியான மனம் அமையும்" என்னும் பழமொழி பொய்க்கா வண்ணம், தமிழகத்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கருணை வள்ளல், இந்நாட்டு மழலைச் செல்வங்கள் பட்டினியால் வாடிவிடக் கூடாது என்ற ஒரே நோக்கம் கருதி "மாண்புமிகு முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம்" என்ற தலைப்பின்கீழ் கிராமப்புறங்களில் 23,081 குழந்தைகள் நல மையங்களையும், நகர்ப்புறங்களில் 5,044 குழந்தைகள் நல மையங்களையும் நிறுவியிருக்கிறார்கள். அப்படி நிறுவி,

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. மு. பாண்டுரங்கன்]

தமிழகத்திலுள்ள குழந்தைகளுக்குத் தினம் தினம், பல இலட்சம் குழந்தைகளுக்குச், சத்துணவு அளித்து வருகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை வெளி மாநிலத்தவரும், ஏன், பல வெளிநாட்டவரும் வரவேற்று, பின்பற்ற முயற்சி செய்து வருகிறார்கள் என்பதை எண்ணிட வேண்டும். இதில் 84,375 மகளிர் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். இது மகளிர்க்கு ஒரு பெரிய வாய்ப்பாக ஆகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உடல் ஊனமுற்றோர் நலத் திட்டத்தின்கீழ் ஆண்டுதோறும் சுமார் 40,000 உடல் ஊனமுற்றோர் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதை அறியும்பொழுது புரட்சித் தலைவரின் அரசைத் தமிழக மக்கள் வாழ்க, வளர்க என்று சொல்வார்களேயல்லாமல் தேய்க என்றா சொல்லப்போகிறார்கள்?

"உறுபசியும் ஓவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு"

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. தமிழகத்தில் பசி, பிணி, பகை இல்லாமல் இருக்க புரட்சித் தலைவரின் அரசு அரும் பாடுபட்டு வருகிறது. குறிப்பாக ஏழை எளிய, நடுத்தர மக்களுக்காக நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி அவர்களின் வாழ்வு வளம் பெற இந்த அரசு பல உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. ஆனால் சத்துணவு மையங்களில் திருட்டுப் போகவில்லையா என்று கேட்டால், உடனடியாக போகிறது என்றுதான் பதில் சொல்ல வேண்டியுள்ளது. யாராயிருந்தாலும், புரட்சித் தலைவர் அரும்பாடு பட்டு நடத்துகின்ற இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் தவறு செய்தால் கடுந்தண்டனைக்கு உரியவர்கள்தான். அவர்களைத் தட்டிக் கேட்க ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மகளிர் குழுக்களை அமைத்து கண்காணிப்பு செய்து குற்றங்கள் குறைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், வருகைப் பதிவேட்டில் அதிகமான அளவிற்குப் பெயர்களை எழுதிக் காட்டி, மாதாமாதம் அதிகத் தொகையினைக் கள்ளத்தனமாக எடுத்துக்கொள்ளும் தனியார் பள்ளிகளை

[திரு. பு. பாண்டுரங்கன்] [1987 ஏப்ரல் 21

நடத்தும் தலைமை ஆசிரியர்களும், தனியார் பள்ளிகளை நடத்தும் நிர்வாகிகளும் கண்காணிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். ஆங்காங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் இதைக் கண்ணுற்று, அவ்வப்பொழுது உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு ஏழை எளிய, பாட்டாளி மக்களின் அரசு, நடுத்தர மக்களின் அரசு. புரட்சித் தலைவரவர்கள் எந்தத் திட்டத்தைத் தீட்டினாலும் ஏழை மக்களுக்குப் பயன் செல்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்துதான் திட்டங்களைத் தீட்டுகிறார்கள். தமிழகத்து மக்கள் புரட்சித் தலைவர் பக்கம்தான் இருந்து வருகிறார்கள். புரட்சித் தலைவரவர்களை மக்களிடமிருந்து பொய்க் காரணங்களைக் கூறி, பிரிக்க எத்தனிப்பது முடியாத காரியம் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

People of Tamil Nadu, Unite. There is nothing to fear but the loss of the chain. The whole of Tamil Nadu is at M.G.R.'s feet.

என்று சொல்லி என் தொகுதியிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நிறுவித் தர வழிவகை செய்யுமாறு வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு அமைகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. எம். செல்லமுத்து: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலம், கதர் வாரியத் துறையின் சார்பிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது நான் சார்ந்துள்ள மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சமூக நலத்துறை குறிப்பேடுகளைப் படித்துப் பார்த்தால் ஏராளமான புள்ளி விவரங்களை அள்ளித் தந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாகப் பெண்களுக்காக பல்வேறு திட்டங்களை அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதிலே பல புள்ளி விவரங்களெல்லாம் இருக்கின்றன. இதை ஒரு இடத்தில் இருந்து அமர்ந்து

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. எம். செல்லமுத்து]

படித்துப் பார்ப்போமேயானால் உள்ளபடியே இவ்வளவு சலுகைகளைச் செய்திருக்கிறார்களா என்று ஒரு மலைப்புகூடத் தோன்றக்கூடும். ஆனால், நடைமுறையில் கிராமப்புறங்களிலே அல்லது நகரங்களிலே பார்க்கின்றபொழுது, இவைகளெல்லாம் அந்த மக்களுக்குப் போதுமானவையா என்றால் நிச்சயமாக இருக்காது. அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய பணம் கூட போதுமானது அல்ல என்பதை நான் முதலிலேயே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குப் பெண்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு அவர்களைப் பொருளாதார ரீதியில் சமப்படுத்துவதற்கு, சரிப்படுத்துவதற்கு உயர்த்துவதற்கு இதில் பல்வேறு திட்டங்களைக் கூறியிருந்தாலும் அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் நீங்கள் சொல்லியிருக்கின்ற அந்த ஏழை எளிய தாய்மார்களுக்குப் போய்ச் சேர்கின்றனவா என்றால் நிச்சயமாக அவை போய்ச் சேரவில்லை. எங்கோ ஓரிரு இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. அப்படி நடைபெறுகின்ற திட்டங்கள்கூட முறையாக ஆய்வு செய்யப்பட முடியாத அளவிற்கு பல்வேறு சிக்கல்கள் இன்றைக்கு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

குறிப்பாகப் பெண்கள் என்று சொன்னாலே இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் ஒரு இரண்டாந்தர பிரஜையாக நினைக்கக்கூடிய ஒரு போக்காக இருக்கிறது. சமூகக் கொடுமைகளின் காரணமாக, இலாபத்திற்காக இயங்குகின்ற ஒரு சமூக அமைப்பின் காரணமாக, முதலாளித்துவ சமூகச் சுரண்டல் அமைப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, எல்லாம் இலாபத்திற்கு என்ற அளவிற்கு நிலைமை மாற்றப்பட்டதற்குப் பின்னாலே பெண்களும் ஒரு வர்த்தகப் பொருளாக, ஒரு வியாபாரப் பொருளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையில் இன்றைக்குச் சமுதாயத்திலே பெண்கள் மிகப் பெரிய கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, துன்ப துயரங்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்படக்கூடிய சட்டங்களெல்லாம் ஏட்டளவில் இருக்கின்றனவே தவிர, அந்தப் பெண்கள் அவைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளையும், சூழ்நிலைகளையும் உருவாக்கித் தர முடியாத ஒரு இக்கட்டான நெருக்கடி இன்றைக்கு

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1987 ஏப்ரல் 21

(பிற்பகல் 12-50)

இருக்கிறது. அப்படிக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம் என்று சொன்னாலும் நடைமுறைக்கு வராமல் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு வரதட்சணைக் கொடுமை மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது. பல பெண்கள் வரதட்சணைக் கொடுமையால் சாகடிக்கப்படுகிறார்கள். வரதட்சணைக் கொடுமையால் எந்த மாமியாரும் சாகடிக்கப்படவில்லை; சாவது எல்லாம் மருமகளாகவே இருக்கிறார்கள். இப்படிச் சாகடிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டில் பரவலாக இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். ஆகவே, வரதட்சணைக் கொடுமையை ஒழிக்க, பெண்கள் வரதட்சணைக் கொடுமையால் சாகடிக்கப்படுவதைத் தடுக்க, கடுமையான சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். வரதட்சணை காரணமாக பெண்கள் இறந்ததாகத் தெரிய வந்தால் தகுந்த முறையில் விசாரணை நடத்தி, உரியவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற வகையில் சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரதட்சணைக் கொடுமைகளைத் தடுக்க தாலுகாவிற்கு ஒரு வழிகாட்டும் நிலையத்தை அமைக்க வேண்டும். மனோதத்துவ நிபுணர்கள், சமூக சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், வழக்கறிஞர்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்ட குழுக்களை அமைக்க வேண்டும். அந்தக் குழுக்கள் மூலமாக நேரடியான விசாரணை நடத்தி, வரதட்சணைக் கொடுமையால் சாகடிக்கப்பட்டார் அல்லது இறந்துபோனார் என்று தெரிந்தால் அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் வலியுறுத்துகிறேன்.

இன்றைக்குப் பெண்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பல சட்டங்கள் வெறும் ஏட்டளவிலேதான் இருக்கின்றன. அந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் பெண்கள் நலனுக்காக, நல்ல முறையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. எம். செல்லமுத்து]

அடுத்து, பெண்களை இன்றைக்கு வியாபாரத்திற்குப் பயன் படும் விளம்பரப் பொருளாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கலாச்சார சீர்கேடுகளின் காரணமாக சினிமாத் துறையில்கூட பெண்களை மிகவும் மோசமாக வர்ணிக்கக் கூடிய நிலைமை, பெண்கள் தரக்குறைவாகத் தாழ்த் தப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் 'ஒருவ னுக்கு ஒருத்தி' என்ற நிலைமை மாற்றப்பட்டு, ஒரு ஆண் எத்தனை பெண்களை வேண்டுமானாலும் மணம் செய்துகொள்ள லாம் என்ற கருத்தை சினிமா மூலம் போதிக்கிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் கட்டுப்படுத்த அரசு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

வியாபாரமானாலும் சரி, விளம்பரம் ஆனாலும் சரி, பெண் களை கீழ்த்தரமாக நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக் கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதை எல்லாம் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று, கருவுற்ற தாய்மார்களுக்கு எல்லாம் மாதம் 50 ரூபாய் விதம் 3 மாதங்களுக்குத் தரப்படும் என்று முதல மைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அ.தி.மு.க. தேர்தல் அறிக்கையிலும் சொன்னார்கள். அது இன்றைக்கு அமுல் படுத்தப்படவில்லை. அறிவித்தபடி அதை அமல்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமத்துவம், சமத்துவம் என்று பேசுகிறோம். ஆனால் நடை முறையில் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கூலி வழங்குவதிலே வித்தியாசம் இருக்கிறது. விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் கூட கூலி வித்தியாசம் இருக் கிறது. அதைப்போன்று மற்ற, மற்ற துறைகளிலும் இருக்கிறது. கொத்தனார் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் இந்த வித்தி யாசம் இருக்கிறது. சமத்துவம் பற்றிப் பேசுகிறோம். நேர்மை பற்றிப் பேசுகிறோம்; தாய்க்குலம் பற்றிப் பேசுகிறோம். ஆனால்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு, வேலை செய்கின்ற பெண்களுக்குப் பாதுகாப்புக்கான உத்தரவாதம், சம வேலை வாய்ப்புக்கு உத்தரவாதம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. குறிப்பாக திருவாரூர் ஒன்றியத்தில் சுமார் 410-க்கு அதிகமான ஆசிரியர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதிலே ஏறத்தாழ 100 பெண்கள்தான் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று கொரடாச்சேரி ஒன்றியத்தில் சுமார் 300-க்கு அதிகமான ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் 100 பேர்கள் அளவுக்குத் தான் பெண்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். சமுதாய விடுதலைக்கு பெண்கள் விடுதலை முக்கியம் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில் சமஉரிமை இல்லை; கூலி வழங்குவதில் சம வாய்ப்பு இல்லை; சமூகத்தில் அவர்களுக்கு உரிய பாதுகாப்பு இல்லை. ஆண்களுக்குச் சமமாகப் பெண்கள் நடத்தப்படவில்லை. அந்தச் சமநிலையை உருவாக்க உடனடியாக தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமநிலை இல்லை என்பதற்கு உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் சரி, அமைச்சர்களானாலும் சரி, இங்கேயே அந்த நிலை இல்லை. சமுதாயத்தில் ஆணுக்கு இருக்கிற உயர்ந்த நிலை பெண்களுக்கு இல்லை; சமத்துவம் கிடைக்கவில்லை. அந்தச் சமத்துவத்தை உருவாக்க இந்தச் சமூக நலத்துறையும் அரசும் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் அடுத்தபடியாக குறிப்பிட விரும்புவது சத்துணவு மையம் பற்றி. சத்துணவு என்று சொல்லும்போது நாங்கள் அதை வெறுப்பதாக அர்த்தமில்லை. அமைச்சரிடமே இதுபற்றிப் பல முறை பேசியிருக்கிறேன். சத்துணவு வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. சத்துணவு என்றால் சமூகச் சீர்கேடு காரணமாக, முதலாளித்துவ அமைப்பு காரணமாக, நாட்டு மக்களைப் பிச்சைக்காரர்களாக்கி, அவர்களுக்குப் பிச்சை போடுவதைப்போல அமைந்திருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காகச் செலவிடுகிற பணத்தை, இதற்காக ஒதுக்கக்கூடிய நிதியை எப்படிச் செலவழிக்கிறார்கள் என்று

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. எம். செல்லமுத்து]

எண்ணிப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. சத்துணவு மையங்கள் எல்லாம் இன்றைக்குச் சீராக, செம்மையாக நடைபெறுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்திருந்தபோது சிறப்பாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதிலே போடக்கூடிய உணவு சத்தான உணவாக இருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். கோவை மனையியல் கல்லூரியின் சார்பில் ஒரு குறிப்பினைத் தயார் செய்து எல்லோருக்கும் கொடுத்தார்கள். அப்படி எங்கேயாவது சத்துணவு போடப்படுகிறதா என்று தயவு செய்து எண்ணிப் பாருங்கள். இன்றைக்குச் சத்துணவு மையங்களில் எல்லாம் சாம்பார் சாதத்தையும், வெறும் ரசம் சாதத்தையும் போட்டுவிட்டு கணக்கை எழுதி முடித்துவிடுகிறார்கள். சத்தான உணவாகத் தரப்படவில்லை. சத்தான உணவாக—கோவை மனையியல் கல்லூரியில் என்ன கைட்லைன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த முறையில்—கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த வகையில் அமல் நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அதிலே பணி புரியக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு ஏராளமான கோரிக்கை இருக்கிறது. 12 கோரிக்கைகளை முதலமைச்சரிடம் தந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தச் சத்துணவு அமைப்பாளர்களின் கூலி விகிதம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் பகுதி நேர ஊழியர்கள்தானே என்று சொல்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் காலை 9-00 மணிக்கு வரவேண்டும். அவ்வாறு வந்து ஏறத்தாழ 2 மணி வரையில் வேலை செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னர் வேறு எங்கே போய் வேலை செய்வது? எனவே 150 ரூபாய், 60 ரூபாய் என்று கொடுப்பது உள்ளபடியே அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. இன்றைக்குச் சமுதாயத்திலே மற்ற துறைகளில் எல்லாம் எவ்வளவோ சம்பளங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இவர்களும் மனிதர்கள்தான். எனவே அவர்களுடைய கூலியை உயர்த்தித் தந்து அவர்களை நிரந்தரமாக்கி, தக்க வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அவர்களுக்கு ஒதுக்கக்கூடிய பருப்பு, அரிசி போன்றவற்றைப் பற்றி எல்லாம் சொல்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்த அந்தப் பொருட்களின் விலையோடு இன்றைய விலையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். புளி என்ன விலை? பூண்டு என்ன விலை? கடுகு என்ன விலை? எரிபொருள் விலை என்ன? இதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து தற்போதைய விலைவாசிக்கேற்ப உயர்த்தித் தந்து, அவர்கள் தரமான உணவைச் சமைத்துக் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகளை அவர்களுக்கு உருவாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை சத்துணவு அமைப்பாளர்களுக்கு உருவாக்கிக் கொடுத்தால்தான் நல்ல வகையில் சத்துணவு கொடுக்கின்ற சாத்தியம் ஏற்படும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்குச் சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் எல்லாம் மிகப் பெரிய கெடுபிடிக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இத்தனை குடும்பக் கட்டுப்பாடு கேஸ் கொண்டு வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். D.D.O. வானாலும் சரி, B.D.O. வானாலும் சரி என்ன சொல்கிறார்கள்? இரண்டு கேஸ், மூன்று கேஸ், நான்கு கேஸ் கட்டாயமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் குழந்தைகள் சத்துணவு மையத்தை விட்டுவிட்டு, தாய்மார்களைத் தேடி அல்லது ஊரிலே இருக்கின்ற முக்கியமானவர்களைத் தேடி அலைந்து குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்காக ஆட்களைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவல நிலை இருக்கிறது. நீங்கள் சொல்கின்றபடி வளமான குழந்தை சமுதாயத்தை உருவாக்கக்கூடிய அந்த அமைப்பாளர்களுக்குக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு வேலை கொடுப்பதைத் தயவுசெய்து நிறுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்த நோக்கில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்குப் பெண்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை எல்லாம் தீர்க்க வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு சட்ட ஆலோசனைக் குழுவை அமைக்க வேண்டும். அதேபோல் நிராதரவாக, கணவனால் கைவிடப்பட்ட, பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு ஆட்பட்ட அந்தப் பெண்கள் தங்கி

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. எம். செல்லமுத்து]

தங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதற்கும் ஒரு அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து உழைக்கும் பெண்கள். சமூக நலத்துறையின் மூலம் மானியம் பெற்று எக்மோரில் விமன்ஸ் வாலண்டரி சர்வீஸ் பிரிவினர் உழைக்கும் பெண்கள் விடுதியினை நடத்தி வருகிறார்கள். அங்கே 42 பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி 42 பேர்கள் உள்ள இடத்தில் இரண்டு கழிப்பறைகள்தான் இருக்கின்றன. இவ்வாறு இருந்தால் அவர்களால் எப்படி அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியும்? அதுபோல் குளிப்பதற்கும் இரண்டு இடம்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணத்தால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமின்றி வீவிலே அவர்கள் போனால் கூட மெஸ் ஃபீஸ் வாங்கி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அந்த தனியார்கள் நடத்துகிற இடங்கள் இருக்கின்றன. அவை இலாப நோக்கத்தோடு நடத்தப்படுகின்றன. அவற்றை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தி, சமூக நலனுக்காக நடத்தப்படக்கூடியதை, அதாவது தொண்டு செய்ய வந்தவர்கள் இலாப நோக்கம் இல்லாமல் நடத்துவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கதர் வாரியத்துறையின் சார்பில் நடத்தப்படக்கூடிய தொழிற்கூடங்கள் எல்லாம் எங்கோ ஓரிடத்தில் இருக்கின்றன. அவை சாதாரண மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அளவில் இல்லை. எனவே ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும், தாலுக்காவிலும் அதற்கான இயக்குநர்களை நியமித்து எல்லோருக்கும் பயிற்சி தந்து கதர்த்துறை மூலம் எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கக் கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அடுத்து முதியோருக்கும், ஊனமுற்றோருக்கும் உதவி நிதி வழங்கப்படுகிறது. இங்கே ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த சில உறுப்பினர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். முதியோர் உதவித் தொகை எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தாலுக்கா ஆபீசில் 500 பேர்கள் மனுச் செய்திருந்தால் குறிப்பிட்ட

எண்ணிக்கை வரையில் கொடுத்துவிட்டு, மீதி உள்ளவர்களுக்கு யாராவது இறந்தால் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் எவ்வளவு பேர்கள் மனுச் செய்து கேட்டிருந்தாலும் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் உதவித் தொகை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதேபோல ஊனம் உற்றவர்கள் மனுச் செய்தால் அந்த மனுவை உரிய முறையில் பரிசிலித்து அவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணத் தொகை வழங்க வேண்டும்.

அதேபோல விவசாயத் தொழிலாளர்கள். நாமெல்லாம் சொல் வோம், உழவன் சேற்றில் கை வைக்கவில்லை என்றால் இங்கே ஒருவரும் சோற்றில் கை வைக்க முடியாது, உணவு உண்ண முடியாது என்று. அப்படி உழுது உற்பத்தியைப் பெருக்கி நாட் டிற்காக உழைத்து கடைசிக் காலத்தில் தத்தளித்துக் கொண் டிருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளி, வாழ்விழந்து நிற்கக் கூடிய நேரத்தில், அவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும் அவ்வளவு பேர்களுக்கும், மனுச் செய்யக்கூடிய அத்தனை பேர் களுக்கும், அவர்கள் முதியோர்கள் என்ற தகுதி பெற்று விட்டால், அவ்வளவு பேர்களுக்கும் அந்த முதியோர் உதவித் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும். 35 ரூபாய் என்றோ 50 ரூபாய் என்றோ வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கஷ்டமான விலைவாசி நேரத்தில் (மணியடிக்கப் பெற்றது) அந்தத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறக்கூடிய கதர் கிராமத் தொழில், சமூக நலம், சத்துணவு ஆகியவற்றின் மீது ஜனதா பேரியக்கத்தின் சார்பில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக முதலாவதாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கதர் வாரியத்

தில் முதலாவதாக பனை ஏறும் தொழிலாளர் மானியமாக கருதி நான் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை உங்கள் முன்னால் எடுத்துக் காட்டி உங்கள் நினைவுக்கு கொண்டு வரலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பனை ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு பனை ஏறும் தொழிலுக்கும் பனைப் பொருள் உற்பத்திக்கும் ஊக்கம் அளிக்கிற விதத்தில் பனை வாரியம் ஒன்றை அரசு அமைக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன். அதேபோல் குத்தகை கொடுக்கப்படும் அரசு பனை மரங்கள் பனைத் தொழிலாளர்களுக்கே கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பனைத் தொழிலாளர்களுக்கான இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தில் அவர்களின் பிரிமியத்தை அரசே செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பனைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தொழில் செய்ய இயலாத காலத்தில் ஓய்வு ஊதியம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு பனைத் தொழிலைச் சரியான முறையில் செய்வதற்கான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கரும்புக்கு, சர்க்கரைக்கு, வெல்லத்திற்கு எல்லாம் அரசு விலை நிர்ணயம் செய்வதுபோல கருப்புக் கட்டிக்கும் விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பனை ஏறும் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்குக் கல்வி, மருத்துவம், வீட்டு வசதி, வேலை வாய்ப்பு போன்றவற்றில் தனிச் சலுகைகள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

LEGISLATURE
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பனைத் தொழில் செய்யும்போது உயரத்திலிருந்து விழுந்து இறந்தால் பிரேத பரிசோதனை இன்றி உடனடியாக நிவாரணம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல விபத்தில் மரணம் அடையும் தொழிலாளிக்கு ரூபாய் 15 ஆயிரம் உதவித் தொகையும் விபத்தில் தொழில் செய்ய இயலாத காயம் அடையும் தொழிலாளிக்கு 7,500 ரூபாயும் உடனடியாக வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசின் கடன் உதவி

கள் அனைத்தும் பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு பனைத் தொழிலாளர்களின் அமைப்புகள் மூலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் பனைத் தொழிலாளர்கள் விபத்தில் மரணம் அடைகிற நேரத்திலே உயரமான பகுதியிலிருந்து விழுந்தால்தான் அவர்களுக்கு அந்த உதவித் தொகை வழங்கக்கூடிய வகையில் ஒரு ஏற்பாடு இருக்கிறது. மரணம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் பனைத் தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல, சாதாரணமானவர்களுக்குக் கூட தடுக்கி விழுந்து மரணம் ஏற்பட முடியும்.

ஆகவே டாக்டர் சர்டிபிகேட்டிலே உயரமான பகுதியிலிருந்து விழுந்தாரா என்று குறிப்பாகக் கேட்டு, அப்படி விழுந்து இறந்தால் மாத்திரம்தான் உதவித் தொகை என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அது மாற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்வ சகோதரர்கள் தொழிலுக்கு செல்லுகிற நேரத்திலே இங்கே விபத்து ஏற்பட்டு மரணம் அடைந்தால் அவர்களுக்கு போஸ்ட் மார்ட்டம் இல்லாமல் அந்த உதவித் தொகை வழங்குகிறார்கள். அதேபோல பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள் விழுந்து இறந்தாலும் போஸ்ட் மார்ட்டம் வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினையை சொல்லுகிற நேரத்திலே பனையிலிருந்து விழுந்து அரசு ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்லுகிற நேரத்திலே அங்கே உள்ள மருத்துவ வசதிகளை விட தனியார் மருத்துவமனைகளில் சரியானபடி மருத்துவ வசதிகள் உள்ளன. அங்கே செல்லுகிற சந்தர்ப்பத்தில் அதை ஒரு சான்றாக எடுத்து அவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்க அரசு தயக்கம் காட்டுகிறது. அவர்கள் எந்த மருத்துவர்களிடம் சென்றாலும், எங்கே மருத்துவம் பார்த்தாலும் அதற்கான உதவித் தொகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1987 ஏப்ரல் 21] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

பனையேறும் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்ததால் 2 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்குகிறது. ரொக்கம் ஆயிரம் ரூபாயும், பொருள்கள் ஆயிரம் ரூபாய்க்கும் கொடுப்பதாக அறிவித்து இருக்கிறீர்கள். அந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் முழுவதும் பணமாகக் கொடுத்து விடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் நீங்கள் கொடுக்கிற உபகரணங்கள் தரமுள்ளதாக இருக்குமா என்றால் இருக்காது. காரணம் நீங்கள் ஒருவருக்கு டெண்டர் கொடுத்து அவர் இன்னொருவரைச் சொல்லிச் சொல்லி அவற்றை வணங்கி வழங்குகிற போது ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கொடுக்கப்படும் பொருள்களின் மதிப்பு 400 ரூபாய்க்குள்ளாக அடங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதனால் 600 ரூபாயை அவர்கள் இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே 2,000 ரூபாயை பணமாகக் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் தரமான பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

அடுத்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பதநீர் இறக்கும் தொழிலாளர் 16 ஆயிரத்திற்கு அதிகமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கள் இறக்குவது கிடையாது. பதநீரை இறக்கி கள்ளாகப் பதப்படுத்திப் பிரிக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் 16 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் வழங்குவது என்றால் 16 ஆயிரம் பேர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு மாறாக ரெவின்யூ அதிகாரியிடம் கேட்டு 100 பேர்கள் ஏறினார்கள், 25 பேர்கள் ஏறினார்கள் என்று அறிக்கை பெற்று அவர்களுக்குத் தான் உதவியென்று சொன்னால் பாக்கியுள்ள ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இதனைக் கருத்தில் கொண்டு அங்கே பனையேறும் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் இரண்டாயிரம் ரூபாய் மானியத் தொகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பனையேறும் தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய சொந்தப் பணத்தில் ஜனதா இன்சூரன்ஸ் கட்டி வருகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோங்கள். அவர்கள் மரணமடைந்தால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படக்கூடிய தொகையில் ஜனதா இன்சூ

ரன்சிலிருந்து வரும் தொகையைக் கழித்து மீதியை வழங்குகிறார்கள். இதன் மூலம் அரசு வழங்கவேண்டிய பணத்தை நிறுத்தி வைத்துக் கொள்கிறீர்கள். அவர்கள் பணத்திலிருந்து கட்டியதைப் பெறுகிறபோது நீங்கள் ஏன் தடுக்க வேண்டும்? அவர்கள் கட்டிய ஜனதா இன்சூரன்ஸ் அல்லது வேறு எந்த பாலிசி மூலமோ பணம் கிடைக்கிறதென்றாலும் அதைத் தவிர அரசு வழங்க வேண்டிய ஐந்தாயிரம் ரூபாயும் நீங்கள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கக்கூடிய மீனவர்கள் மரணமடைந்தால் அவர்களுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறீர்கள். பனையேறும் தொழிலாளர்கள் மரணமடைந்தால் ஐந்தாயிரம் என்று வைத்திருக்கிறீர்கள். தயவுசெய்து உயிருக்கு வித்தியாசமான மதிப்பை நிர்ணயிக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாருடைய உயிராக இருந்தாலும் அது மதிக்கத் தக்கது. இப்படி மாறுபட்ட தொகை நிர்ணயித்திருப்பது வேதனைக்குரிய விஷயம். பத்தாயிரமோ, பதினைந்தாயிரமோ, யாராக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் ஒரே நிர்ணயமாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பனையிலிருந்து விழுந்து காயமடைந்து வேலை செய்ய முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நிவாரணமாக வழங்கக்கூடிய தொகையைக் கணிசமான தொகையாக வழங்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு படிப்பதற்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அரசு ஏற்றுச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கிராமத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவைகள் இப்போது நலிந்து நிற்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன. பெரும்பாலான பனைவெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயலிழந்து மூடக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு அவைகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அரசு செய்து காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாழை நார், கற்றாழை நாரிலிருந்து செய்யக்கூடிய பொருள்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதிக்குட்பட்ட பகுதிகளில்தான் பெருவாரியாகக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்வதென்றால், தொவையாவட்டம், மாதா

1987 ஏப்ரல் 21] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

புரம், புதுக்கடை, வள்ளியம்பலம், பாலப்பள்ளம் ஆகிய இப்படிப் பட்ட பகுதிகளில் அந்தப் பொருள்கள் பெருவாரியாக உற்பத்தி யாகின்றன. ஆகவே, அந்தப் பொருள்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை அங்கே ஆரம்பிப்பதற்கு வாய்ப்புகள் உண்டு. இந்தத் துறைக்கு முன்பு பொறுப்பேற்றிருந்த அமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயம் அந்தத் தொழிற்சாலையை அங்கே ஏற்படுத்தித் தருகிறேன் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் அது முடியாமல் போய்விட்டது. இதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு மீண்டும் கொண்டு வருகிறேன். இதை நீங்கள் கருத்திலே கொண்டு அந்தப் பகுதியிலே வாழை நார் மூலம் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அடுத்தபடியாக, கதர் நூற்பு நிலையங்கள் குன்றக்குவளை மற்றும் மாந்துறை என்கிற பகுதிகளிலே இருக்கின்றன. என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒட்டுமொத்தமாக எந்தவிதமான தொழிற்சாலையும் இல்லாமல், எந்தவிதமான பணிகளும் இல்லாமல் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிற சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, அங்கே உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு சிறிது வேலைவாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில் புதிதாக இன்னும் பல கதர் நூற்பு நிலையங்களை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப் போல, எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாத நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், கதர்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கருணை காட்டி—நீங்கள் தந்திருக்கிற புத்தகத்தில் உள்ள குறிப்புகளைப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 50 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்—இந்த மாவட்டத்தின்மீது கொஞ்சம் கருணை காட்டி, அதிகமான மையங்களை ஆரம்பித்துக் கொடுத்தால், இன்னும் குறைந்தபட்சம் 5 ஆயிரம் பேர்களுக்காவது வேலை கொடுத்த புண்ணியம் உங்களுக்கு கிடைக்கும்.

எனவே இதை நீங்கள் கருத்திலே கொண்டு, அதிக மான மையங்களை ஆரம்பித்துத் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 19,140 சத்துணவு மையங்களை நர்சரி பள்ளி களாக மாற்றியிருப்பதாக குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். பாராட்டுக் குரிய விஷயம்தான். ஆனால் அதிலே பணியாற்றுகிற அமைப் பாளர்களுக்கு இதுவரையில் பதவி உயர்வு கொடுத்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நர்சரி பள்ளிகள் என்று வரு கிற நேரத்திலே, குறைந்தபட்சம் அந்த அமைப்பாளர்களுக்கு ஆசிரியர்களுடைய அந்தஸ்தைக் கொடுத்து, சம்பளத்தை அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் பொங்கல் பரிசாக 300 ரூபாயை அரசு ஊழியர்கள் அனைவருக் கும் வழங்கினார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் உள்ள பெரு வாரியான சத்துணவு அமைப்பாளர்களுக்கு அந்தப் பணம் இது வரையில் கிடைக்கவில்லை என்பதை உங்களுடைய நினைவிற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல் இந்த சத்துணவு மையங்களை அதிகாரிகள் பார்வையிடச் செல்கிறார்கள். அப்படிப் பார்வையிடச் செல்லு கின்ற நேரத்திலே—நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தை அவர்கள் பாங்கிலே வைத்துத்தான் செலவு செய்யவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது—அவர்கள் பணம் எடுப்பதற்காக பாங்கிற் குச் சென்று இருக்கும்போது, அதிகாரிகள் வருகிற நேரத்திலே சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் இல்லை என்று சொல்லி, உடனடியாக அவர்களை தற்காலிக வேலைநீக்கம் செய் கிறார்கள், நிரந்தர வேலை நீக்கமும் செய்கிறார்கள். இப்படி மிகவும் கொடுமையான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமகனாருடைய கவனத் திற்குக் கொண்டுவரக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை எடுத்துப்பார்த்தால், தினசரி இரண்டு அமைப்பாளர்கள் வேலை நீக்கம், என்கிற புள்ளி விவரத்தை, செய்தியை நீங்கள் பார்க்கலாம். அவ்வளவுதூரம் கீழ்த்தரமாக நடத்தப்படுகிற அமைப்பாளர்களுக்கு நீங்கள் பாது காப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவு அமைப்பாளர்கள், குடும்ப நலத்திட்டத்திற்கு ஆள் பிடித்து வரவேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலையையும் நீங்கள் மாற்றவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பெண்கள் தங்குவதற்கான விடுதிகள் கட்டப்படுவதைப் பற்றி நீங்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். அது பாராட்டுக்குரிய விஷயம்தான். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒரு பெண்கள் விடுதி என்கிற விதத்தில் நீங்கள் இவற்றைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பனைத்தொழில், நார்த் தொழில்களைச் செய்கின்றவர்களுக்கு, அது கூட்டுறவுச் சங்கமாக இருந்தாலும், குறைந்த சம்பளமாக 3 ரூபாய் தரப்படுகிறது. 3 ரூபாயிலிருந்து அதிகபட்சமாக அவர்களுக்கு 5 ரூபாய், 4.75 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுதான் சம்பளம். இப்படி அரசாங்கமே நடத்தக்கூடிய கூட்டுறவுச் சங்கங்களில், பனைப் பொருட்களை கச்சாப் பொருட்களாக வைத்து செய்யப்படுகின்ற நிறுவனங்களில் 5 ரூபாய் சம்பளம் என்று சொன்னால், இது மிக மிக மோசமான சம்பளமாக இருக்கிறது. எனவே, குறைந்தபட்ச சம்பளமாக 15 ரூபாய் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 5 ஆயிரம் மக்கள் தொகைக்கு ஒரு துணை சுகாதார நிலையம் என்று அமைக்கப்பட்டு இருப்பதாகவும், அதற்கான பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 1,600 துணை சுகாதார நிலையங்கள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டு, இதுவரையில் 1,528 நிலையங்களைக் கட்டியிருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 5 ஆயிரம் மக்கள் தொகைக்கு ஒரு துணை சுகாதார நிலையம் கட்டும் இந்த நல்ல திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த துணை சுகாதார நிலயங்களுக்கு மருத்துவ அதிகாரிகளை நியமித்து, அவைகள் உண்மையிலேயே துணை சுகாதார நிலையங்களாகச்

செயல்பட்டால்தான் பொதுமக்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். எனவே 5 ஆயிரம் மக்கள் தொகைக்கு ஒரு துணை சுகாதார நிலையம் என்று ஆரம்பித்து, அங்கே மருத்துவர்களை நியமித்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டு, பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. க. சோலைராசு: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூகநலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சமூக நலன், கதர்த் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஒருசில கருததுக்களைச் சொல்லி விடைபெற எண்ணுகிறேன். இன்றைக்குக் கதர்த் துறை பார்ப்பதற்கு மிக எளிமையான துறையாக இருந்தாலும் கூட அது ஆற்றுகின்ற பணிகள் மிகவும் பாராட்டத்தக்க அளவிலே இருக்கின்ற பாங்கினை முதலிலே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு கதர்த் துறை மூலம் பல்வேறு நல்ல பணிகள் கிராமப்புறத்திலே நடைபெறுவதைப் பார்க்கிறபோது உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி மேலிடுகிறது.

என்னுடைய தொகுதியிலே பெண்களைப் பொறுத்தவரையிலே, 10 ஆவது படித்த பெண்கள்கூட லாரிகளிலே சென்று செங்கற்களை இறக்குகின்ற, ஏற்றுகின்ற வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கொடுமையான சூழ்நிலைகளையெல்லாம் மாற்றி இந்தக் கதர்த் துறை மூலம் ஏறக்குறைய 15 மையங்களைத் தொடங்கி இருக்கிறோம். அப்படித் தொடங்கி இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அந்த மையங்களிலே பணிபுரியக்கூடிய சகோதரிகளுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 8 ரூபாயிலிருந்து 10 ரூபாய் வரை சம்பளம் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலை அங்கே உருவாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. அந்தப் பெண்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருந்தாலும்கூட, அங்கே தொடங்கப்பட்டிருக்கிற கட்டிடங்கள் அனைத்துமே வாடகைக் கட்டிடங்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற பெரியவர்கள் இப்பகுதிப் பெண்களுடைய துயரம் தணிந்தால் போதும் என்கின்ற தொண்டுள்ளத்தோடு மிகமிகக் குறைந்த வாடகைக்குத் தருகிறோம் என்று ஒப்புதல் அளித்திருந்தாலும் கூட— ஆரம்பித்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் பல்வேறு கட்டிடங்

களுக்கு இன்னும் வாடகை தர இயலாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. சில மையங்களிலே பெண்களை பயிற்றுவிக்கக்கூடிய சீனியர் ஸ்பின்னர்ஸ் என்று சொல்வார்களே அத்தகைய பயிற்சியாளர்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அதைப்போல சில மையங்களிலே 50 ராட்டைகள் 12 ஸ்பிண்டில் மெஷின்ஸ்—என்று சொல்லக்கூடியவை இருந்தாலும்கூட, அதை சில இடங்களில் பழுதுபார்க்கிறபோது அந்தப் பழையதை நீக்குவதற்குரிய இயந்திரங்கள், கருவிகள் உடனடியாகக் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை அங்கே உருவாகவில்லை. மணப்பாறை பகுதியிலே மட்டும் ஏறக்குறைய 15 மையங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மையங்களுக்கு ஒரு தொடர்பு வேண்டுமென்றால், சாதாரணமாக ஒரு கருவி பழுதுபட்டு விட்டது என்றால் கரூரிலுள்ள அதிகாரியைப் பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, நானும் மற்றவர்களும் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க மணப்பாறையிலே ஒரு கிளை நிலையத்தை ஆரம்பித்து அதிலே அதிகாரியை அமைக்க வேண்டுமென நானும் கேட்டுக் கொள்வதோடு, அப்படி ஆரம்பிக்கின்ற பட்சத்தில் மணப்பாறையிலேகூட மிகக் குறைந்த வாடகைக்கு ஒரு கட்டிடம் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். மணப்பாறையிலே ஒரு அலுவலகம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், சுற்றுவட்டார கிராமத்திலே இருக்கிற அந்த மையங்களுக்கு எளிதாக பஞ்சு எடுத்துச் செல்வதற்கும், இயந்திரங்கள் பழுதுபட்டால் அதை மாற்றுவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். எனவே இதைப் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல இன்னொன்றை நான் இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ச்சியாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற வையம்பட்டி, அரசு நிலப்பாளையம் என்கின்ற ஊர்களிலே அதிகமாக ஆதிதிராவிட மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இலவசமாக ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்குக்கூட நிலத்தைத் தருவதற்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே, அங்கே கையால் காகிதம் செய்யும் அளவுக்கு அலகுகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. சோலைராசு] [1987 ஏப்ரல் 21

அதைப்போல சென்ற ஆண்டு ஏறக்குறைய 15 லிருந்து 25 கையால் காகிதம் செய்யும் அலகுகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படித் தொடங்கப்பட்ட அலகுகளுக்கு பல்வேறு பகுதிகளில் கட்டிடங்கள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில பகுதிகளில் கட்டிடங்கள் கட்டப்படவில்லை. ஆனால் கட்டி முடிக்கப்பட்ட கட்டிடங்களிலேகூட இன்னும் இயந்திரங்கள் பொருத்தப்படவில்லை. நேற்றுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராசு போன்றவர்கள் கொண்டுவந்த கவன ஈர்ப்புக்கு பதில் சொன்னபோது அது அவ்வளவு திருப்திகரமான பதிலாக இல்லை. எனவே கட்டி முடிக்கப்பட்ட அந்த மையங்களில் விரைவாக இயந்திரங்களைப் பொருத்தினோம் என்றால், அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மக்களுக்கு அதிகமாக நாம் உதவி செய்வதற்கு உறுதுணை புரிகிற வாய்ப்பு நமக்கு ஏற்படும். அதைப்போல சென்ற ஆண்டு கதர்த் துறை தன்னுடைய வெள்ளி விழாவை மிகச் சிறப்பான முறையிலே நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலே கொண்டாடியது. அப்படிக் கொண்டாடுகிறபோது என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற வடநாடு என்கிற கிராமம்கூட அந்த 25 மையங்களில் 1 மையமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய 1½ வருடம் முடிந்தபிறகுங்கூட அந்தப் பகுதியில் 30 பெண்களுக்கு மட்டுமே வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. மற்ற தொழிற்சாலைகளோ, மற்ற உதவிகளோ, திட்டங்களோ இல்லை. இதை அமைச்சர் அவர்களின் கனிவான கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே E.O. இண்டஸ்டிரிஸ் என்று ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அவருக்கு அந்த ஒன்றியப் பகுதியிலே அதிகப்படியான வேலையே கிடையாது. எனவே இந்த கதர்த் துறையையும் அவரோடு இணைத்து இந்தப் பணியினை மேற்கொள்ள முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், கள் இறக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு, அவர்களிடையே மறுமலர்ச்சி உண்டு பண்ணுவதற்காக ஏறக்குறைய 30 ஆயிரம் தொழிலாளிகளுக்கு, ஆயிரம் ரூபாய் கடனாகவும், ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாகவும்

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. க. சோலைராசு]

வழங்கி இருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்போல, என்னுடைய நண்பர் ஞானசுந்தரம் தொகுதியிலே இருக்கிற சுந்தரக்கோட்டை என்ற பகுதியிலே அதிகப்படியான ஆதிதிராவிட மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் அதிகப்படியான பனை மரங்களும் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் ஆய்விலே ஏற்றுக்கொண்டு அங்கே ஒரு பனைப் பொருள் கேந்திரம் 32 லட்சம் ரூபாய் செலவில் தொடங்குவதற்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. அந்தத் திட்டத்தை விரைவிலே தொடங்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

இந்தக் கதர்த் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல சாதனைகளைச் செய்தாலும்கூட அந்தச் சாதனைகள் மக்களுக்குச் சென்று சேரவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் கதர்க் கடைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கடைகளில் பெரிய அளவில் கதர் பொருட்களை விற்கிறபோது அவை சிறந்த மருத்துவமனைகளாக இருக்கின்றன. அங்கே விற்கப்படுகின்ற பல்வேறு பொருட்கள் மூலிகையைப் போல் சிறப்பான வகையில் உதவி செய்யக்கூடிய மக்களின் நோயைத் தீர்க்கின்ற வகையில் இருக்கக்கூடிய—இத்தகைய கடைகளை ஒன்றிய அளவில் அதிகமான அளவில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமூகநலத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறபோது இங்கே பேசி இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்த மகளிர் மன்றங்கள் இருக்கின்றனவே அவை பெயர் அளவில் இருக்கின்றதே ஒழிய சிறப்பான பணியினை மேற்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தோடு நான் உடன்படுகிறேன் என்ற வகையில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமான மகளிர் மன்றங்கள் இருப்பதாகக் கணக்கில் இருக்கிறது. ஆனால் மகளிர் மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்டுக்கு ஒரு சினிமாவை நடத்துகிறார்கள். ஒரு ஒன்றியத்தில் இதுவரை 6

விழாக்கள் நடந்து இருக்கின்றன. அந்த 6 விழாக்களிலும் நானும் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அந்த ஒரு விழாவில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அந்த ஒன்றியத்தில் இருக்கிற நல்ல குழந்தைகளைப் பார்த்து அதற்கு பரிசு அளிக்கிற ஒரு விழாவும் அந்த விழாவுக்கு முன் காலையில் அந்த மகளிருக்கு எப்படி சமையல் செய்வது என்பதைப் பற்றி சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் அந்த விழாவுக்கு செல்கிறபோது அந்த மகளிரை அழைத்து உங்களுக்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றி சொல்லிக் கொடுத்து இருக்கிறார்களா, சுகாதாரத்தைப் பற்றி சொல்லிக் கொடுத்து இருக்கிறார்களா, என்று கேட்டால் அவர்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இவைகளைப் பார்க்கிறபோது எங்களுக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. ஒன்றியத்தில் அதிகமான கிராம சேவிகாக்கள் என்று சொல்லக்கூடிய பெண்கள் பணிபுரிகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன பணி கொடுக்கப்படுகிறது என்பது எங்களுக்கு புரியாத புதிராக இருக்கிறது. மேலும் இந்த மகளிர் மன்றங்கள் அனைத்தும் செயல்படுகின்ற மன்றங்களாக இருக்கின்றன என்று சொன்னாலே போதும் நம்முடைய அரசினுடைய தூய்மையான திட்டங்கள் அனைத்தும் செயல்படுவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் மகளிர் மன்றங்கள் நிச்சயமாக மாதத்தில் 2 முறை கூட்டப்படவேண்டும். கூட்டப்படுகின்ற மன்றத்திற்கு அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற தொண்டு உள்ளம் கொண்ட.வர்களை அழைக்கவேண்டும். ஆற்றல் உள்ளவர்களை அழைக்கவேண்டும். சேவை மனப்பான்மை உள்ளவர்களை அழைக்கவேண்டும். குடும்பக் கட்டுப்பாடு, சிறு சேமிப்பு போன்ற பல்வேறு கருத்துக்களை அவர்களை வைத்துப் பேச வைக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட உணர்வினை உண்டு பண்ணுகிறோம் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அரசினுடைய திட்டங்கள் அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிவதற்கு வாய்ப்பு வரும். எனவே மகளிர் மன்றங்கள் செயல்படுகின்ற மன்றங்களாக இருக்கவேண்டும். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கூடிக் கலைக்கின்ற மன்றங்களாக இருக்கக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. க. சோலைராசு]

அதேபோல இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பலமுறை நம்முடைய சட்டமன்ற பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களாலும் என்னைப போன்றவர்களாலும் பேசப்படுகின்ற விஷயம் திருமணத்தை நாம் பதிவு செய்யவேண்டும் என்பது. இன்றைககு சாதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் ஒரு கடை வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும் கூட அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவரிடம் அனுமதி பெற்று வைக்கவேண்டும். நகரத்தில் ஒருவர் கடை வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்த நகராட்சித் தலைவரிடம் அனுமதி பெறவேண்டும். தொழில் வரி கட்டவேண்டும் என்று பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒரு திருமணத்திற்கு மைக் செட் வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் கூட அங்குள்ள காவல் நிலையத்திற்கு சென்று இத்தனை மணியிலிருந்து இத்தனை மணி வரை நான் மைக் செட் வைக்கப்போகிறேன், எனக்கு அனுமதி தாருங்கள் என்று சொல்லி எழுதிக் கொடுத்து அனுமதி யைப் பெறவேண்டும்.

இப்படி எளிய காரியங்களுக்கு எல்லாம் அனுமதி வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஒருவர் திருமணம் புரிகிறார் என்றால் அது வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத ஒரு நிகழ்ச்சி. அவனுடைய வாழ்க்கைக்கு இணையை சேர்க்கக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியை ஏன் பதிவு செய்யக்கூடாது? அப்படிப் பதிவு செய்கிறபோது சகோதரி திருமதி வளர்மதி அவர்கள் சொன்னதைப்போல திருமணத்தன்று அவர்கள் இருவரும் மனம் ஒத்து நாங்கள் திருமணத்தை ஏற்றுக்கொள் கிறோம் என்ற உறுதிமொழியைப் பதிவு செய்ததற்குப் பிறகு அந்தத் திருமணத்திற்கு வழங்கப்படுகின்ற அத்தனை பொருட் களும் அந்தப் பதிவினுடைய அடிப்படையில் சாத்துக்களாக சேர்க்கப்படும் என்று வைத்தால் அந்தத் திருமணங்களில் பல் வேறு சிக்கல்கள் வர வாய்ப்பு இல்லை. அப்படி சிக்கல்கள் வருகிற போது அந்தச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு அது வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே ஆண் மகன் பல்வேறு திருமணங்களை புரிந்துகொள்கிற வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். காரணம் மணப்பாறையில் ஒருவன் திருமணம் புரிகிறான் என்று சொன் னால் அந்தப் பட்டியல் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இருக்கிறது

என்று சொன்னால் அவன் சென்னையில் வந்து வேறு ஒருவரைத் திருமணம் செய்ய முடியாது. பேப்பரில் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். பல பெண்களை மணந்த கணவனுடைய புகைப்படங்கள், ஆண் மகனுடைய புகைப் படங்கள் என்று பல பேர் ஏதோ பெரிய கின்னஸ் புத்தகத்தில் இடம் பெற்றவர்களைப் போல் மிகப் பெரிய சாதனையைச் செய்த வர்களைப் போல் இன்றைக்கு பத்திரிகையில் கூட புகைப்படங் களைப் போட்டுக் காட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே ஒரு புறத்தில் திருமணம் புரிந்துவிட்டார் என்று சொன்னால் அவன் வேறு ஒரு இடத்தில் சென்று திருமணம் புரிகிறபோது அந்தப் பதிவுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அவன் சொந்த ஊரில் இருக் கின்ற அந்தப் பதிவு அலுவலகத்திற்கு எழுதி இவனுக்கு ஏற்கெனவே திருமணம் ஆகி இருக்கிறதா, இல்லையா, என்று கேட்டு ஒரு சான்றிதழைப் பெற்ற பிறகு அவன் மணம் புரிய வேண்டும் என்று ஒரு சூழ்நிலை வருகிறது என்று வைத்தால் நிச்சயமாக நாட்டில் இப்படிப்பட்ட ஏமாற்றுக்காரர்கள் வரமாட் டார்கள். இப்படிப் பல்வேறு திருமணங்களைப் புரிகிற சகலகலா மன்னர்கள் புறக்கணிக்கப்படுவார்கள். எனவே திருமணம் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைச் சட்டம் ஆக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சருடைய சீரிய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இன்றைக்கு பால்வாடி மையங்கள், சத்துணவுக் கூடங்கள் இயங்கி வருகின்றன. போற்றத்தக்க அளவில் எதிர்காலத்தை உருவாக்கக்கூடிய இளம் குழந்தைகள், ஆற்றல் மிக்க குழந்தை களாக, அறிவு மிக்க குழந்தைகளாக வரவேண்டும் என்பதற்காக இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தீட்டியிருக்கின்ற இந்த சத்துணவுத் திட்டம் சிறப்பான முறையில் பணிகளைச் செய்துகொண்டு இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு கிராமத்திற்கு சென் றோம் என்று சொன்னால் அந்த கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கேட்பதற்கு முன்னால், போவதற்கு

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

சாலை வசதி கேட்பதற்கு முன்னால், நாங்கள் சாலை வசதி கேட்கவில்லை இந்த * ஒன்றியத்திலே இருக்கிற ஓரே யொரு மையத்தைத் தேர்வு செய்து, அந்த மையத்திலேயே சமையல் செய்து, அங்கிருந்து ஏனைய மையங்களுக்கு எடுத்துச் செல்கின்ற அளவிற்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் ஒன்றிய அமைப்பாளர் கல்வி கற்பிக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு வரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குற்றச்சாட்டு சொல்லும்போது Sweeping ஆக சொல்வது கூடாது. எந்த ஊரில் நடந்தது என்று சொல்லவேண்டும். ஆகவே அதை நீக்கு கிறேன்.

திரு. க. சோலைராசு: நம்முடைய அரசினுடைய நோக்கம் குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு தரவேண்டும் என்பதுதான். அந்த நோக்கத்திற்கு மாசு கற்பிக்க வேண்டுமென்று ஒருசிலர் நடந்து கொள்கிற முறையில் அந்தத் திட்டம் குறைபடக்கூடிய சூழ் நிலைக்கு வந்துவிடக் கூடும் என்ற காரணத்தினால்தான் சொல் கிறேன். அரசு வழங்குகின்ற அந்தப் பொருள்கள் வீணாக்கப் படுவதில்லை. அப்படியே அந்தக் குழந்தைகளுக்கான உணவுப் பொருள் போய்ச் சேரக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது. ஒரு மையத்திலே சமைக்கப்பட்ட உணவை எடுத்துச் சென்று எல்லா மையங்களுக்கும் தரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை வரு மென்று சொன்னால், அந்த மையத்திலே பணி புரியக்கூடிய அமைப்பாளர்கள் அந்த மையத்திலிருக்கிற குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிற பணி மட்டுமே அவர்களுக்கு இருக்கு மானால், அவர்கள் நல்ல முறையில் குழந்தைகளுக்கு, நர்சரி பள்ளி போன்று கல்வியைத் தரமுடியும். அந்த எதிர்பார்ப்பு நிச்சயமாக நிறைவேறும். நீயே சமையலையும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும், குழந்தைகளுக்கும் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும், என்று சொன்னால், நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்ப்பதை நிறை வேற்றக்கூடிய திறமை, அக்கறை அந்த அமைப்பாளர்களுக்கு இருக்காது. ஆயாக்கள் வேலைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் பழக்க வழக்கங்களைச் சொல்லித் தருவதற்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்கிற பணிகள்

மட்டுமே ஆயாக்களுக்கும், அமைப்பாளர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும். நூற்றுக்கு நூறு தரம் மிக்க உணவு குழந்தைகளுக்கு அப்படியே செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், அதை ஓர் இடத்திலிருந்து சமைத்து எடுத்துக்கொண்டு செல்லக்கூடிய அளவிற்கு இருக்க வேண்டுமென்பதைத்தான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைப்பாளர்களுக்கு ஓரளவிற்கு ஊதியத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு அதிகப்படுத்துகின்ற நிலையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து மகளிரைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு பகுதிகளில் மாவட்டங்களில் தங்குவதற்கு இடம் இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே என்னைப் பொறுத்தமட்டில், மாவட்டம் முழுதும், தாலுக்காத் தலைநகர் முழுதும் இப்படி மகளிர் தங்கிக் கொள்கிற விடுதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்போல் நானும் கேட்க விரும்பவில்லை. ஆங்காங்கே இருக்கின்ற மாணவியர் தங்கிப் படிக்கின்ற விடுதிகள் இருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடங்களில் படிப்பவர்கள் தங்கிப் படிக்கின்ற விடுதிகள் இருக்கின்றன. கல்லூரி மாணவியர்கள் தங்கிப் படிக்கின்ற விடுதிகள் இருக்கின்றன. அத்தகைய விடுதிகளிலாவது இவர்கள் சென்று தங்கிக் கொள்கின்ற ஒரு வாய்ப்பினை, பாங்கினை, வசதியினை ஏற்படுத்தித் தா வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமூக நல வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது சிறப்பான திட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கின்றது என்று சொன்னாலும் கூட, சீரிய பணிகளை முடுக்கி விட வேண்டும், அப்படி முடுக்கி விடவேண்டுமென்று உள்ளபடியே நாம் விரும்பினால், சமூக நலனில் எண்ணம் கொண்டிருக்கிற தனியார் ஒருவரை அத் துறைக்குத் தலைவராக நியமிக்க வேண்டும். அப்படி அவர் களைத் தலைவராக பொறுப்பாளராக நியமித்தோம் என்றால் தான் அத்துறை சிறப்பாக பணியாற்றக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கும் என்று சொல்லி, இறுதியாக ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி, நான் விடை பெறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேருடைய பேச்சையும் கவனித்தால் அங்கே பல்வேறு பகுதிகளில் பென்ஷன் பெறுவதற்காக விண்ணப்பித்து, காலதாமதமாகிறது; கணவனை இழந்து, மறுமணம் புரிந்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு வாய்ப்பு குறைகிறது; விதவைகளின் மகள் திருமணத்திற்கு விண்ணப்பிக்கிறபோது பல்வேறு சிக்கல் ஏற்படுகிறது; ஓய்வூதியம் பெறுகிற முதியவர்கள் அந்த விண்ணப்பத்தினை அனுப்புவதற்கு மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் புகார்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் புகார்களை எல்லாம் நீக்குகிற அளவிற்கு அந்தக் கிராமத்திலே இருக்கிற கிராம நல அலுவலர் அவர்களும், அனைத்துத் துறையைச் சார்ந்தவர்களும், அந்தந்த கிராமங்களுக்குச் சென்று, அந்தந்த ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்களைப் பார்த்து, அந்தக் கிராமத்திலே எத்தனை பேர்கள் உடல் ஊனமுற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள், விதவைகளின் மகள்கள் திருமண வயதில் இருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள், எத்தனை பேர் வயதிலே முதிர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கினை அரசே எடுக்க வேண்டும். அனாதை என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவன், 60, 70 வயதைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் அவன் எப்படி விண்ணப்பம் எழுதுவான், அவன் வட்டாட்சியரைப் பார்க்க வேண்டும். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்க்கவேண்டும். கிராம நல அலுவலரைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது அவன் எப்படியும் அலையக்கூடிய வாய்ப்பு வருகிறது. எனவே அந்தத் தொல்லைகளைத் தீர்க்கின்ற அளவிற்கு வட்டார நிர்வாக அலுவலகமோ அல்லது ஒன்றிய நிர்வாகமோ அவன் வாழ்கின்ற கிராமப் பகுதிக்குச் சென்று அந்தப் பட்டியலைத் தேர்ந்தெடுக்கின்ற ஒரு சிறப்பான பணியினைச் செய்தால் நாம் செய்கிற உதவியானது மேலும் பலனளிக்கக் கூடிய அளவிற்கு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில பேருக்கு, ஆண் மகன் இருக்கக்கூடிய பெற்றோர்களுக்கு, அந்த முதியவர்களுக்கு உதவி கிடையாது என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. சில பேர்களைப் பார்க்கிறோம். பெற்றவர்களை அவன் திருமணம் முடிந்தவுடன் மறந்து விடுகிறான். ஆக அந்தப் பெற்றவர்கள், பிள்ளையைப் பெற்றதற்கு என்ன

பாவம் செய்தோமோ என்று வெம்பி, வெதும்பக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அது போன்றவர்களுக்கு, தங்கள் மகன் கவனிக்கவில்லை என்று புகார் வருமேயானால், அதை விசாரித்து, ஓய்வூதியம் வழங்குகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

**திரு. வை. பாலச்சந்திரன்:* பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு சத்துணவு, சமூக நலம், மற்றும் கதர்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 27 மற்றும் 30 ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று அவற்றை வழிமொழிந்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சமூக நலத்துறையைப் பொறுத்த வரை அது புறக்கணிக்கப்பட்ட நம்முடைய மகளிருக்கும், குழந்தைகளுக்கும், அங்கஹீனர்களுக்கும் பல்வேறு பாதுகாப்புகளைச் செய்து வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தத் துறை ஒரு பாதுகாவலாக இருந்து அவர்களுக்குப் பயன்பட்டு வருகிறது என்பது மறுக்க முடியாத ஒரு பேருண்மையாக இருந்தாலுங்கூட அவர்களுக்கு பாதிப்பு வருகின்றபோது, அவர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற பாதிப்புக்கு எதிராக ஒரு குரல் எழுப்ப வேண்டிய கடமையும் இந்தத் துறைக்கு உண்டு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல்வேறு வசதிகளை நாம் இன்றைக்கு கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டாலும், சட்டத்தால் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற உரிமைகள் கூட சில நேரங்களில் பறிக்கப்படுகின்றபோது நாம் கண் மூடி வாய் மூடி மௌனிகளாக இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

நம்முடைய பண்பாட்டைப் பொறுத்தளவில், இந்தியத் திருநாட்டினுடைய பண்பாட்டிற்கு ஒரு சிறப்பு உண்டு. பெண்ணை தாயாகக் கருதி, தாயை தெய்வமாக வணங்க வேண்டும் என்பது நம்முடைய பண்பாட்டினுடைய ஜீவநாடி. அப்படிப் பெண்ணை

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்].

தாயாகக் கருதி, தாயை தெய்வமாக வணங்க வேண்டும் என்ற பண்பாடு கொண்ட நம்முடைய நாட்டில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகள், அவர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற அவமானங்கள், நாள்தோறும் அவர்கள் அடைந்து வருகின்ற அல்லல்கள் இவைகளை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது நம்முடைய தாய்மார்கள் எந்த அளவிற்கு இந்தச் சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டு அல்லது அங்கீகரிக்கப்படாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது என எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் நம்முடைய மத்திய அரசாங்கமும் அல்லது ஒரு சில மாநில அரசாங்களும் கூட அவர்களுடைய உணர்வை மதிக்காத நிலைமை இன்று உருவாகியிருப்பதை நான் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய Criminal Procedure Code என்னும் குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தின் 125 ஆவது பிரிவின்படி கணவனால் கைவிடப்பட்ட இந்து பெண்களும், கிருஸ்துவ பெண்களும், முஸ்லீம் பெண்களும் Maintenance Allowance என்று சொல்லப்படுகின்ற அவர்களுடைய ஜீவனாம்சத் தொகையை வாங்கலாம் என்ற நிலைமை இருந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால் அண்மைக் காலத்தில் நம்முடைய பாராளுமன்றத்தில் ஒரு திருத்த சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவந்து அதைச் சட்டமாக ஆக்கியதன் காரணமாக இந்து பெண்களும், கிருஸ்தவ பெண்களும் தங்களைக் கைவிட்ட கணவனிடமிருந்து உதவித் தொகையை வாங்குகின்ற அந்த உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கின்றபோது, இஸ்லாமிய மதத்தைச் சார்ந்த பெண்கள் மட்டும் அந்த உரிமை பெற முடியாது என்ற நிலைமை இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது.

பெண்கள் என்றால் இந்துக்கள் என்றாலும், முஸ்லீம்கள் என்றாலும், கிருஷ்துவர்கள் என்றாலும் வேறுபாடு கருதாது, சட்டத்தால் அவர்களுக்கு சதி செய்யாமல் நாம் எல்லாப் பாதுகாப்பையும் அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற இஸ்லாமியப் பெண்கள் எல்லாம் கணவனால் கைவிடப்பட்டால், கைவிட்ட கணவனிடமிருந்து நீதிமன்றம் சென்று உதவித்தொகை, ஜீவனாம்சத் தொகை வாங்க முடியாத

சத்யமேவ ஜயதே TRUTH ALONE TRIUMPHS

நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. அப்படி ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தது நம்முடைய இந்தியப் பேரரசாக இருந்தாலும், அந்தச் சட்ட திருத்தம் கொண்டு வந்தபோது பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்காகப் போராட வேண்டிய கடமை கொண்ட சமூக நலத்துறை அதை எதிர்த்திருக்க வேண்டும்; கண்டித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் இப்போதும் காலம் கடந்துவிடவில்லை. ஆகவே Cr. P. C. 125-வது பிரிவின்படி இஸ்லாமியப் பெண்கள் கணவனால் கைவிடப்பட்டால் அவர்களுக்கும் உதவித்தொகை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற அளவிற்கு மீண்டும் அந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை சமூக நலத்துறை நம்முடைய அரசின் மூலமாக மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டும். கொண்டு வருவது மட்டுமல்ல. கடிதங்கள் எழுதுவது மட்டுமல்ல. அதற்கான குரலை நம்முடைய அரசாங்கம் ஓங்கி ஒலிக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி நம்முடைய அரசாங்கம் செய்யுமேயானால், இது தமிழகத்தில் இருக்கின்ற முஸ்லீம் பெண்களுக்கு மட்டும் அல்ல, அகில இந்தியாவில் இருக்கின்ற இஸ்லாமிய மதத்தைச் சார்ந்த பெண்களுக்கும், தாய்மார்களுக்கும், இது மிகப் பெரிய பாதுகாப்பைக் கொடுத்ததாக அமையும். அந்த மிகப் பெரிய பாதுகாப்பைக் கொடுக்கின்ற அந்தக் குரல் தமிழகத்திலிருந்து வந்தது என்ற பெருமை நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதுபோன்று இன்றைக்கு குழந்தைகள் தெய்வமாக கருதப்பட வேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். தெய்வமாக பாவிக்கப்படவேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த **Dependents** எல்லாம் கூட Cr.P.C 125 ஆவது பிரிவில் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டால் அல்லது கவனிக்கப்படாமல், பராமரிக்கப்படாமல் விடப்பட்டால், அவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய கடமை கொண்டவர்கள் பராமரிப்புத் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்று அந்தச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக நீதிமன்றத்திற்கு வந்தால், அல்லது இந்துப் பெண்கள், அல்லது கிறிஸ்துவப் பெண்கள் கண

வனால் கைவிடப்பட்டு 'எங்களை கணவன் கைவிட்டுவிட்டான், ஆகவே உதவித் தொகை, ஜீவனாம்சத் தொகை வேண்டும்' என்று நீதிமன்றத்திற்கு வந்தால்—என்னைப் பொறுத்தவரையில் அனுபவத்தில் சொல்கிறேன்—அவர்கள் வழக்கறிஞர்களுக்கு ஏகப்பட்ட தொகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டப் பிரிவில் கூட சமூக நலனை மனதிலே கொண்டுதான் உடனடியாக நிவாரணம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று உரிமையியல் நீதிமன்றத்திற்கு அந்த உரிமையைக் கொடுக்காமல், குற்றவியல் நீதிமன்றங்களுக்கு அந்த உரிமையைக் கொடுத்தார்கள்.

ஆனால் இங்கே Maintenance Allowance வேண்டும் என்று Cr. P. C. 125-லே மனு போட்டுவிட்டு பல ஆண்டுகள் நீதிமன்றத்தின் நெடிய படிக்கட்டுக்களில் ஏறி இறங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, நீதிமன்றங்களுக்கு கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் வருகிறபோது பல்வேறு அவப் பெயர்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். வழக்கறிஞர்கள் அறைகளுக்கு வருகிறபோது பல்வேறு களங்கம் அவர்கள் மீது சுமத்தப்படுகிறது. இது சமூகத்தில் மீண்டும் ஒரு 'ஈவிலை' சமூகத் தீங்கை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, சமூகநலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து, நம்முடைய சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே ஒரு வேண்டுகோளை வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னவென்றால், இப்படி 125-வது பிரிவின்படி இந்துப் பெண்களோ, கிறிஸ்தவப் பெண்களோ அல்லது வேறு பெண்களோ எங்களுக்கு ஜீவனாம்சத் தொகை வேண்டும் என்று நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடர்ந்தால் அல்லது மனுப் போட்டால் அந்த மனு, ஒரு அதிகபட்ச காலக் கெடுவாக முப்பது நாட்களுக்குள் முடிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு அறிவுறுத்தலை நீதிமன்றங்களுக்கு வழங்குவதற்கு சட்டத்துறை மூலமாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன்.

அதுபோல், சிறு குழந்தைகள்—அந்தக் குழந்தைகளுக்குக் கூட, இந்தச் சட்டத்திலே வழியிருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் குழந்தைகள் நீதிமன்றத்திற்கு வருகிறபோது, சிறு சிறு குழந்தைகள்—7 வயதான குழந்தைகள், 8 வயதான குழந்தைகள்

Represented by mother or father என்று வந்து, அந்தக் குழந்தைகளுக்கு நீதிமன்றத்தில் சாட்சி சொல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது. சிறு குழந்தைகள் எல்லாம் நீதிமன்றத்திலே வந்து நின்று, சாராய வியாபாரிகள், வேறுபல சமூகத் தீங்கு செய்தவர்கள, குற்றங்கள் செய்தவர்களோடு வந்து நின்று பல ஆண்டுகள் இருந்து, படிப்பைக் கெடுத்து, வாழ்வைக் கெடுத்து, அங்கே தங்களுடைய ஒழுக்கத்தையே கெடுக்கிற வகையான பழக்கவழக்கங்களுக்கு ஆளாகிற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, நாம் எத்தனைதான் உதவிகளை அந்த மக்களுக்குச் செய்துகொண்டிருந்தாலும் சட்டத்தால் அவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமையைப் பாதுகாப்பதுகூட இந்தத் துறையினுடைய ஒரு கடமையாக இருக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைத்துக்கொள்வதோடு சட்டத்தால் கிடைக்கிற உரிமையை அவர்கள் விரைவாகப் பெறுவதற்கான ஆக்கபூர்வமான சில வழிமுறைகளை நாம் கையாள வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அதுபோல், இன்றைக்கு சத்துணவு கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். பசித்தவன் வயிற்றுக்கு பால் வார்த்தவன் ஆண்டவனாகக் கருதப்படுவான் என்ற பழமொழி ஒன்றுண்டு. அதுபோல் கிராமங்களில், குக்கிராமங்களில் வாழ்கிற ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும், வயோதிகர்களுக்கும் இன்றைக்கு கால் வயிற்றுக் கஞ்சியாவது கொடுக்கிற அளவுக்கு நாம் திட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, நாட்டுப்புறத்திலே வாழுகிற ஏழை எளிய மக்கள் இந்த ஆட்சியை, இந்த அரசைப் போற்றுகிறார்கள், புகழ்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்கள் மிகச் சிறப்பாக செயல்படுகின்றன. நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால், இந்தத் திட்டங்கள் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறபோது, பசித்தவன் வயிற்றுக்கு கால் வயிறு உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட இந்தத் திட்டத்தை நடத்துகிறவர்கள் ஊழல் செய்யாதவர்களாக இருக்கிற அளவுக்கு மிகச் சிறப்பான கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு வை. பாலச்சந்திரன்]

இதை நான் சொல்கிறபோது, நான் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிற ஊழியர்களைக் குறை சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். ஆனால் எல்லா மையங்களிலும் இன்றைக்கு ஊழல் பெருகி இருக்கிறது என்பதை நான் ஸ்வீப்பிங்காகச் சொல்கிறேன் என்று கருதிவிடக்கூடாது. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு அங்கே லஞ்சம் தலை விரித்தாடுகிறது. அங்கே பணியாற்றுகிற பணியாளர்களும் இன்றைக்கு ஏழை எளியவர்களாக இருக்கிற காரணத்தால் வாழ்க்கை வசதிகளை அவர்கள் மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு வசதி அந்த ஊதியம் மூலமாக, துறையில் கிடைக்காத காரணத்தால் தவறு செய்ய நேருகிறது. ஆகவே, தவறு செய்கிறார்கள் என்று அவர்களைக் குறை சொல்கிறபோது, அந்தத் தவறு செய்வதற்கு அவர்களை சமுதாயத்தில் கட்டாயப்படுத்துகிற சூழ்நிலையை ஆய்ந்தறிந்து அவர்களுடைய குறையைப் போக்க நாம் முன்வர வேண்டும்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்—மகப்பேறு காலக்கட்டத்திலாவது அவர்களுக்கு ஊதியத்தோடு கூடிய அந்த விடுப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி இவைகளை எல்லாம் நம்முடைய அரசாங்கம் தன்னுடைய தாயுள்ளத்தோடு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன். அப்படிச் சொல்கிறபோது, ஒரு பதிலை நீங்கள் சொல்லக்கூடும். அதாவது, அந்த சத்துணவுத் திட்டத்தில் பணியாற்றக் கூடிய ஊழியர்கள் எல்லாம் அரசு ஊழியர்கள் அல்ல, அவர்கள் சேவை செய்கிறார்கள்; ஆகவே, அதற்குரிய அந்தத் தொகையைக் கொடுக்கிறோம்; அது சம்பளம் கூட அல்ல என்று சொல்லக்கூடும்.

இவை எல்லாம் வாதத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியனவாக இருந்தாலும்கூட, நடைமுறைக்கு ஒத்துவராது. சத்துணவு மையங்களில் படிக்கிற குழந்தைகள் கூட, சுகாதாரமான அமைப்பில் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. என்னுடைய பத்மநாபபுரம் தொகுதிக்குட்பட்ட இரணியல் பேரூராட்சியில் ஒரு சத்துணவுக் கூடம் கண்ணாட்டிவிளை என்ற பகுதியிலே இருக்கிறது. அங்கே சென்று பார்த்தால், ஓலையும் இல்லை, ஓடும் இல்லை. நான்கு

புறங்களிலும் சுவர் இருக்கிறது. அங்கே ஓடும் இல்லாமல் ஓலையும் இல்லாமல் சுடுகிற நெருப்பில் குழந்தைகள் அமர்ந்து இருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால் இவ்வளவு பெரிய சிறப்பான ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிற இடம் பழுதுபட்டுப் போன காரணத்தால், அதைப் பார்க்கிற போது இத்திட்டத்தின் மீதே கூட நமக்கு வெறுப்பு வருகிறது என்பதை உணர முடிந்தது. ஆகவே, அந்த கண்ணாட்டிவிளை பகுதியில் இருக்கிற சத்துணவுக் கூடத்தை வேறு ஒரு பகுதிக்கு மாற்றித் தரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைத்து இருக்கிறோம். அதை மாற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான இடத்தை இரணியல் பேரூராட்சி காந்தி நகர் காலனி அருகில் தருவதற்கு தயாராக இருக்கின்றது.

(பிற்பகல் 1-40)

அதுபோல், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினுடைய பல்வேறு கடற்கரைப் பகுதிகளைப் பார்த்தால், அந்தக் கடற்கரைப் பகுதியிலே வாழுகிற இந்து மீனவர்கள்—பரவர் என்று சொல்லப்படுகிற, நுழையர் என்று சொல்லப்படுகிற இந்து மீனவர்கள் கடலுக்குச் சென்றால், மீன் பிடிப்பதற்கு, அங்கே இருக்கின்ற கிறிஸ்துவர்களால் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மத வேறுபாட்டால் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் அனுமதிப்பதில்லை. கிறிஸ்துவ மதத்தைச் சார்ந்த மீனவர்களுக்கு மட்டும்தான் கடலுக்குச் சென்று மீன் பிடிக்கிற உரிமை உண்டு என்று சொல்லப்பட்டு, இந்து மீனவர்களுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்படவில்லை. வாரத்தில் என்றாவது ஒரு நாள் பொதுவாக ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மட்டும் கடலுக்குச் சென்று மீன்பிடித்து வந்தாலும் கடற்கரையில் இருப்பவர்களுக்கு அந்த மீன்களையெல்லாம் தாரை வார்த்துவிட்டு வெறும் கையோடு திரும்புகிற காரணத்தால் கயிறு செய்கிற வேலையை மட்டும் அவர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கெல்லாம் பயன்படும் ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு தயாரித்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதையும் சமூக நலத்துறை மூலமாகச் செய்ய வேண்டுமென்றும் இந்த நோக்கில் ஒரு வேண்டுகோளாக அதை வைக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் தாய்-சேய் நல விடுதிகள் நான்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே கட்டப்பட்டும் முடிய நிலையிலேயே விடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைத் திறக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கைகளில் ஒன்று. இன்றையதினம் அவ்வாறு அவற்றைத் திறக்காமல் இருப்பதால் அங்கே என்ன விபரீதம் நடக்கிறது என்றால் அந்தக் கட்டிடங் களில் சமூக நலத்திற்கு விரோதமான குற்றங்கள் செய்யப்படு கின்றன. கள்ளச் சாராயம் போன்றவை அங்கு விற்கப்படு கின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால் வேறு சில ஒழுக்கக் கேடான குற்றங்களும்கூட அங்கே நடைபெறுகின்றன. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம்—இவ்வாறு கட்டி முடித்த கட்டிடங்களைத் திறக்காமல் இருப்பதால் சமுதாயத்திற்கு எதி ரான குற்றங்களைச் சிலர் செய்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பை நாம் உருவாக்கிக் கொடுக்கிறோம். எனவே முத்தளக்குறிச்சி, குமார புரம், இராதாகிருஷ்ணபுரம் மற்றும் ஒரு இடத்தில் இருக்கிற மொத்தம் 4 தாய்சேய் நல விடுதிக் கட்டிடங்களையும் உடனடி யாகத் திறப்பதற்கான ஏற்பாட்டை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டு மென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து முதியோருக்கு ஓய்வூதியம் கொடுப்பதில்கூட சில பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இத்தனை பேருக்குத்தான் அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சீலிங் வைத்திருக்கிறார்கள்—சட்ட மன்றத்தில் சொல்லப்படுவதோ இப்படிப்பட்ட சீலிங் எதுவும் இல்லை என்பதாகும்—இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் வழங்கப்படும் என்று கூறப்படுவதால் அத்தனை பேரும் ஓய்வூ தியம் கோரி மனுப்போட்டுவிட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கும் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் வீட்டிற்கும் அலுவலகத்திற்கும் நடப்பதற்கே கடன் வாங்கி, கடன் வாங்கி கடைசியில் கடன்காரர்களாகவே மாறிவிட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. முதியோர் ஊதியம் பெறுகிறவர்கள் உடல் நலமின்றி ஒரு மாதம் மருத்துவ மனையிலிருந்தால் அதன் காரணமாக அவர்கள் அந்த மாதத்திற்கான ஓய்வூதியத்தை வாங்கவில்லை என்றால் அதைப்பற்றி எந்த விசாரணையும் இல்லாமல் அதிகாரிகள் பணம் வழங்குவதையே ரத்து செய்துவிடுகிறார்கள்.

இந்த நிலைமை உடனடியாக மாற்றப்பட வேண்டும். காரணம் இவ்வாறு ரத்து செய்துவிட்டால் அதற்குப் பிறகு அதைத் திருப்பிப் பெறுவதற்கு மிகுந்த கஷ்டத்தை அவர்கள் அடைய வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து மகளிர் மன்றம் அமைப்பதைப்பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. என்னுடைய தொகுதியில் திட்டை என்ற ஒரு ஊரில் இருக்கிற பல்வேறு மதங்களைச் சார்ந்த ஏழை எளிய குடும்பத்தைச் சார்ந்த பெண்கள்—நமது சகோதரிகள்—"திட்டை மகளிர் மன்றம்" என்று ஒன்றை ஆரம்பித்து அந்தத் திட்டை மகளிர் மன்றம் மூலமாக நாங்கள் அச்சுத் தொழிலில் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறோம், எனவே ஒரு பிரஸ் வைக்க விரும்புகிறோம், அதற்குக் கடன் தந்து உதவிட வேண்டும்—நபருக்கு ரூ. 20,000 என்று கொடுத்தால் அதை எல்லாம் ஒரே இடத்தில் வைத்து ஒரு பிரஸ் ஆரம்பித்துவிடுவோம் என்று கேட்டார்கள். இப்படிக் கேட்டு வருஷம் 1½ ஆகியும்கூட அவர்கள் இன்னும் பணம் கிடைக்காமல் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி திட்டையில் மகளிர் மன்றத்தை உருவாக்கச் சொல்லிவிட்டு—அதை நம்பி நமது சகோதரிகள் உருவாக்கிவிட்டு—அதன் மூலம் தொழில் தொடங்க உதவிட வேண்டும் என்று அனுமதி கேட்டு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அலுவலகத்திற்கு பல்வேறு நேரங்களில் காலையில் இருந்து மாலை வரை சென்று பார்ப்பதால் பல்வேறு பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன என்பதை மனதில் கொண்டு அரசு அவர்களுக்கு விரைவில் உதவிட முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி பெண்களை மன்றம் ஆரம்பிக்கச் சொல்லி விட்டு தொடர்பில்லாத ஆடவர்களிடம் சென்று காத்திருந்து நியாயம் வேண்டும் என்று கேட்கிற நிலைமை வந்தால் அதன் காரணமாக சமூகச் சீரழிவு உண்டாகும் என்பதை மனதில் கொண்டு இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்குப் பரிகாரம் காண அரசு முன்வர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள் பனை மரத்திலிருந்து விழுந்து இறந்தால்தான் உதவிப் பணம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பெரும்பாலும் பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள் பலர் நச்சுப் பாம்பு கடித்துக்கூட இறந்து விடுவதாகச் செய்தி வருகிறது. ஒரு பனை ஏறும் தொழிலாளி

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

வீட்டிலிருந்து கிளம்பி பனை ஏறி, வேலையை முடித்துவிட்டு திரும்ப வீட்டுக்கு வருகிற வரையில் அவன் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளதாகத்தான் கருத வேண்டும். எனவே அப்படி வீட்டை விட்டுக் கிளம்பிய நேரத்திலிருந்து மீண்டும் வீட்டிற்குத் திரும்ப வருகிற காலத்திற்குள்ளாக எந்த விபத்து நடந்தாலும் எப்படி நடந்தாலும் பனை ஏறும்போது நடைபெற்ற விபத்தாகக் கொண்டு அவர்களுக்கு அந்த உதவித் தொகையை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பனைப் பொருள்களுக்கு ஒரு வாரியம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அமைத்துக் கொடுத்தால் பனையையும், பனைப் பொருட்களையும் நம்பி வாழ்கிற மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்—எங்கள் மாவட்டத்தில்தான் பனை அதிகமாக இருக்கிறது. தற்போது என்னுடைய மாவட்டத்தில் வயல்களெல்லாம் வாழைத் தோட்டமாக மாறியிருக்கின்றன. வாழை நார் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. எனவே அதைப் பயன்படுத்தி அழகு சாதனங்களை செய்வது சாத்தியக் கூறான ஒன்றாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இவை அங்கே செய்யப்பட்டாலும்கூட அதற்கென்று தனிக்கவனம் செலுத்தினால் வீடு வீடாக ஒவ்வொருவரும் அந்த வேலையில் ஈடுபடுகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற சாதாரணத் தொழிலாளர்கள் காலையிலும், மாலையிலும் விவசாய வேலைகளைப் பார்த்துவிட்டு எஞ்சிய நேரத்தில் இந்த வேலையைப் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதால் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அனாதை ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியே வரும் குழந்தைகளுக்கு எந்த சாதி என்று எழுதப்படுவதில்லை. இது ஒரு நல்ல ஏற்பாடாக இருக்கிறது. சாதியில்லாத சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற சித்தாந்தத்திற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த சித்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிற நாம் நடைமுறையில் எதிர்மறையாக விதி முறைகள் வைத்திருக்கின்ற காரணத்தால் அனாதை விடுதியிலிருந்து வெளியே வருகிற குழந்தைகள் வளர்ந்து வேலைக்குச் செல்லுகிறபோது, என்ன

சாதியைச் சேர்ந்தவன் என்று சான்றிதழ் கேட்கிறார்கள். தன்னுடைய தாய், தந்தையைத் தெரியாதவன் எப்படி தன்னுடைய சாதியைச் சொல்லுவான்? அவனுக்கே அவனுடைய சாதியைப் பற்றித் தெரியாதபோது வட்டாட்சித் தலைவரிட மிருந்து சாதிச் சான்றிதழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால் எந்தச் சாதி என்று வட்டாட்சியர் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஆகவே இவர்களுக்கு ஒரு மாற்று ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இந்த ஏற்பாடு இல்லாத காரணத்தால் கடந்த மாதம் தொள்ளா யிரம் ரூபாய் மாத ஊதியம் கிடைக்கும் வேலை ஒருவருக்குக் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. நானே நேரிடையாகக் கண்ட அனுபவம் இது. இதற்காக ஒரு சாதியை, அவர்கள் எந்தச் சாதி என்று சொல்லுங்கள்—எதையாவது ஒன்றைப் போட்டுக் கொடுத்து அதை அரசாங்கம் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற ஆணையைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை மனமுவந்து வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி.

5. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுக்கப் பட்ட முடிவுகளுக்கிணங்க பேரவையின் அலுவல்கள் கீழ்க் கண்டவாறு நடைபெறும்.

22—4—1987 (புதன்கிழமை) முதல் 25—4—1987 (சனிக்கிழமை) வரை	—	ஏற்கெனவே அறிவித்தபடி நடைபெறும்.
26—4—1987 (ஞாயிற்றுக்கிழமை)	—	விடுமுறை.
27—4—1987 (திங்கட்கிழமை)	—	மானிய கோரிக்கை எண் 48 —ஊரகத் தொழில்கள். மானிய கோரிக்கை எண் 57 — ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.
28—4—1987 (செவ்வாய்க்கிழமை)	—	மானிய கோரிக்கை எண் 28 —சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும்.

1987 ஏப்ரல் 21]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

29–4–1987 (புதன்கிழமை)	—	மானிய கோரிக்கை எண் 36 —பாசனம்.
		மானிய கோரிக்கை எண் 37 —பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள்.
		மானிய கோரிக்கை எண் 38 —பொதுப் பணிகள்—பணியாளரமைப்பும் கருவிகளும் தளவாடமும்.
		மானிய கோரிக்கை எண் 52 —பாசனம் குறித்த மூலதனச் செலவு.
		மானிய கோரிக்கை எண் 53 —பொதுப் பணிகள் கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.
30–4–1987 வியாழக்கிழமை	—	மானிய கோரிக்கை எண் 12 —தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்.
		மானிய கோரிக்கை எண் 25 —சின்கோனா.
		மானிய கோரிக்கை எண் 45 —காட்டு வளத் துறை.
		மானிய கோரிக்கை எண் 47 —செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.
		மானிய கோரிக்கை எண் 56 —காட்டு வளம் குறித்த மூலதனச் செலவு.
1–5–1987 (வெள்ளிக்கிழமை)	—	மே தினம்—விடுமுறை.
2–5–1987 (சனிக்கிழமை)	—	விடுமுறை.
3–5–1987 (ஞாயிற்றுக்கிழமை)	—	விடுமுறை.
4–5–1987 (திங்கட்கிழமை) மற்றும் 5–5–1987 (செவ்வாய்க்கிழமை)	—	மானிய கோரிக்கை எண் 15 —காவல் துறை.
		மானிய கோரிக்கை எண் 16 —தீயணைப்புப் பணிகள்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

6–5–1987 (புதன்கிழமை) —

மானிய கோரிக்கை எண் 26 —கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும்.

மானிய கோரிக்கை எண் 33 — வீட்டு வசதி.

மானிய கோரிக்கை எண் 34 — நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி.

7–5–1987 (வியாழக்கிழமை) —

மானிய கோரிக்கை எண் 7 —மாநிலச் சட்டமன்றம்,

மானிய கோரிக்கை எண் 8 —தேர்தல்கள்.

மானிய கோரிக்கை எண் 42 —ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும்.

மானிய கோரிக்கை எண் 43 —பல்வகை.

மானிய கோரிக்கை எண் 58 —பல்வகை மூலதனச் செலவு.

மானிய கோரிக்கை எண் 59 —மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்.

1. 1987-88ஆம் ஆண்டிற்கான மானிய கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் மற்றும் முடிவு பெறாத மானியக் கோரிக்கைகள் பொறுத்தவரை விவாதமின்றி 1 மணிக்கு வாக்கெடுப்பு.

2. வாக்கெடுப்பிற்குப் பின் 1987-88ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு — அறிமுகம் செய்தல்.

8–5–1987 (வெள்ளிக்கிழமை) —

(1) 1987-88ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு ஆய்வு செய்தலும், நிறைவேற்றுதலும்.

(2) அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்—ஆய்வு செய்தலும் நிறைவேற்றுதலும்.

4. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1987-88, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.
கோரிக்கை எண் 27—கதர்த் தொழில்—தொடர்ச்சி.
கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன்—தொடர்ச்சி.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள கதர்த் தொழில் மற்றும் சமூகநலன் மானிய கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இன்றைக்கு கிராமங்களில் அதிக பனை மரங்கள் இருக்கக் கூடிய இடங்களைக் கண்டறிந்து அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக, ஊராட்சியில் ஒரு பனை வாரியத்தைத் தனியாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று முதன் முதலில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கதர்த் துறையின் பணி இவ்வறட்சிக் காலத்தில் மிகவும் தேவை. நாடெங்கும் வறட்சி மிகுந்து வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் கிராமங்களை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் கதர்த் துறையின் மூலமும் சமூக நலத்துறையின் மூலமும் ஏழை கிராம மக்களின் வாழ்வுக்கு வழி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக எனது தொகுதியில் பனைமரங்கள் அதிகம். பனை மரங்களை மட்டுமே நம்பி ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 1-50)

பனங்கற்கண்டு, கருப்புக் கட்டி தமிழகத்திற்கு மட்டுமே உரித்தானது. பனை மரத்திலிருந்து கிடைக்கும் பதனீரிலிருந்து ஏழை மக்களால் குடிசைத் தொழிலாக பெரும்பாலும் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, சிதம்பரனார் மாவட்டத்திலுள்ள மிகவும் பின்தங்கிய வறட்சியான கிராமங்களில் தயார் செய்யப்படுகிறது. இன்று தமிழகத்தில் மட்டுமே உற்பத்தி செய்யப்படுவதாலும் இங்கு மட்டுமே உபயோகத்தில் உள்ளதாலும் அவைகளைப்

பற்றி சரிவரத் தெரியாத காரணத்தாலும் மத்திய அரசு உணவு கலப்படத் தடைச் சட்டத்தில் இவற்றிற்கான தனி தர நிர்ணயம் செய்யாது கரும்பு வெல்லத்திற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள தர நிர்ணயத்துக்கு உட்படுத்தி உள்ளது. இதனால் உற்பத்தியாளர்கள், விற்பனையாளர்கள் தேவையற்ற வீணான சிரமங்களுக்கு உள்ளாவதால் உற்பத்தி குறைந்து வருவதோடு இக்குடிசைத் தொழில் நசித்துக்கொண்டே வருகிறது. இந்நிலை நீடித்தால் ஆயிரக்கணக்கான ஏழைக் குடும்பங்கள் பட்டினி கிடக்க நேரிடும். கருப்புக் கட்டியையும், கரும்பு வெல்லத்தையும் ஒரே தரத்தில் கொண்டு வர முடியாது. இரண்டுக்கும் மூலப் பொருள் வேறு, தயாரிக்கும் முறை வேறு. அடிப்படை குணங்கள் வேறு. பனங்கற்கண்டு குடிசைத் தொழிலாக மிகமிக ஏழை மக்களால் மிகுந்த சிரமத்துடன் நுணுக்கமான முறையில் தயாரிக்கப்படுகிறது. பனங்கற்கண்டு மருந்தாக மிகச் சிறிய அளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கருப்புக் கட்டி விலை குறைவானதால் பெரும்பாலும் ஏழை மக்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது முக்கியமான உணவுப்பொருள் அல்ல. ஆனால் இதில் இயற்கையான மருத்துவப் பொருட்கள் உள்ளன. சத்துக்கள் நிறைந்தது. உடலுக்கு நன்மை பயப்பது. எனவே கலப்படத் தடைச் சட்டத்தில் கரும்பு வெல்லத்திலிருந்து பிரித்து விதிகள் இயற்ற மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அதுவரை தமிழகத்தில் ஏழை மக்களின் உயிருக்கு ஆதாரமாக உள்ள பனைத் தொழில் அழிந்துவிடாமல் காப்பாற்ற தற்போது உள்ள முரணான தர நிர்ணயத்தின் அடிப்படையில் பனங்கற்கண்டு, கருப்புக் கட்டி உற்பத்தி செய்பவர்கள், விற்பனை செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்காமல் இருக்க அரசு சுகாதார அதிகாரிகளுக்கு உடனடியாக உத்தரவுகள் பிறப்பிக்க வேண்டுகிறேன்.

பனங்கற்கண்டின் உயர்வை அறிந்த வெளி நாட்டினர் தரம் மிகுந்த நவீன கற்கண்டை விரும்புகின்றனர். ஆனால் இவை தயாரிப்பு மிகக் குறைவு. எனவே நவீன முறை கற்கண்டு தயாரிக்க சாத்தான்குளம், திருச்செந்தூர் தாலுக்காக்களில் பயிற்சி அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

பனையிலிருந்து விழுந்து இறப்பவர்கள் கள் குடித்திருந்தால் நிவாரணத் தொகை வழங்கப்படுவதில்லை. ஆனால் பதனீர் அருந்தி இரண்டு மணி நேரத்திற்குப் பின்னர் இறந்தாலும்கூட, வயிற்றுள் பதனீர் ஆசிட் கலப்பினால் கள்ளாகத்தான் இருக்கும். எனவே இவ்விதியைத் தளர்த்தி இறந்தவர் குடும்பத்துக்கு நிவாரணம் வழங்க வேண்டும்.

பனை ஓலையைப் பயன்படுத்தி பாய் முடையும் வேலை எனது தொகுதியில் பரவலாக நடைபெறுகிறது. இது முழுதும் ஏழைப் பெண்களின் வாழ்வுக்காக அமைந்த தொழில். எனவே பாய் முடையும் தொழில் உள்ள எல்லா கிராமங்களிலும் பாய் முடைவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்து அவர்களுக்குக் கடன் வழங்கி பிழைப்புக்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

பனை ஈர்க்கிலிருந்து பிரஷ் தயாரிக்கும் தொழில் பிரிவு ஒன்றை எனது தொகுதியில் ஆழ்வார் ஊராட்சி அல்லது சாஸ்தாவி-நல்லூர் ஊராட்சி அல்லது நடுவக்குறிச்சி ஊராட்சி பகுதியில் அமைக்க வேண்டும். அது போலவே பனந்தும்பை பதப் படுத்தி பிரஷ் தயாரிக்கும் தொழில் பிரிவு ஒன்றையும் மேற்கண்ட ஏதாவது ஊராட்சிப் பகுதியில் அமைக்க வேண்டும்.

தற்போது ஐ.ஆர்.டி.பி. லோன்கள் வழங்குவதில் பல பனை வெல்ல உற்பத்தி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் பெருந் தவறிழைத்துள்ளன. அதன் சில தலைவர்கள் உறவினர்களையும் தனக்கு வேண்டியவர்களையும் சேர்த்து ஒரே குடும்பத்தில் பலருக்கு கடன் வழங்கி ஊழல் புரிந்து வருகின்றனர். திருச் செந்தூர், சாத்தான்குளம் தாலுக்காக்களில் இது பரவலாக நடை பெற்று வருகிறது. புதிய உறுப்பினர்களை சேர்க்கவும் மறுத்து வருகின்றனர். பனைத் தொழிலுக்கு சம்பந்தமில்லாதவர் களுக்கு கருப்புக் கட்டி உற்பத்தி கடன் வழங்கியுள்ளனர். எனவே புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்த்து பழைய தலைவர்களை மாற்றி நிர்வாகத்துக்கு புத்துயிர் வழங்கி ஏழை மக்களுக்கு கடன் வழங்கி தொழிலில் முன்னேற வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

ஏழைப் பெண்களின் வாழ்வுக்கு வகை செய்ய அம்பர் சர்க்கா நிலையங்களை எனது தொகுதியில் திறக்க வேண்டும். எனது தொகுதியில் கருங்குளம் வட்டாரத்தில் இரு இடங் களிலும், ஆழ்வார்திருநகரி வட்டாரம் பேய்க்குளம் பகுதியில்

[திரு. எஸ். என். இராமசாமி] [1987 ஏப்ரல் 21

இரு கிராமங்களிலும் சாத்தான்குளம் வட்டாரத்தில் இரு கிராமங்களிலும் அம்பர் சர்க்கா பயிற்சி உற்பத்தி நிலையங்கள் துவங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசூர் பகுதியில் ஓலையிலிருந்து வண்ணப் பெட்டிகள், பாய்கள், கூடைகள், அலங்காரப் பொருட்கள் ஆகியவை தயாரித்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்ப வசதியாக ஓர் கதர் கிராமத் தொழில் நிலையம் அமைக்க வேண்டும்.

கதர்த் துணிகளுக்கு வருடம் முழுவதும் 30 காசு தள்ளுபடி வழங்க வேண்டும்.

சமூகநலன் குறித்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில விஷயங்களை இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஏழை முதியோருக்கு வேட்டி சேலை வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. எனது தொகுதி மழை எதுமின்றி வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்டு மிகுந்த துன்பத்தை மக்களுக்கு அளித்துள்ளது. இங்குள்ள ஏழை முதியவர்கள் அனைவருக்கும் வேட்டி, சேலை வழங்க வேண்டும்.

அனாதை இல்லங்களில் வளர்ந்து, பின் மணமுடித்து, குழந்தைகள் பிறந்தபின் அக்குழந்தைகள் ஜாதிச் சான்றிதழ் பெற இயலாத நிலையில் அனாதை இல்லங்களில் மட்டுமே கல்வி பயிலவும், உயர்கல்வி பெற இயலாமலும், வேலை வாய்ப்பின்றியும் வாடுகின்றனர். அவர்களுக்கு எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர் என்ற ஜாதிச் சான்றிதழ் வழங்க முடியவில்லை. எனவே அவர்களை பிற்பட்டோர் வகுப்பில் சேர்த்து சான்றிதழ் வழங்க விசேஷ சட்டப் பிரிவு ஒன்றை இயற்ற வேண்டும்.

இத்தகைய எந்த ஜாதியிலும் சேராதவர்கள் பலர் எந்த வேலையிலும் சேரமுடியாமலும் தங்கள் குழந்தைகளை அனாதை இல்லங்கள் தவிர வேறு எந்தப் பள்ளியிலும் சேர்க்க இயலாமல் உள்ளனர்.

சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு காய்கறி வழங்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் மார்க்கெட் விலையைவிட மிகுதியாக உள்ளது. எனவே சத்துணவு அமைப்பாளர்களே காய்கறிகளை வாங்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

கிராமங்களில் சத்துணவு மையங்கள் அமைந்த இடம் சுகாதாரக் கேடுள்ள இடங்களாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே பல சத்துணவுக்கூடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. எனவே சுகாதார வசதியற்ற இடங்களில் கட்டுவதை உடனடியாக நிறுத்தி நல்ல சுகாதார வசதியுள்ள இடங்களில் சத்துணவு மையங்களை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதியோர் உதவித் தொகை பெறும் வயதைக் குறைக்க வேண்டும். அதேபோல் ஊனமுற்றோர் உதவித் தொகை வழங்குவதிலும் சலுகை காட்டப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாசில்தார் அலுவலகங்களில் முதியோர் பெட்டிஷன்கள் தேக்கம் பெற்றுள்ளன. ஆகவே உடனடியாக முதியோர்கள் அவர்களுடைய பென்ஷன்களை பெறவேண்டும். அதை வேகப்படுத்தி அவர்கள் உடனடியாக பணம் வாங்க வகைசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4-30 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-56 மணிக்கு நிறுத்திவைக்கப் பெற்றது.

மாலை 4-30 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

4. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1987-88, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.
கோரிக்கை எண் 27 கதர்த் தொழில்—தொடர்ச்சி.
கோரிக்கை எண் 30. சமூக நலன்—தொடர்ச்சி.

*திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலன், கதர்த் தொழில் மற்றும் கதர்த் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். காதி போர்டில் வேலை செய்யத்

கூடிய ஊழியர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களைப் போன்று சலுகைகள், சம்பளங்கள், படிகள் வழங்கப்படுவதில்லை, அவர்களுக்கு அவையெல்லாம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. காதி போர்டு மூலமாக தமிழ்நாடு முழுவதும் இன்றைக்கு நல்ல திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகைகளை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காதி போர்டிலே ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரிக்காக ஒரு இயக்குநர் பதவி உருவாக்கப்பட்டதாகவும் அது விதிகளுக்கு முரணாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகவும் அந்த அதிகாரி பதவியில் இருக்கிற வரையில்தான் அந்தப் பதவி இருக்கும்; அவர் விடுப்பிலோ அல்லது ஓய்விலோ சென்றுவிட்டால் அந்தப் பதவியும் ரத்தாகிவிடும் என்று ஒரு உத்திரவிடப்பட்டிருப்பதாகவும் தகவல் வந்து இருக்கிறது. ஒரு இலாகாவிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு அதிகாரிக்காக ஒரு பதவியை உருவாக்குவதும் அவர் ஓய்வு பெற்றுவிட்டால் அந்தப் பதவியும் காலியாகும் என்பது ஒரு நபருக்காக பதவியை உருவாக்குவது போலாகும். ஆகவே, அது உண்மையாக இருக்குமானால் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த இடத்தில் உடனடியாக தகுதியுள்ளவர்களை நியமிக்கும் வகையில் நிரந்தரமாகவே அந்தப் பதவியை இருக்கக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமூக நலன் என்பது ஒரு மிகப் பெரிய துறை. பல்வேறு இலாக்காக்கள் இதிலே அடங்கியிருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. குழந்தைகளுக்கு சீருடைகள் வழங்கப்படுகின்றன இப்படி சீருடைகள் வழங்கப்படுவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம், குழந்தைகளுக்கு அதுவும் ஏழை எளிய குழந்தைகளுக்கு, சீருடைகள் அவர்கள் வாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையைப் போக்குவது நல்லது. இப்போது சீருடைகள் கொடுப்பதற்காக துணிகளை வாங்கி தையற் கடைகளில் கொடுத்து பாவாடையோ, அல்லது ஷர்ட்டோ தைக்கச் சொல்லி, ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் எத்தனை ஆண் பெண் பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுத்து அதன்படி அந்தத் துணிகளை அப்படியே கட்டி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஆனால் சீருடைகளைக் கொடுக்கிற போது பிரச்சினைகள் வருகின்றன. 6 வயதுப் பெண்ணுக்கு

பாவாடை என்று கொடுத்தால் அது 3 வயது பெண் குழந்தை போடக்கூடிய பாவாடையாகத்தான் இருக்கிறது. இதனால் கொடுக்கக் கூடிய அந்த ஆடைகளைப் பெரும்பாலான குழந்தைகளுக்குப் போட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

(மாலை 4-40)

அதேபோல் தைத்துக் கொடுக்கிற தையலும் கொடுத்த ஒரு மாதம ஆவதற்குள பிரிந்து போகிறது; அப்படிப் பிரிந்து விட்டால தைகக முடியவில்லை; அதனால் துணி வீணாகிறது. யாராவது விவரம் தெரிந்தவர்கள் தைத்துக் கொடுத்தால்தான் கொஞ்ச நாளைக்கு இருக்கும். பிரிந்தவுடனே அவர்கள் தைக்கிறார்கள். அதனால், துணி வீணாகிறது. எந்த நோக்கத்திற்காக சீருடை வழங்குகிறோமோ, அந்த நோக்கத்தில் நிரந்தரமாகப் போட்டுக் கொள்கிற சூழ்நிலை அமையவில்லை. நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, பள்ளிகள் திறந்தவுடனே, ஆண் குழந்தைகளுக்கும் பெண் குழந்தைகளுக்கும் தனித்தனியாகக் கணக்கெடுத்து, தையற்காரரை வைத்து அளவெடுத்து, தைத்து 10 நாள், 20 நாள் கடந்து கொடுத்தால்கூட, துணியையும் நன்றாகப் போட முடியும். நீண்ட காலத்திற்கும் போட முடியும். நடைமுறையிலே இருக்கக்கூடிய சிக்கலைப் போக்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

குழந்தைகளுக்குக் காப்பகம் ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்பொழுது அதை நாம் வரவேற்கிறோம். சாதாரணமாக, தஞ்சாவூரிலே, விவசாயத் துறையிலே, பெரும்பகுதி தாய்மார்கள ஆதி திராவிடர்கள். அவர்கள் ஒரு குழந்தை பிறந்தால் வேலைக்குப் போக முடியவில்லை. இன்னொரு குழந்தை பிறந்தால் அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்ள பெரிய குழந்தை தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்ப முடியவில்லை. இந்தக் குழந்தையை அந்தக் குழந்தை வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒரு குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், தாய் வேலைக்குச் செல்ல முடியாது. அல்லது ஒரு குழந்தையை இன்னொரு குழந்தையிடம் ஒப்படைத்தால், பள்ளிக்கூடம்

அனுப்ப முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும். குழந்தைகள் காப்பகம் ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒன்று ஏற்படுத்தப்படப் போவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இனிமேலும் குழந்தைகள் நலனைக் கருதி, அந்தக் குழந்தைகள் காப்பகம் உருவாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, குழந்தைகளுக்கு வைத்தியம் செய்ய டாக்டர்களை அனுப்புகிறார்கள். அந்த மாதிரி திட்டம் இருக்கிறதே, தவிர, பெரும்பகுதி டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குப் போனாலுங்கூட, எப்பொழுது வருகிறார்கள் என்பது தெரிவதில்லை. இருக்கிற குழந்தைகளைப் பரிசோதிக்கிறார்கள். தாய்மார்கள் வேலைக்கு சென்றுவிட்டால், அந்தக் குழந்தைகள் பரிசோதிக்கப்பட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, எந்த தேதியில் டாக்டர்கள் வருவார்கள் என்பது முன் கூட்டியே தெரிந்தால், குழந்தைகளை அந்த டாக்டர்களிடம் கொண்டு போய் பரிசோதிக்க முடியும். எந்தத் தேதியில் டாக்டர்கள் எந்த இடத்திற்குப் போகிறார்கள் என்று அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிகிற மாதிரி ஏற்பாடு செய்தால்தான், குழந்தைகளுக்கு வியாதி தீர்க்க முடியும். ஏன் என்றால், இப்பொழுது எல்லாம் கலப்படமாக இருப்பதால், எவ்வளவு பேருக்கு என்ன வியாதி இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. டாக்டரிடம் போனால் ஒரு குழந்தைக்கு ஒரு நாளைக்கு சர்க்கரை நோய் இருக்கிறது என்கிறார்; இன்னொரு நாளைக்குப் போனால் வேறொரு நோய் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். நாளுக்கு நாள் வியாதிகள் வருவதால், குழந்தைப் பருவத்திலேயே பரிசோதிப்பது நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் அதைச் செய்ய வேண்டும்.

சத்துணவு, நல்ல திட்டம் என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. சத்துணவு போடுகிற பொழுது சரியான பாதுகாப்போடு போட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டு மாவட்டங்களிலே பல்லி விழுந்து விட்டது, 50 பிள்ளைகள், 40 பிள்ளைகள் ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள் என்பது தொடர் கதையாக இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஒரே மாதத்திலே இரண்டு பள்ளிகளிலே பல்லி விழுந்து

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

குழந்தைகளை மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச்செல்ல பஸ் கிடைக்காமல் அவதிப்பட்டார்கள். இது தொடர்ந்து நடக்கிறது. அந்த மாதிரி பல்லி விழாமல் குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

சத்துணவிற்காக அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய், காய்கறி எல்லாம் கொடுக்கிறோம். ஆனால், எப்பொழுதும் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு முழுமையாகப் போய்ச் சேரவில்லை. ஏனென்றால், அதை வைத்துக்கொள்ள இடம் இல்லை. பள்ளிக்கூடம் எங்கோ இருக்கிறது, பக்கத்திலே பாதுகாத்து வைக்க இடம் கிடையாது; பொருள்கள் பூராவும் அமைப்பாளர் யார் இருக்கிறாரோ அவர்கள் வீட்டிலே இருக்கிறது. அவர் வீடு இரண்டு மைல், மூன்று மைல் தூரத்தில இருக்கிறது. அங்கேயிருந்து சைக்கிளில் வைத்து கொண்டு வருகிறார். அவர் கொண்டு வரும் போது எவ்வளவு கொண்டு வருகிறார், என்ன கொண்டு வருகிறார் என்பதைத் தினந்தோறும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது; அதிலே தவறு நடக்கிறது. காரணம், அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளம் குறைவு. அமைச்சரைக் கேட்டால், வேலையே இல்லாதவர்களுக்கு ஓரளவு சம்பளம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார். ஆனால், இதை நம்பி கல்யாணம் செய்து கொண்டு, குழந்தை பிறந்தால், இந்தச் சம்பளம் போதவில்லை. உண்மையிலேயே தவறு நடக்கிறது.

ஆகவே, அதைத் தடுப்பதற்கு இயற்கையிலேயே பொருள்களைப் பாதுகாத்து, அன்றாடம் சமைக்கிற அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பெரும்பாலான பள்ளிகளில் இடமே கிடையாது. அதற்கான ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டும். முன்பு காய்கறிகளை அமைப்பாளர்கள் வாங்கிப் போட்டு வந்தார்கள். ஊருக்குப் பயந்து கொண்டு இரண்டு நாளைக்கு ஒரு தடவை, காய்கறி, பருப்பு போன்றவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வந்து, சமையல் செய்தார்கள். இப்பொழுது ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இதற்கென்று ஒரு தனி அதிகாரி போட்டு, இவற்றை கான்ட்ராக்டிலே விட்டிருப்பதால், காய்கறிகள் முறையாகப் போய்ச் சேரவில்லை. தனியார் வியாபாரிகளிடம் விடுகிறார்கள். மார்க்கெட் ரேட்டுக்கும் இவர்கள் நிர்ணயிக்கிற ரேட்டுக்கும் வித்தியாசம்

இருக்கிறது. இவர்கள் கூடுதலான ரேட் போடுகிறார்கள். எடுத்துப் போகிற ஆளுக்கு மாதச் சம்பளம் ரூ. 100, சைக்கிள் வாடகை என்ற வகையில். இதையெல்லாம் பார்த்தால் சாப்பாடு கூட அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேராத நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, எதிர்காலத்தில், நல்ல காய்கறி கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அமைப்பாளர்களே அந்தக் காய்கறிகளை வாங்கிச் சமைத்துப் போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் அன்றாடம் எந்தக் கடையிலே விலை குறைச்சலாக இருக்கிறதோ அந்தக் கடையிலிருந்து காய் கறிகளை வாங்கலாம் என்கிற வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ஒன்று அல்லது இரண்டு கடைகளிலிருந்து தான் இதனை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து ஒருநாள் எங்கள் யூனியனில் ஏன் அவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்று கேட்டேன். அவர்களும் போக்குவரத்து, இன்னும் இதுபோன்ற பிரச்சினைகளை எல்லாம் பார்க்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்று அப்போது சொன்னார்கள். இதுபற்றி நான் ஏற்கெனவே இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வகையில் குழந்தைகளுக்கு நல்லது செய்யும்போது உள்ளபடியே அவர்களுக்கு அது சரியாக போய் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அழைத்துப் பேசி இனிமேல் இவ்வாறு நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விதவைகளின் பெண்களுக்கு திருமணம் நடைகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ரொம்ப பேர் படித்தும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இண்டர்வியூக்கு எல்லாம் போய் வருகிறார்கள், ஆனாலும் வேலை கிடைப்பதில்லை. உடல் ஊனமுற்றவர்கள் படித்து முடித்துவிட்டால் மற்றவர்களை விட முன்னுரிமை, சலுகை அளிக்க வேண்டும், அந்த வகையில் அவர்களுடைய கல்வித் தகுதிக்கேற்ப வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இன்றையதினம் உடல் ஊனமுற்றவர்கள் படிக்க பெற்றால் ஆயிரம் ரூபாய் அளிக்கப்படுவது உள்ளபடியே கிடைப்பதில்லை. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் வருடத்திற்கு 7 பேர்களுக்குத்தான் இதனைக் கொடுக்கிறார்கள்

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்து, குடும்பக் கட்டுப்பாடு பண்ணிய பிறகு தான் அதையும் கொடுக்கிறார்கள். நானே ஒரு விதவைக்கு சிபாரிசு பண்ணினேன். 3 வருடமாகியும் இன்னும் இந்த ஆயிரம் ரூபாய் அந்தப் பெண்மணிக்கு கிடைக்கவில்லை. ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பது திருமணத்திற்காக. ஆனால் இரண்டு குழந்தைகள் பெற்ற பிறகு, குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்த பிறகு கொடுப்பது என்றால் அது பிரயோஜனம் இல்லை. ஆகவே, திருமணம் நடைபெற்றதற்கு பிறகு, 15 தினங்களுக்குள்ளாக அந்தப் பணம் கிடைக்கும் வகையில் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கலப்புத் திருமணம் செய்பவர்களுக்கு 7 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பது என்பது நல்ல திட்டம். ஆனால் அது கிடைக்க வேண்டுமென்றால், 5 வருடம், 6 வருடம் அலைந்ததற்கு பிறகு தான் அது அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அலைவதிலேயே கிட்டத்தட்ட பாதி பணம் செலவாகிவிடுகிறது. மேலும் பத்திரத்தில் எல்லாம் 7 வருடம் என்று நிபந்தனை எல்லாம் போடுவதால் அவர்கள் உடனே பாங்கிலிருந்து பணத்தை எடுக்கவும் முடியாது. கலப்பு மணம் செய்பவர்களை பாராட்ட வேண்டும். அவர்களை இழுத்தடிக்காமல் குறைந்தபட்சம் 5 அல்லது 6 மாதத்திற்குள்ளாவது அவர்களுக்கு அந்தப் பணம் கிடைக்க அரசு உத்தரவாதம் அவசியம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலப்புத் திருமணம் செய்பவர்கள் விண்ணப்பம் செய்து அதன் மூலம் இந்த சலுகையை அனுபவிக்கும் நிலை இருக்கிறது. இதில் எந்த ஒரு குறையும் இல்லாமல் நல்ல முறையில் நடைமுறைப்படுத்த மான்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தாலி செய்து கொடுப்பதாக அறிவித்தார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் இரண்டு பேர் மனு கொடுத்தார்கள். அந்த இரண்டு பேருக்குமே அது கிடைக்கவில்லை. திட்டம் அறிவிப்போடு நின்றிருக்கிறது. எதிர்காலத்திலாவது தாலி கொடுக்கிற திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அறிவிப்போடு நின்றுவிடாமல் தாலியை பெற தகுதியுடையவர்கள் மனு

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 ஏப்ரல் 21

கொடுத்துவிட்டால், உடனடியாக விசாரணையை நடத்தி, விசாரணை முடிந்து விட்டால் அதை கொடுக்கின்ற ஒரு நிலையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதியோர்க்கு உதவித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதுவும் நல்ல திட்டம்தான். ஆனால் 50 பேருக்கு இந்த உதவியை தருகிறார்கள் என்றால் இன்றையதினம் 100 மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. கிடைக்க வேண்டிய தகுதியுடையவர்கள் தான் விண்ணப்பிக்கிறார்கள். உடனே அவர்களை போட்டோ எல்லாம் எடுக்கிறார்கள். ஆனால் யாராவது இரண்டு பேர் செத்தால்தான் மற்ற இரண்டு பேர்களுக்கு அது கிடைக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. இந்தமாதிரி நிலைமை இனிமேலும் இருக்கக் கூடாது. இன்றையதினம் விவசாய தொழிலாளிகள் கிராமப்புறத்தில் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு 5 குழந்தைகள் இருந்தாலும் கூட வயதான காலத்தில் பாதுகாப்பு இல்லை. வயதான காலத்தில் அவர்கள் வேலை செய்து சாப்பிட முடியாதவாறு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வேறு நாட்டிலே இன்றையதினம் இருக்கிறது. காரணம், இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்கிறபோதே விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு வருடத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 100 நாட்கள் தான் வேலை கிடைக்கும். இப்போது ஒரு போகம் சாகுபடி செய்கிற நிலையில் அதுவும் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. ஆகவே 60 வயதுக்கு மேல் ஆகிவிட்டால், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளி என்றால் எந்தவிதமான நிபந்தனையும் இல்லாமல் அனைவருக்கும் மாதந்தோறும் 50 ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமூக நலத் துறை மூலமாக தையல் மெஷின் வழங்குகிறார்கள். பயிற்சியும் கொடுக்கிறார்கள். பயிற்சி கொடுத்த பிறகு அவசியம் மெஷின் கொடுத்தாக வேண்டும். சர்க்கார் இனாமாக தான் இதனை கொடுக்கிறது. அதுபோல் பாங்க் மூலமாக கடன் வாங்கி கடை யம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் திட்டம். ஆனால் பயிற்சி முடித்ததற்கு பிறகு, பாங்கிலே லோன் வேண்டி அப்ளிகேஷன் போட்டால் பாங்கில் பல கேள்விகளைக் கேட்டு அவர்களுக்கு லோன் கொடுப்பதில்லை.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

ஆகவே, அரசு பயிற்சி கொடுத்தும், 6 மாதம் பயிற்சி பெற்றும் அவர்களுக்கு அதன் பலன் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தையல் மெஷின் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், யாருக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் தஞ்சையில் பார்த்தேன். உண்மையிலே யார் தகுதி படைத்தவர்களோ அவர்களுக்கு அது கிடைக்கவில்லை. ஒருவரை நானே போய் நேரில் கேட்டால்கூட, அங்கே என்ன நடக்கிறது என்று கேட்டால், யாரெல்லாம் அவர்களை முந்திப் போய் பார்க்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்தத் தையல் மெஷின்களை அங்குள்ள அந்த அதிகாரிகள் கொடுக்கிறார்கள். அதை நான் ஊழல் என்று சொன்னால் நீங்கள் மறுத்தீர்கள். அந்த மாதிரி இருக்கக் கூடாது. யார் யாருக்கு அந்தத் தையல் மெஷினை வாங்கக்கூடிய அல்லது கொடுக்க கூடிய தகுதி இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு எந்தத் நடங்கலும் இல்லாமல் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, தகுதியில்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பதும், தகுதியுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் அலைய விடுவதும் என்ற போக்கு தஞ்சாவூரிலே இருப்பது நான் நேரிலே கண்ணால் பார்த்துவிட்டு வந்த விஷயம். ஆகவே, இந்த மாதிரி குறைபாடுகள் இல்லாமல் அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

(மாலை 4-50)

தென்னை நார் கயிறு தொழிற்சாலையைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமென்றால், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே பெரும்பகுதியில் இடும்பவனம் சம்பாநோடை, தம்பிக்கோட்டை, பட்டுக்கோட்டை போன்ற இந்தப் பகுதிகளைப் பார்த்தீர்கள் என்றால் நிறையத் தென்னை மட்டைகள் கிடைக்கின்றன. கயிறு தொழிற்சாலை ஒன்று இருக்கின்றது. இப்பொழுது இருப்பது போதாது. இன்னும் அதிகமாக கயிறு தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும். அந்தக் கயிறு தொழிற்சாலையை உருவாக்குகின்ற பொழுது தென்னை மட்டை நாரும் வீணாகாமல் கயிறு திரிப்பதற்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கும். கயிறு பின்னக்கூடிய, கூடை பின்னக் கூடிய ஒரு இனத்தார் இருக்கிறார்கள். கிராமத்திலே பார்த்தீர்கள் என்றால் பத்து பேர், நான்கு பேர் குடிசை குடிசையாகப் போட்டுக்கொண்டு கூடை பின்னுகிறார்கள். கயிற்றை தென்னை மரத்திலே கட்டிக் கொண்டு இன்னமும் அந்தப் பழைய கால முறையிலேயே கயிறு திரித்துக் கொண்டு

இருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமலிருக்கிறது. அந்த மாதிரி உள்ளவர்களை, மாவட்டம் முழுவதும் இருக்கக் கூடியவர்களை ஒருங்கிணைத்து அவர்களுக்கு இந்த வேலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய அளவிற்கும், இந்தத் தொழிற்சாலைகள் மூலமாக கயிறுகள், கூடைகள் முடைந்து குறைந்த விலையில் வாங்குபவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, கள் இறக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு முப்பதாயிரம் பேர்களுக்குத்தான் உதவி என்று சொல்லி இன்றைக்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நான் பட்ஜெட்டிலே கூடக் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் மரப்பாஸ் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்தக் கணக்கு சேர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் ஒரு கள்ளுக்கடை முதலாளி இருபது தொழிலாளர்களை வைத்து மரம் ஏறியிருந்தால் ஐந்து பேர்களுக்குத்தான் மர பாஸ் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பதினைந்து பேர்களுக்கு மரப்பாஸ் கிடையாது. இப்பொழுது சர்க்கார் கொடுத்து இருக்கின்ற கணக்குப்படி, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி கொடுத்திருப்பதெல்லாம், மரப்பாஸ் யார் யாருக்கெல்லாம் வாங்கிக்கொடுத்து இருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் அந்த முப்பதாயிரம் பேர். மரப்பாஸ் வாங்கிக் கொடுக்காமலேயே மரம் ஏறிக்கொண்டிருந்தார்களே அவர்கள் பூராவுக்கும் இந்தச் சலுகை கிடையாது. தாசில்தார்கள் பூராபேரும் முன்கூட்டியே தேதியைப் போட்டு மர பாஸ் வாங்கித் தருகிறோம் என்று சொல்லி அதுவேறு மோசடி நடந்து பலபேர் பணமெல்லாம் கொண்டுவந்து கொடுத்தும்கூட அவர்கள் லட்சக்கணக்கான பேர் இப்பொழுது ஏமாந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே உண்மையாக மரம் ஏறிய அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள், 1000 ரூபாய் மானியம், 1000 ரூபாய் பொருள் என்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து அவர்கள் தொழில் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பனை ஏறுவதற்கு லைசென்ஸ் வேண்டியதில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் பனை மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் பதநீர் இறக்குகிறார்கள்; பனங்கற்கண்டு செய்கிறார்கள். இந்த நாடு பூராவிலேயும் செய்யக்கூடிய இந்தப் பொருள் கலப்படம் இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

இப்பொழுது அது மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. அப்படிப் பட்ட அந்த மரம் ஏறுபவர்களுக்கெல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அந்தச் சலுகைகளை விட, இன்னும் அந்த மரம் ஏறுபவர்கள் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளை அழைத்து அவர் களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள் கிடைப்பதற்கு அமைச் சரவர்கள் துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நான் இறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் திட்டங்கள் நல்ல திட்டங்கள். அதை யாரும் நல்ல திட்டம் அல்ல, அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது என்கிற மாதிரி குறை சொல்ல அல்லது குற்றம் சொல்ல, அப்படித்தான் எதிர்க்கட்சியிலே பேச வேண்டும் என்ற முடிவிலே பேசவில்லை. ஆனால் திட்டம் முழுமையாக இல்லை. நல்ல திட்டங்கள், இந்தத் திட்டங் களுக்குச் சர்க்காரால் ஒதுக்கப்படக் கூடிய பணம் முழுமையும் யாருக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமோ அவர்களுக்குச் சேர்கிறதா என்று சொன்னால் சேரவில்லை. அமைச்சரவர்களே வெளியிலே போகின்றபொழுது எப்படியும் நான்கைந்து சத்துணவு மையங் களைப் போய்ப் பார்க்கிறார்கள்; பார்த்துவிட்டு அந்த இடத்தி லேயே மூன்று பேரை, இரண்டு பேரை சஸ்பென்ட் செய்துவிட்டு வருகிறார்கள். ஏன் சஸ்பெண்ட் பண்ணுகிறீர்கள்? தவறு இருக்கிறது. இப்பொழுது அந்தத் தவறு தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிறது. தவறு நடக்காது இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தச் சத்துணவு மையங்களிலே சத்துணவு போடுவது என்பது நிரந்தரம் என்று வந்தாகிவிட்டது. இதை நாம் இனிமேல் இல்லை என்று செய்யப் போவது கிடையாது. சத்துணவு நிரந்தரம் என்கிறபொழுது, சத்துணவிலே பணி யாற்றுகின்றவர்கள் ஒரு அமைப்பிலே மூன்று பேர்கள் இருக் கிறார்கள். சமைக்கின்றவர் ஒருவர், குழந்தைகளை அழைத்துக் கொண்டு வருபவர் ஒருவர்; அதையெல்லாம் பராமரிக்கின்றவர் ஒருவர். ஆகவே, சத்துணவு நிரந்தரம் என்கிறபொழுது அவர் களையும் நிரந்தரப் பணியாளர்களாக ஏற்படுத்தி சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளை அவர்களுக்கும் கொடுத்து, நாம் கொடுக்கக்கூடிய பொருளுக்குத் தவறு ஏற்படாமல் அதையும் தடுத்தால்தான், எந்தச் சத்தை குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு விரும்புகிறதோ அந்தச் சத்து கிடைக்குமே தவிர, இல்லாவிட்டால் நாம் எவ்வளவுதான் கொடுத்தாலும்,

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 ஏப்ரல் 21

உண்மையிலேயே அந்தச் சத்து குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேராது; குழந்தைகளைப் பராமரிக்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சத்து போய்ச் சேருமே தவிர, சர்க்காரின் நோக்கம் நிறைவேறாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பெண்கள் இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் இழிவுபடுத்தப் படுகிறார்கள். யாரும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு உழைக்கும் பெண்கள்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்கு கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன ஊதியம் கிடைக்கிறது? அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? எந்த பாதுகாப்பும் இல்லை. ஆணுக்கு பெண் சமம் என்ற நிலை வந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஆண்களுக்கு சமமாக கார் ஓட்டுகிறார்கள்; சைக்கிள் ஓட்டுகிறார்கள்; உத்தியோகம் பார்க்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் உத்தியோகத்தில் எங்கே நம்மை மிஞ்சிவிடுவார்களோ என்று ஆண்கள் அஞ்சக்கூடிய அளவுக்கு பெண்கள் போட்டிபோட்டு வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு பெண்கள் வர, வர அதிகமாகி, இரண்டு பங்குக்குமேல் பெண்கள் படித்துவிட்டு வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதனால் சிலருக்கு பொறாமையாக இருக்கிறது; சிலருக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கின்றவர்களுக்கு போதுமான பாதுகாப்பு இந்த ஆட்சியில் அளிக்கப்பட வேண்டும். இப்போது பாதுகாப்பு குறைவாக இருக்கிறது. எப்படி பாதுகாப்பு குறைவாக இருக்கிறது, ஏன் குறைவாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

உழைக்கின்ற பெண்களுக்கு சம ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். ஆண்களும் உழைக்கிறார்கள், பெண்களும் உழைக்கிறார்கள். ஆனால் ஆண்களுக்கு ஒரு வேலைக்கு 12 ரூபாய் கூலி கொடுத்தால் பெண்களுக்கு அதே வேலைக்கு 5 ரூபாய் கொடுத்தால் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது. சம உழைப்புக்கு சம ஊதியம் என்ற அளவுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1987 ஏப்ரல் 21]

டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பணக்காரர்கள் மாளிகையைவிட ஏழை எளியவர்களுடைய குடிசைகளில்தான் அன்பு மிகுந்திருக்கிறது' என்பதை இந்த அரசு மிகத் தெளிவாக உணர்ந்துகொண்டு இருப்பதன் காரணத்தால்தான் சமூக நலத்துறைக்கு 92,18,97,000 ரூபாய்க்குமேல் ஒதுக்கி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றக்கூடிய வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வந்திருக்கிறார்கள்.

கதர்த் துறை, சமூக நலத்துறைபற்றி பல்வேறு உணர்வுகளை இங்கே வெளியிடுவதற்கு முன்பாக இந்தத் திட்டங்களின் நோக்கம், சமூகநலத்தின் நோக்கம் என்ன என்று எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது 'காலாகாலங்களுக்கும் அழிந்துபடாது நிலைத்து நிற்பவனே காலத்தின் பிரதிநிதி' என்று சொல்வார்கள். இருக்கிற காலத்திலே நாம் போடுகின்ற சட்டம், திட்டம் எந்தக் காலத்திலும் அழியாத என்னைத்தை, உணர்வை ஏற்படுத்துகின்ற வகையில், நிலைத்து நிற்கின்ற வகையில் இருக்க வேண்டுமென்று இந்த நாட்டின் முதலமைச்சர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த கோரிக்கை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் என்னென்ன திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம் என்பது கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் தெளிவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவைபற்றி விரிவாகச் சொல்லாமல் ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனைக்கு வைக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது தகுந்த விளக்கத்தை அளிப்பதற்காக சில கோரிக்கைகளை முன்வைக்கிறேன்.

கதர்த் துறை இருக்கிறது. கதர்த் துறையிலே பல்லாண்டு கள்ரக ஊழியர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற ஊழியர்கள் அவர்கள் கதர் வாரிய ஊழியர்களா அல்லது அரசு ஊழியர்களா என்பது இன்னும் திரிசங்கு சொர்க்கமாக இருக்கிறது. அரசுப் பணியாளர்கள் என்ற நிலையில் கோரிக்கை வைத்தால் வாரியப் பணியாளர்கள் என்று

நழுவிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் வாரியப் பணியாளர்கள் என்று கோரிக்கை வைத்தால் அரசுப் பணியாளர்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் அரசுப் பணியாளர்களாகவும் இல்லாமல், வாரியப் பணியாளர்களாகவும் இல்லாமல் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால் இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டி, அவர்களுடைய வாழ்க்கை சிறப்படைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு சரியான விளக்கத்தைக் கொடுத்து, நல்லமுறையிலே அவர்களுடைய பணியைப் பயன்படுத்துகின்ற வகையில் முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எதுமற்றவர்கள், அநாதைகள், ஒடுக்கப் பட்டவர்கள், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள், இல்லாதவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறபோது ஒருவர் இறந்துவிட்டால் மிச்சமாகின்ற அந்தத் தொகை இன்னொருவருக்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்வது நாம் கடைபிடித்து வருகின்ற மனிதாபிமானத்தை அழித்துவிடும். அநாதை என்று இருந்தால், திக்கற்றவர் என்று இருந்தால், வாழ வழியற்ற நிலையில் இருந்தால், அவர்கள் எத்தனை ஆயிரம், இலட்சம் என்று சொன்னாலும் கூட, உண்மையிலே அவர்கள் நலிந்து சீரழிந்துகொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் இருந்தால் அந்த மனுக்களை எல்லாம் முழுமையாகப் பரிசீலனை செய்து, அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழ வழிகாட்டி, நல்ல முறையிலே உதவி களை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(மாலை 5-00)

நாம் ஆட்சி அமைத்த காலத்திலிருந்து போட்டிருக்கின்ற பல்வேறு திட்டங்கள், சமுதாய நலத்திட்டங்களாகவே இருக் கின்றன. இப்படி பல்வேறு சமுதாய நலத்திட்டங்களைப் போட்டிருக்கக்கூடிய நிலையில், நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்களைத் தாண்டி மேலும் சில சிக்கல்களிலே இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் கவனிப்பாரற்று இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருப்பது நம்முடைய உணர்வுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதால் அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு கொடுக்கக்கூடிய வகையில் நல்ல அறிவிப்பு தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 21] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அதுமட்டுமல்ல, உடல் ஊனமுற்றோர், காது கேளாதோர், பார்வையற்றோர் என்றெல்லாம் இருக்கிறார்கள். பார்வையற்றோர் எங்கேயாவது போக்குவரத்தில் நசுங்கிச் செத்தார்கள், பாதிக்கப் பட்டார்கள், ஆக்சிடெண்டில் இறந்தார்கள் என்று யாரையாவது சொல்ல முடியுமா? குருடன் அப்படி இறந்தான் என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? கருத்துக் குருடர்கள்தான் மாட்டிக்கொண்டு அவ்வாறு இறந்து இருக்கிறார்களே தவிர கண்ணை இழந்தவர்கள் தவித்ததாக எங்கேயும் நான் படித்ததே இல்லை. பார்வை இல்லாவிட்டாலும் கூட உலகை உணர்ந்து செல்லக்கூடிய நல்ல பாதையை அவர்கள் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் இல்லை என்பது என்னுடைய துணிவான கருத்தாகும். அதுபோல் காது கேளாதவர்கள் உலகத்திலே பல்வேறு வதந்திகளைப் பரப்பி, வாதங்களை உருவாக்கி, வாதங்களை எதிர்பார்க்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், மெத்தப் படித்தவர்கள் பல்வேறு நிலைகளில் முன்னணியில் இருக்கக் கூடியவர்கள்தான் இந்த நிலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களே தவிர காது கேளாதவர்கள் நல்ல கருத்தை உருவாக்கி உலகுக்கு பல வகைகளில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அறிஞர் பெருமக்கள் கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வதந்திக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். ஆகவே அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல வகையில் உதவி செய்து அவர்களுடைய அறிவை, ஆற்றலை, திறமையை, மறைந்து கிடக்கிற அவர்களுடைய பல்வேறுபட்ட உணர்வுகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நல்லதொரு திட்டத்தைத் தீட்ட வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த அரசு முன்வரவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இப்போது இரைச்சல் காரணத்தாலோ, உணவு காரணத்தாலோ, தண்ணீர் காரணத்தாலோ, இடையிடையே வருகிற சொல்ல முடியாத புதிரான நோய்கள் காரணத்தாலோ காது கேளாதோர் பட்டியல் என்பது அதிகரித்துக் கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. உடல் ஊனமுற்றோர் ஏராளமாக உலகெங்கும் இருக்கிறார்கள். நான் தமிழ்நாட்டை

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 ஏப்ரல் 21

மட்டும் சொல்லவில்லை. உலகெங்கும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. விஞ்ஞானம் வளர, வளர காது கேளாதோர் எண்ணிக்கையும் கூட கூடி இருக்கிறது என்று நான் சொல்வேன். அப்படிப்பட்டவர்கள் தனியார் துறையிலே சென்று, தனியார் கல்விக் கூடத்தில் படிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இது மிகப்பெரிய பிரச்சினையாக இருப்பதன் காரணத்தால் காது கேளாதோர் எவ்வளவு பேர் தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கை எடுத்துப் பார்த்து அந்த அளவுக்கு கல்விக் கூடங்களை உருவாக்க இந்தச் சமூகநல வாரியம் முன்வர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இவையெல்லாம் மனிதாபிமான அடிப்படையில் எடுக்கப்படுகிற முடிவு. அதுமட்டுமல்ல. இங்கே சமூகநலன் என்று சொன்னாலே அது பெரும்பாலும் தாய்க்குலத்தைத்தான் குறிக்கும். பெண்கள் இந்த நாட்டின் கண்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சரிநிகர் சமானம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய சொத்து மதிப்பு இந்த நாட்டில் எத்தனை பேர் சன்ட் என்று பார்த்தால் கேள்விக்குறியாக இல்லை. கேலிக்குரியதாக இருக்கிறது. பெண்ணைப் பற்றி வானளாவ. வாயளாவ நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர அவர்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி என்ன என்பதைப் பார்ப்பதில்லை. பெண்களால்தான் உலகமே இருக்கிறது, அவர்களால்தான் இன்பம் இருக்கிறது, அவர்களால்தான் சுகம் இருக்கிறது, வாழ்வு இருக்கிறது, நானே அந்தப் பெண்ணால்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அவர்களுக்குரிய உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. ஆகவே இந்த சமுதாயத்தின் அடிப்படை நிலைமையிலே இருக்கக்கூடிய பெண்களின் வாழ்வு மலரக்கூடிய வகையில், வருமானம் பெருகி அவர்களால் தொழில் பெருகி, அவர்களால் அடிப்படை சொத்துக்கள் உருவாக வழிவகை வகுக்கவேண்டும். கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய தாய்மார்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி எந்த அளவுக்கு பெருகுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் நாட்டின் முன்னேற்றம் இருக்கும். வறுமை ஒழிந்தது என்று சொன்னால்

1987 ஏப்ரல் 21] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

ஆடவன் கையிலே இருக்கிற பணத்தால் அல்ல; வங்கியிலே இருக்கிற டிராப்ட் செக்கால் அல்ல; பெண்கள் கையில் எந்த அளவுக்குப் பணம் பெருகுகிறதோ, குடும்பத்தை நடத்துகிற பெண்கள் கையில் எந்த அளவுக்கு பணப்புழக்கம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் நல்ல நிலைமையும், நாட்டின் மறுமலர்ச்சியும் உருவாகும் என்பது என்னுடைய திட்டவட்டமான கணக்கீடு.

சிறு தொழில் ரா மெட்டீரியல்ஸ் என்பதைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு மாவட்டமாகப் பார்த்து, எந்தெந்த மாவட்டத்தில் என்னென்ன மூலப்பொருட்கள் இருக்கிறதோ அந்த மூலப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தி இந்தச் சமூக நல வாரியம் இந்தப் பெண்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து தொழில்களை உருவாக்கி, பொருட்களை உற்பத்தி செய்து விற்பனைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் முன்வந்தால்தான் பிரச்சினைகளை எளிதாகத் தீர்த்து வைக்க முடியும் என்பது என்னுடைய துணிவான கருத்தாகும். அந்த அடிப்படையில் எந்த மாவட்டத்தில் எந்த மூலப்பொருட்கள் மிக அதிக அளவில் கிடைக்கிறதோ அவற்றை எல்லாம் தாய்மார்கள் கையில் ஒப்படைத்து, அதைப் பெருக்கி வணிகத்திற்கு, வியாபாரத்திற்கு அனுப்பி வைப்போமானால் நஷ்டம் இல்லாமல் நல்ல முறையில் வாழக்கூடிய நிலை உருவாகும். அப்படிப்பட்ட வகையில் பெண்களுக்கென்று தனித் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல இப்போது நாம் காலனி திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த திட்டத்தை புகுத்துகின்ற போதே, எதிர்காலத்தில் இளைஞர்கள் எப்படி வர வேண்டும் என்று யோசித்து புகுத்தியிருக்கிறார்கள், என்று. தமிழன் என்றொரு இனம் உண்டு தனியே அவர்க்கொரு குணம் உண்டு என்று சொல்வார்கள். ஏதோ ஒரு காலத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இருந்ததன் காரணமாகவோ இடையில் யார் யாரோ நம்மை அடிமை கொண்டு ஆண்டு வந்ததன் காரணமாகவோ

தமிழன் என்றொரு இனம் உண்டு, தனியே அவர்க்கொரு குணம் உண்டு என்ற தனித்தன்மை எங்கோ போய் ஏதோ ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிற காரணத்தால்தான், நாம் அந்த நிலைக்கு வரவேண்டும் என்ற நல்ல உணர்வோடுதான் குழந்தைகளை நல்ல முறையில் வளர்த்து 15 ஆண்டுக்காலம் கழித்து பார்க்கிறபோது, தமிழகத்தில் நெஞ்சுரம் மிக்கவர்கள், வீரம் மிக்கவர்கள், ஒழுக்கம் உள்ளவர்கள், மிக அருமையான தனித்தன்மை கொண்டவர்கள் எதிர்காலத்திற்கு வழிகாட்டியாகக் இருக்கக் கூடியவர்கள் இருப்பார்கள் என்ற உணர்வை உணரக் கூடிய வகையில் நல்ல வழக்கத்தை விதைத்து ஒழுக்கத்தை அறுவடை செய்யக்கூடிய வகையில்தான் இந்தக் காலணி திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் புகுத்தினார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

காலணிகளைப் பற்றி சொல்லும்போது பலர் இங்கே பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். முற்றும் துறந்த முனிவன் கூட பாதகுறடு இல்லாமல் நடக்கவில்லை. அவர்களும்கூட பாத குறடுகள் வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். காலணி திட்டத்தை யார் எதிர்க்கிறார்கள் என்றால், வீட்டிலே பெட்ரூமிற்கு ஒரு செருப்பு, அங்கேயிருந்து பாத்ரூமுக்கு போனால் அதற்கு தனியே ஒரு செருப்பு, வெளியே போய் பலரோடு பேசுவதற்கு ஒரு வகை செருப்பு. உள்ளே இருந்து கார் வரையில் வருவதற்கு ஒரு செருப்பு கார் போர்ட்டிகோவில் நிற்கும். அது வரையில் ஒரு செருப்பு. வெளியிலே போக கலர் கலரான உடைகளுக்கு ஏற்றவாறு செருப்பு என்று வைத்திருப்பவர்கள்தான் காலணி திட்டத்தைப் பற்றி நையாண்டி செய்ய முடியும். ஆனால் எதுவுமே இல்லாமல் காலணி எப்படி இருக்கும் என்று கூட தெரியாமல் வலது காலிலே குத்திய முள்ளை இடது கையினால் எடுத்து எறிந்து விட்டு வாழ்க்கை நடத்தக்கூடிய விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் பற்றி புரட்சித் தலைவர் எண்ணிய காரணத்தினால்தான், அவர் சாதாரண நிலையில் இருந்து படிப்படியாக உயர்ந்து முதல்வர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய நிலையில், அவரைச் சுற்றிலும் எப்படிப்பட்ட இரும்பு வளையம் இருந்தாலும் எப்படிப்பட்ட உயர் அதிகாரிகள் இருந்தாலும் சரி, எப்படிப்பட்ட பணக்காரர்கள் இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய பார்வை அத்தனை பேர்களையும் மீறி எக்ஸ்ரே

1987 ஏப்ரல் 21] [டாக்டர் கே. சமாசம்]

பார்வை என்று சொல்லுவார்களே அப்படி தொழிலாளர்கள் மீது இல்லாதவர்கள் மீது படுகிறது என்பதற்கு முன் உதாரணமாகத் தான் இந்த திட்டமே உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு புனிதமான திட்டம் களங்கப் படாமல் இருப்பதற்கு இவைகளையெல்லாம் பாட்டா போன்ற கம்பெனிகளுக்கு கொடுத்து விடக் கூடாது. மிகப் பெரிய கம்பெனிகளுக்கு ஏஜென்சி முறையில் கொடுத்து விடக் கூடாது. பணக்கார கம்பெனிகளுக்கு கொடுத்து சப்ளை செய்யுங்கள் என்று கேட்டுவிடக்கூடாது. கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில் மூலம் உருவாக்கி அந்தந்த ரோடுக்கு அவர்களுடைய காலுக்கு ஏற்ப செய்யக்கூடிய வகையில் கொண்டு வர வேண்டும். அப்போது தான் தரம் நல்லதாக இருக்கும். இல்லையென்றால் நாகரிகத்தின் பிடியிலே சிக்கி நசுங்கிவிடக் கூடும். ஆகவே இதை அப்படிப் பட்ட நிலைக்கு, குடிசைத் தொழிலாக கொண்டுவர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே குடிசைத் தொழிற் சங்கத்தை உருவாக்கி அவர்கள் மூலமாக காலணிகள் தயாரித்து சின்னஞ் சிறார்களுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு பெண்களுக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய வகையில் நடைமுறைப் படுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அது மட்டும் அல்ல, பிச்சைக்காரர்கள் பிரச்னை இருக்கிறது. நாம் சத்துணவு திட்டம் போட்டு, தன்னிறைவுத் திட்டம் போட்டு, ஓய்வு ஊதியம் கொடுத்து, இவைகள் எல்லாம் செய்தும் கூட பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் உண்மையிலேயே பிச்சைக்காரர்களா என்று பார்க்க வேண்டும். முதலில் உண்மையான பிச்சைக்காரர்களை கணக்கு எடுக்க வேண்டும். மியூசிக் அக்காடமி பக்கம் போனால் போதும், மயிலாப்பூரிலேயிருந்து வரும்போது அந்தப்பக்கம் போனால் சின்னப் பையன் ஒரு குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு பிச்சை எடுக்கிறான். பெரிய மனிதன் ஒரு குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு பிச்சை எடுக்கிறான். குழந்தை யாருடையது என்னவென்று தெரியாது. குழந்தை

பாலுக்கு அழுகிறது, குழந்தை கஞ்சிக்கு அழுகிறது என்று பிச்சை கேட்கிறார்கள். 5 பைசா கொடுத்தால் திரும்ப நம் முகத்திலேயே எறிந்துவிடுகிறார்கள். 'யார் ஐயா அது, பெரிதாக காரில் வருகிறாய் 5 பைசா போடுகிறாயா' என்று திருப்பி நம்மீதே எறிந்து விடுகிறார்கள். 4 அணா, 8 அணா 1 ரூபாய் என்று கேட்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும் போது, திட்டம் போட்டு திருடற கூட்டம் திருடிக் கொண்டே இருக்குது சட்டம் போட்டு தடுக்கிற கூட்டம் தடுத்துக் கொண்டே இருக்குது என்ற பாடல் தான் நினைவு வருகிறது. ஆகவே இந்தப் பிச்சைக் காரர்களை ஒழிக்கக் கூடிய வகையில் அவர்களுக்கெல்லாம் குடிசைத் தொழில்களின் மூலம் பாதுகாக்கக் கூடிய வகையிலே மாற்றி அமைக்க வேண்டும். பிச்சைக்காரர்கள் ஒழிப்பு என்பது அவசியம் தேவை. அது இந்த நாட்டிற்கு அத்தியாவசியமானது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(மாலை 5-10)

அடுத்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அநாதை இல்லம் என்று இருக்கிறது. அதிலே ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து ஒரு பையனைக் கொண்டு போய் சேர்க்கிறார்கள். அதைப்போல ஒரு பெண்ணை ரோட்டிலே கண்டெடுத்து அதிலே சேர்க்கிறார் கள். இரண்டு பேரும் அந்த இல்லத்தில் வளர்கிறார்கள். ஏதோ அங்கே படித்துவிட்டு வெளியே வந்து இரண்டு பேரும் கல்யாணம் செய்து கொள்கிறார்கள். வேலைக்குப் போகிற போது கவர்ன்மெண்டில் கேட்கிறார்கள். உங்களுடைய பர்த் சர்டிபிகேட் எங்கே? ஜாதிச் சான்றிதழ் எங்கே? நேட்டிவ் சர்டிபிகேட் எங்கே? இப்படியெல்லாம் கேட்கிறபோது அவர் களிடம் அந்த சர்டிபிகேட்டுகள் எல்லாம் கிடையாது. பர்த் சர்டிபிகேட் கேட்டால் யார் கொடுப்பது? நேட்டிவிட்டி சர்டிபி கேட் எதை வைத்து கொடுப்பது? ஜாதிச் சான்றிதழ் எங்கே யிருந்து கொண்டு வருவது? காரணம் அவர்கள் எல்லாம் அநாதைகள், கண்டெடுக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களிடம் பர்த் சர்டிபிகேட் கேட்டால் அவர்கள் என்றைக்கு அந்த இல்லத்தில் அட்மிஷன் ஆனார்களோ அதைத்தான் சொல்வார்கள். பால மந்திரில் இப்படி 5, 6 கேஸ்கள் நடந்தன. வியாசார்பாடியில் ஒருவர் இருக்கிறார். அநாதைகளாக இருந்து கல்யாணம் செய்து கொண்டவர்கள். அவர்களுக்கு குழந்தை பிறந்து விட்டது.

1987 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கதை சொல்கிற இடம் அல்ல இது.

டாக்டர் கே. சமரசம்: தலைவர் அவர்களே, கதையல்ல, நடந்த நிகழ்ச்சியைத் தான் குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் அநாதைகள் என்ற நிலையில் கவர்ன் மென்ட் பள்ளிக்கூடங்களில் கூட படிக்கமுடியாமல், அநாதைப் பள்ளிக்கூடங்களில் அந்தக் குழந்தைகளை அனுப்பிவைக்ககூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. என்னிடத்தில் அந்தப் புகார் வந்திருக் கிறது. ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு சட்ட முன்வடிவை கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் அவர்கள் கடன் பெற, தொழில் செய்ய, உத்தியோகம் பெறுகிற வகையில் அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து சத்துணவுத் திட்டத்தை நவீனப்படுத்த வேண்டும். நாளைக்கு பண்டிகை என்றால் இரண்டு நாள் சாப்பாட்டை இன்றைக்கே போட்டு விடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு நாள் சாப்பாட்டை ஒருநாளில் சாப்பிட முடியுமா? ரொம்ப சங்கடம். நாம் நல்ல எண்ணத்தோடு ஒன்றைச் சொல்கிற போது அங்கே இருப்பவர்கள் தப்புக் கணக்குப் போட்டு கொள்ளையடித்து விடுகிறார்கள். அதற்கு நாம் வழிவகை செய்யக்கூடாது. நல்ல நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் எடுக்கிற முடிவை அவர்கள் வேறுவகையில் திருப்பிக் கொள்கிற காரணத்தால், அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் குழந்தைகள் என்பதால், அதுபோன்ற நிலைமைகளை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல நான்கைந்து சத்துணவுக் கூடங்களை இணைத்து ஒரே இடத்தில் வைக்கலாம். காரணம் சத்துணவுக் கூடங்களில் சாமான்களை வைப்பதற்கு சரியான இடம் இருக்காது. திருடு போயிற்று என்று சொல்வதற்கு இடமிருக்கிறது. ஏமாற்ற இடமிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வாராமல் தடுக்கக் கூடிய வகையில் அரசு இதனை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 ஏப்ரல் 21

அடுத்து விதவை திருமணம் செய்து கொள்கிறவர்களுக்கு ஏழாயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகை கொடுப்பதை விட அவர்களில படித்திருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு முயற்சியை அரசு எடுக்க வேண்டும். பணத்தை விட அவர்களுக்கு கொடுக்கிற வேலை அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு உததரவாதம் தருவதாக இருக்கும். அந்த அடிப்படையில் திட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புறேன். முதலில் கதர்த் துறையை எடுத்துக்கொள்வோமானால் இதில் பணியாற்றுபவர்களின் பணி இன்னும் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படவில்லை. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளத்தைப் பெறும தகுதியை பெறாத நிலையில் அவர்கள் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிறபோது அத்தனைபேரும் கதர்த் துணியை அணிந்துகொண்டு வருகிறார்கள். காரணம் இந்தத் துறையில் இருக்கிறதால் இந்தத் துணிக்கு ஒரு மரியாதை கொடுத்து அவர்கள் அதை அணிந்து கொண்டு வருகிறார்கள். கதர்த் துறையில் இப்போது 16 கால், 20 கால் என்று போடுகிறோம். அப்படிப் போடும்போது, இந்த நூல் Thread கொஞ்சம் சரியாக இல்லை. அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். கவனம் செலுத்தி நல்லமுறையில் இதைச் செய்ய வேண்டும். பழைய காலத்திலே, 20, 30, ஆண்டுகளுக்கு முன்பெல்லாம் கதர்த் துணி கட்டினால், இப்படி நடக்கக்கூட முடியாது. அந்த அளவிற்கு இருந்தது. இப்போது 100 ஆம் நெம்பர் சேலை மாதிரி ரொம்ப மெல்லியதாக வந்திருக்கிறது. இதை இன்றைக்கு படித்தவர்கள் எல்லாம் அணிவதற்கு விரும்புகிறார்கள். படித்த கல்லூரி ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகள், ஏ. ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள்கூட, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் என்றால் பெண்கள், இவர்கள் எல்லாம் கதர்த் துணியை அணிவதற்கு, கதர்ச் சேலையைக் கட்டுவதற்கு மிகவும் விரும்புகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் தரமாக இருக்கிறது. கொஞ்சம் விலை அதிகமாக இருந்தாலும் கூட பரவாயில்லை. அதற்கு நாம் ரிபேட் கொடுக்கிறோம். அப்படி ரிபேட் கொடுப்

பதிலே இப்போது நாம் 4 மாதத்திற்குத்தான் மொத்தமாக கொடுக்கிறோம். அதாவது எங்களுடைய பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பிறந்த நாள் விழா, அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாள் விழா, பெரியார் அவர்கள் பிறந்த நாள் விழா, காந்தி பிறந்த நாள் விழா என்று இவர்கள் பிறந்த நாள் விழாக்களிலே மட்டும்தான் ரிபேட் வைக்கிறோம். நமக்கு சுதந்திர தின விழா வருகிறது. இந்தச் சுதந்திரம் எப்படி வந்தது. குஜராத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே Birthday of Gujarat என்று வைத்து ஒரு வாரத்திற்கு கொண்டாடு கிறார்கள். எனவே இந்தச் சுதந்திர தின விழா, மகாத்மா காந்தி பிறந்த நாள் விழா, பொங்கல் விழா, தீபாவளி போன்ற நாட்களிலே எல்லாம் இந்த ரிபேட் வைக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கி, குறைந்தது, 6 மாதத்திற்காவது இந்த காதிக்கு ரிபேட் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

அதுமாத்திரமல்ல. இன்றைக்கு கதரிலே இப்போது நாம் கிளஸ்டர் என்று ஒரு புரோகிராமை ஏற்படுத்தி ஒவ்வொரு யூனியனாக எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதிலே காதி மூலமாக ஆயிரம் அரிசனப் பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய திட்டம் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக 10 இடங்களிலே 10 மில்களை உண்டாக்கி, அதற்கு 2 லட்சம் 3 லட்சம் என்று செலவு செய்து, மில்களைக் கட்டி, ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் நூற்பதற்கு 30 பேர்கள், நெசவு நெய்வதற்கு 40 பேர்கள் என்று வைத்திருக்கிறோம். அங்கே முதலிலே தொழிலைச் சொல்லிக் கொடுக்கும் போது, ஒரு மாதத்திற்கு அவர்களுக்கு ஸ்டைபண்ட் இல்லை இதற்கு பாவம், ஏழைப் பெண்கள் வேலைக்கு வருகிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு இந்த ஸ்டைபண்ட் பணம் 150 ரூபாயை நாம் கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் எப்படி வீட்டிலே சாப்பாடு சாப்பிட முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் 150 ரூபாய் வீதம் 6 மாதத்திற்கும் ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அவர்கள் நூற்கக்கூடிய அந்த சிட்டத்திற்கு, ஒரு சிட்டத்திற்கு 36 பைசாதான் நாம் கொடுக்கிறோம். இது ரொம்ப பத்தாது. 36 பைசா கொடுப்பது ரொம்ப போறாது. இதை 40 பைசாவாக உயர்த்திக் கொடுப்போமேயானால், அந்த ஏழை களுக்கு அது உதவியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமாத்திரமல்லாமல், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை யிலே காதி மூலமாக பல வேலைகளை பெண்களுக்கு நாம் கொடுக்க முடியும். காதித்துறையின் மூலமாக பல தொழில்களை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். இதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவழித்தாலும் கூட பரவாயில்லை. பணம் செலவு செய்து, பழம் உற்பத்தி செய்வது, நார்த் தொழில், பிரம்பு, பாலியஸ்டர் துணி, ஊதுபத்தி, மெழுகுவர்த்தி, சோப்பு போன்ற பொருட்களை எல்லாம் செய்வதற்கு, ஆங்காங்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே பெண்களை இணைத்து, அவர்களுக்கு நாம் இந்தத் தொழிலைச் சொல்லிக் கொடுப்போமேயானால், அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் கதரிலே 50 இன்ச் என்று வைத்தால் உண்மையிலேயே அது ரொம்ப பெரியதாக இருக்கிறது. அதுவும் பெண்களுக்கு 48 இன்ச் என்று இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். 50 இன்ச் என்று வைத்து போட்டு விடுகிறார்கள். அதைச் கட்டிக் கொள்வதற்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. மேலும் பெண்கள் கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய அந்த துணிகள் எல்லாம், சேலைகள் எல்லாம் சாயம் போகாமல் இருக்க வேண்டும். சாயம் போனால் ரொம்ப அசிங்கமாக இருக்கிறது. சாயம் போனால் அதைத் திருப்பிக் கட்ட முடியவில்லை, அது கிழிந்து போனாலும் அதைத் தைப்பதற்கு முடியவில்லை. ஆகையினாலே, 48 இன்ச் என்று பெண்களுக்கு வைக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் நாங்கள் எல்லாம் கதர்த் துணியை காலம் காலமாக கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். அதிலே அனுபவசாலிகள். ஆகையினால்தான் இதைப்பற்றி நான் சொல்கிறேன். எனவே அந்த மாதிரியான ஒரு நிலைமையை உருவாக்கினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அடுத்து இந்த பாலியஸ்டர் ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது. பாலியஸ்டர் விலை பட்டு விலை மாதிரி இருக்கிறது. ஒரு பாலியஸ்டர் துணியை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு 28 ரூபாய், 30 ரூபாய் என்று வருகிறது. இதைக்கூட கொஞ்சம் குறைக்கலாம். அப்படிக் குறைத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

பெண்கள் அணிகிற இந்த பட்டு சேலை என்று சொல்கிறோமே அதற்குக் கூட 4 மாதம் ரிபேட் இல்லை. இவைகளை டீச்சர்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். டாக்டர்கள் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த கதர் பட்டுச் சேலைகள் தரமாக இருக்கின்றன. எனவே இதற்கும் 6 மாதத்திற்கு ரிபேட் கொடுத்து, இப்போது 10 பைசா என்று இருப்பதை 15 பைசாவாகக் கொடுக்க வேண்டும். நமக்கு காதி கமிஷனிலிருந்து கொடுக்கக் கூடிய அந்த ரிபேட் பணத்தையும் வாங்கி, இதையும் சேர்த்து, வாங்கி அனுபவிக்கின்றவர்கள்—அதாவது பெனிபிசியரிஸ்—யார் யார் வாங்கி அனுபவிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சற்று குறைத்துக் கொடுப்போமானால், அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமாத்திரமல்லாமல், கதர் திட்டம். இன்றைக்கு நாம் கிளஸ்டர் வைக்கிறோமே, அதிலே ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் ஒரு யூனியனை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை மாற்றி, ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் 2, 3 யூனியன்கள் என்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எடுத்து, இந்த கிளஸ்டர் திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். இதற்கு மத்திய அரசின் பணம் நமக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே செய்து கொடுத்தால் அது இன்னும் சற்று சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 5-20)

அடுத்து அடுத்து சமுதாய வளர்ச்சி. இந்த சமுதாய வளர்ச்சி 1947-லே அதாவது வளர்ச்சி துறையிலே ஒரு அங்கமாக ஏற்படுத்தியது. இன்றைக்கு அதற்கென்றே ஒரு வாரியம் அமைக்கப்பட்டு சிறப்பான முறையிலே பணியாற்றக்கூடிய நிலையிலே நாம் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். இங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் சென்ற காலங்களிலேயெல்லாம் 5 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இந்த போர்ட் மாற்றப்பட்டது; ஆனால் இப்போழுது இருக்கின்ற

நிலைமையில் 1977-லே போடப்பட்ட போர்ட் அப்படியே 10 ஆண்டுகாலமாக மாற்றப்படாமல் இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு சற்று வாய்ப்பு கொடுத்து, ஏனென்றால், கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய பால்வாடிகள் சென்று பார்ப்பதற்கான சூழ்நிலை உருவாக இந்த போர்டுகளையும் மாற்றி போட்டால் தான் நன்றாக இருக்கும். அதுமாத்திரம் அல்லாமல், இதிலே பணியாற்றக் கூடியவர்கள், பாவம், ஒரே துறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சற்று மாறுதல் கொடுத்து, கிராம மக்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்கும் அளவிலே, சிலபேர்களுக்கு, அதிக நாட்களாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு மாறுதலைக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதோடு, அரிஜனங்களுக்கு உண்மையிலேயே, இதிலேகூட இந்த 18 சதவிதம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்த 18 சதவீதத்தை ஒவ்வொரு துறையிலும், அதிலும் பெண்களுக்காக அதை ஒதுக்கிக் கொடுப்போமேயானால் பல பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய நல்ல சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து பெண்கள் நிலைமை. பெண்கள் நிலைமையைப்பற்றி நீங்கள் எல்லோரும், அமைச்சர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், இங்கே இருக்கக்கூடிய அத்தனை அங்கத்தினர்களும் உணர்ந்த ஒன்றுதான். எம்.ஏ. படிக்கிறாள், பி.ஏ. படிக்கிறாள், பி.எட்., எம்.எட்., எம்.பில். என்று படித்துவிட்டு இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் அந்தப் பெண்கள் அலைவதைப் பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அதுமாத்திரம் அல்ல. கல்யாணம் செய்து கொள்கிறார்கள். கல்யாணம் செய்த உடனேயே வரதட்சணை கொடுமையால் படித்த பெண்ணைக் கூட, வேலை பார்த்து அதிகமாகச் சம்பாதித்து கணவனிடத்தில் சம்பளத்தைக் கொடுக்கும் பெண்ணைக்கூட கொடுமைப்படுத்தி அவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு தற்கொலை செய்து கொள்ளும் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் பலமுறை பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறேன், பெண்களுக்கு, எப்படி அரிஜனங்களுக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் 18 சதவிதம் வேலைவாய்ப்பு என்ற ஒரு

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

நிலைமையை உருவாக்கி இருக்கிறோமோ அதேபோன்று இந்த நாட்டில், இந்த சமுதாயத்தில் பெண்கள் தலை நிமிர்ந்து வாழவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு குறைந்தது 25 சதவீத மாவது ஒவ்வொரு துறையிலேயும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். இப்போது ரெவின்யூவிலே இருக்கிறதா? சோசியல் வெல்பேர் போர்டிலேகூட இல்லை, இந்த சர்க்காரிலே இருக்கிற சோசியல் வெல்பேர் இலாக்காவிலே, செக்ரடேரியட்டிலே இருக்கிறதா? இங்கே அசெம்பிளி டிபார்ட்மெண்டிலே இருக் கிறதா? எந்தத் துறையிலும் பெண்களுக்கு நாம் சலுகை காட்டவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பெண்கள் மீது அக்கறை கொண்டவர்கள். பெண்களுடைய அன்பைப் பெற்றவர்கள். பெண்கள் அவர்மீது பக்தியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் பெண்களுடைய வாழ்வை முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டுமானால், பெண்கள் சமுதாயத்திற்கு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டு மென்றால், அதற்காக இரண்டு மூன்று ஆண்டுக்கால திட்டங் களைப்போட்டு, எங்கெல்லாம் படித்த பெண்கள் இருக் கிறார்களோ, அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கிக்கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சத்துணவு மையங்களிலே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திட்டம், நாங்களெல்லாம்கூட என்ன திட்டம், எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது, இதை தொழிலுக்கு போடக் கூடாதா என்றெல்லாம் கேட்டோம். ஆனால் இனிமேல் இந்தத் திட்டத்தை யாராலும் மாற்ற முடியாது. அப்படி மாற்றி னால், யார் மாற்றுகிறார்களோ அவர்களுக்கு கடுமையான கெட்ட பெயர் வரும். அதிலும் ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்கு இதிலே வேலை வாய்ப்பு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு 190 ரூபாய் சம்பளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த 190 ரூபாயைக் கொடுப்பதால் திருடக்கூடிய பழக்கம் வருகிறது. ஆகையால் யாரைப் பார்த்தாலும் அதிலே குறை இதிலே குறை என்று சொல்கிறோம். 350 ரூபாய் 400 ரூபாய் என்று சம்பளத் தைப் போட்டு பணியை நிரந்தரமாக்கி, அவர்களை மாறுதல்

செய்யாமல் அந்தந்த ஊர்க்காரர்களைப் போட்டால் சற்று பயப் படுவார்கள். அவர்கள் அரிசி திருடிக்கொண்டோ, பருப்பு எடுத்துக்கொண்டோ போனாலும்; ஊர்க்காரர்கள் பிடித்துவிடு வார்கள்; ஊர்க்காரர்கள் கோபித்துக் கொள்வார்கள்; அவர்களுக்கு வெட்கம் ஏற்படும். ஆகையால் அந்தப் பழக்கத்தை மாற்ற வேண்டுமென்றால், அவர்களுடைய பணியை நிரந்தரமாக்கி, சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்து, அதோடு அந்தந்த ஊர்க்காரர் களையே வேலைக்கு அமர்த்தினால் இந்தத் திட்டம் சிறப்பான முறையிலே இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்து, பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு துணிகள் கொடுக்க தொழில் செய்வதற்கு நாம் தையல் மெசின் கொடுத்து இருக் கிறோம். தையல் பயிற்சியை சிறப்பான முறையிலே அளித்து கிட்டத்தட்ட 35 ஆயிரம் பேர்களுக்கு அதிலே வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். 60 லட்சம் பேர்களுக்கு துணிகள் தைத்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கட்டிங் சென்டர் என்ற நிலைமையை உருவாக்கி துணிகளைக் கட் பண்ணி பெண்களுக்குக் கொடுக்கும்போது, அவர்களும் எப்படி கட் பண்ணி கொடுத்திருக்கிறார்களோ அதை சேர்த்துத் தைப்பதற்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலை அமைக்கப்பட்டிருக் கிறது. ஆகையால் இன்னும் அதிகப்படியான முறையிலே இந்தத் தையல் மிசின்களை, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உத்திராபதி அவர்கள் சொன்னதைப்போல தையல் மிசின் கொடுப்பதிலேகூட அவர்கள் இந்த ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்திலே கொடுப்பதாக இல்லை. அதை அந்த ஐ.ஆர்.டி.பி. திட்டத்தில் கொடுப்போமானால் இல்லாத பெண்களுக்கு அவர்களுடைய நிலைமைக்கு தகுந்தாற்போல் 3-ல் ஒரு பங்கு இனாம், 4-ல் ஒரு பங்கு இனாம் என்று கொடுத்து இந்த தையல் மிசின் கொடுப் போமானால் எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களும் பல்இடங்களில் தையல் மிசின்களோடு கம்பளி நெசவு பனை ஓலை பின்னுவது, மூங்கில் பின்னுவது—இந்த மாதிரி பல தாய்த்து பெண்கள்—எல்லாம் அழகான முறையில் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம்

உதவ வேண்டும். முக்கிய சேவிகாக்கள் இருக்கிறார்கள், 10 பேர் கிராம சேவிகாக்கள் இருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு யூனியனிலும். அந்த முக்கிய சேவிகாக்கள், கிராம சேவிகாக்களுக்கு எல்லாம் அதிகமான வேலை இல்லை. அவர்களை இந்த மாதர் சங்கம் என்று இருக்கிறதே நாம் என்றைக்கு இந்த கிராம ராஜ்யமன்ற இராம ராஜயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று பஞ்சாயத்து ராஜ்யத்தை உண்டாக்கினோமோ அன்றைக்கு வழி வகுத்த எங்கள் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள், நம் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஒவ்வொரு யூனியனிலும் 30 மாதர் மன்றங்கள் வேண்டும் என்று 30 மாதர் மன்றங்களை பதிவு செய்து அவர்கள் மூலமாக பல வேலைகள் செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமையை அன்றைக்கு உருவாக்கிக் கொடுத்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு எல்லாம்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி வளர்மதி அவர்கள்கூட சொன்னார்கள்—3 மாதத்திற்கு 15 ரூபாய் என்று இருந்தது இப்போது அதை 90 ரூபாயாக கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து செலவுக்கு என்று தனியாக எதுவும் கொடுக்கவில்லை. இந்த மாதர் சங்கங்கள் கூடி பலகாரம் செய்வது, தெரியாதவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பது. இப்படி செய்த பலகாரத்தை ஊர் மக்களுக்கு கொடுப்பது, இதை எப்படி செய்து இருக்கிறோம், கிராமத்தில் இருக்கிற நாங்கள் அல்வா செய்து இருக்கிறோம், ரவா உருண்டை செய்து இருக்கிறோம், லட்டு செய்து இருக்கிறோம் என்று இதை மற்றவர்களுக்கு காட்டி அவர்கள் வீட்டிலே செய்வதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கத்தான் இந்த 90 ரூபாய் நாம் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த 90 ரூபாயை கூட அதுவும் 3 மாதத்திற்கு கொடுக்கிறோம். அதை இன்னும் 10 ரூபாய் அதிகமாக்கி 100 ரூபாயாக கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்களுக்கு போக்குவரத்து செலவுக்கு என்று தனியாக கொடுப்பது இல்லை. ஆகவே அதிலிருந்து தான் பலகாரம் செய்து கற்றுக் கொள்வதற்காகத்தான் இந்தப் பணத்தை பயன்படுத்துகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

நேரம்தான் நமக்கு இருக்கிறது. இது எல்லாம் பெண்கள் பற்றிய விஷயம். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் தயவுசெய்து கொஞ்சம் நேரம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏன் என்றால் நாங்கள் எல்லாம் கஷ்டத்தை அனுபவிப்பவர்கள், ஆகவே சொல்லுகிறேன்.

சேவை இல்லங்களில் படிக்கக்கூடியவர்கள் அதாவது அவர்களை 18 வயதிலிருந்து 40 வயது உள்ளவர்களை நாம் எடுக்கிறோம். இந்த சேவை இல்லங்களுக்கு எடுக்கக்கூடியவர்கள் Deserted, Destitutes and Widows ஆவார்கள். விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள் யாருமே அற்ற அனாதைகள் இப்படிப்பட்டவர்களை நாம் அந்த சேவை இல்லங்களில் எடுக்கிறோம். நான் கூட 1966-ல் இந்த ஆட்சிக்கு முன்பு ஒரு Condensed Course I.C.D.S. என்று பெயர் அந்த Condensed Course- ஐ நான் கூட நடத்தினேன். அதாவது எங்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே அன்றைக்கு நடத்தியது உண்டு. அதில் 40 பெண்களை எடுத்து அவர்களுக்கு ஒரு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒருவருக்கு 50 ரூபாய் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தோம். இப்போது 75 ரூபாயாக அதை உயர்த்தி இருக்கிறோம். இந்த 75 ரூபாயை வைத்துத்தான் அவர்களுக்கு துணிகள் வாங்குவது, அதிலே ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பது, அதிலே வாடகை கொடுப்பது அதிலே இத்தனையும் இருக்கிற காரணத்தாலே அந்த பணம் போகாது. எனவே தயவுசெய்து அதையும் சற்று உயர்த்திக் கொடுத்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் இந்த தனியார் தொண்டு நிறுவனங்கள், தனிப்பட்டவர்களும் நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கும் அந்தப் பணம் தான் கொடுக்கிறோம். அதையும் சற்று உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த விதவைகளுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்யாணத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அப்படி கொடுக்கும்போது அந்தப் பணத்தை காலாகாலத்தில் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்கள் பத்திரிக்கை அடித்துக் கொடுத்தால், அந்த முக்கிய சேவிக்காவிடம் கொடுத்தால் அவர்கள்

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

உடனே கல்யாணம் நடக்கிறதா என்ன என்று பார்த்துவிட்டு திருமணத்திற்கு முன்பாகவே அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டால் ஏதாவது செலவுக்கு அவர்களுக்கு அது உபயோகமாக இருக்கும். அதை காலம் கடந்து கொடுப்பது சரியாக இல்லை. ஆகவே அதை காலா காலத்தில் கொடுப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு உண்மையிலேயே பல லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் 60, 65 லட்சம் குழந்தைகள் இந்த மதிய உணவை சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருந்தாலும் கூட அதில் இருக்கிற சில குறைபாடுகளை எல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சமரசம் அவர்கள் சிறப்பான முறையில் மிகவும் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்து கூறவிட்டார்கள். இந்த குறைபாடுகள் இல்லாமல் நடக்க வேண்டும். அதோடு எமர்ஜென்சி பீரியடு என்று நினைக்கிறேன், 1975—76-ல் Integrated child development scheme என்று நிலக்கோட்டை, தளி, சென்னை ஆகிய 3 இடங்களில் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த 3 இடங்களில் நிலக்கோட்டை என்னுடைய பழைய தொகுதி. என்னுடைய சொந்த தொகுதிக்கு கொண்டு வந்து அதில் 100 இடங்களிலே இந்த Integrated child development Scheme குழந்தைகள் வளர்ச்சி ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் என்று கொண்டு வந்து அதில் 40 குழந்தைகள், 30 பால் ஊட்டும் தாய்மார்கள், 30 கர்ப்பிணிப் பெண்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் ஆகாரம் கொடுத்து அவர்களை டாக்டர் பரிசோதனை செய்யக் கூடிய ஒரு நிலைமையை அன்றைக்கு உருவாக்கி இருந்தோம். அதேபோல் இன்றைக்கு நாம் பலயிடங்களில் மேற்கொண்டு 9 இடங்களில் ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு கூட சொன்னேன். இந்த ஐ.சி.டீ. எஸ். திட்டம் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை இந்த மாநிலம் முழுவதும், ஒவ்வொரு யூனியனிலும் கொண்டு வந்தால் மிகவும் நல்லது. இதற்கு முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசின் உதவி கிடைக்கிறது. மத்திய அரசின் உதவியை அதிகமாக வாங்கி, நாமும் கொஞ்சம் பணம் போட்டு, இந்தத் திட்டத்தை சிறப்பான முறையில் செயல்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1987 ஏப்ரல் 21

(மாலை 5-30)

அது மாத்திரமல்ல. இந்த அரசை நான் முழுக்க முழுக்க பாராட்டுகிறேன். முதியோர் பென்ஷன் வழங்குவதில், 100, 150 பேர என்றில்லாமல், அதை மாற்றியமைத்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த ஏழை முதியவர்கள் ரூ. 35-ஐ பெற, மிகவும் அலைந்து கடைசியில் அது கிடைக்காமல் செத்துப் போயிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை இல்லாமல், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட்டு, யார் யார் மனு செய்கிறார்களோ, அவர்கள் உண்மையிலேயே அநாதைகளாக இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய அந்தப் பணத்தை 3 மாதங்களுக்குள் அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இதை மாண்புமிகு திருமதி இராசாம்பாள் அவர்களும் சொன்னார்கள். 3 மாதங்களுக்குள் கிடைக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு ஊனமுற்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள். நானே உடல் ஊனமுற்ற ஒரு பையனை விடுதியில் சேர்த்தேன். அவர் அந்த பள்ளியில் படித்து முடித்துவிட்டு, அக்கா, நான் படித்து முடித்து விட்டேன், நீங்கள் என்னை சேர்த்து வைத்தீர்கள், இப்போது வேலையில்லாமல் இருக்கிறேன், இப்போது என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று என்னைப் பரிதாபமாகக் கேட்டான். ஆகவே, நான் சொல்வது ஊனம் உற்றவர்களுக்கு நாம் பயிற்சி அளித்தாலும், அவர்கள் பயிற்சி முடித்தவுடன், அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையையும் உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல பேர் இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாயும் இல்லாமல். தகப்பனும் இல்லாமல் இருக்கும் குழந்தைகளை போன்ற துரதிருஷ்டசாலிகள் இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தாயும் இல்லாத, தகப்பனும் இல்லாத ஏழைக் குழந்தைகள் ஜாதி சான்றிதழ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை; கேட்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அதேபோல் அவர்களுக்கு பிறந்த நாள் சான்றிதழும் தேவையில்லை.

1987 ஏப்ரல் 21] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அநாதையான அந்தக் குழந்தை படித்து வெளியே வந்தவுடனே, உடனடியாக வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக் கூடிய ஒரு நல்ல நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்தோடு, அந்தக் குழந்தைக்கு தாய் வழியாகவோ, தகப்பன் வழியாகவோ சொத்து இருக்குமானால், அந்தச் சொத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு, அந்தக் குழந்தையைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதிலே ஒரு தனி கவனம் செலுத்தி, ஒரு திட்டத்தை தீட்டி இப்படி எங்கெங்கு அநாதை குழந்தைகள் சொத்து இருக்கின்றதோ, அந்த சொத்தை அரசாங்கமே ஏற்று, அந்தக் குழந்தைக்கு கார்டியனாக இருந்து, அவர்கள் வாழ்க்கையை வளம்பெறச் செய்தால், தமிழகத்திலே அநாதைகளே இல்லாத அளவிற்கு ஓர் நிலைமையை உருவாக்க முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பெண்களுக்கான பல நல்ல திட்டங்களை குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, அதன் மூலம் பல பணிகளைப் பெண்களுக்காகச் செய்கிறோம். அப்படிச் செய்யும்போது மதுரை, இராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களில் 200 ஜோடி மாடுகள் வாங்க, ஜோடி ஒன்றுக்கு ரூ. 2000 என்றும், அதிலே ரூ. 1000 மானியம் என்று நினைக்கிறேன்—ரூ. 2000 என்று சொல்லும்போது, 100 பேர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தமாதிரி, ஆடுகள் என்று வருகின்ற போது 200 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்கும், ஆடுகள் வாங்குவதற்கும் உதவி செய்வதால், நல்ல வருமானம் பெண்களுக்கு கிடைக்கும். ஆகவே, அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான கறவை மாடுகளும், ஆடுகளும் கொடுப்பதில் சற்று அதிகமான கவனம் செலுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. கோழி வளர்ப்பு கேந்திரத்தை நானே வளர்த்துப் பார்த்துள்ளேன். 100 கோழிகளை வைத்துப் பராமரித்தால் 95, 96 முட்டைகள் கிடைக்கும். அந்த முட்டைகளை நாம் விற்க வேண்டுமென்றால், மார்க்கெட்டிலிருந்தே வந்து வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுகிறது. தமிழ்நாட்டிலே 378 யூனியன்கள்

இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு யூனியனிலும் 30 மகளிர் மன்றங்கள் இருக்கின்றன. கறவை மாடுகள், ஆடுகள் கொடுப்பதுபோல், இந்த மன்றங்களின் மூலமாக தாய்மார்களுக்கு கறிக்கோழி களையும், முட்டைக் கோழிகளையும் வளர்ப்பதற்கு உதவி செய்தால் அவர்கள் வாழ்க்கையிலே மேலும் முன்னுக்கு வரமுடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்கள் அமைதியாக இருக்கிறார்கள். ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறேன். மகளிர் மன்றத்திலே உள்ள முக்கிய சேவிகா மூலம், இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் கொடுத்து—அந்த மன்றத்திலே எத்தனையோ பேர்கள் அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றார்கள், விதவைகளாகவும், நங்கைமார்களாகவும், தாய்மார்களாகவும், இருக்கின்றார்கள்—இவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க காய்கறிகள், கீரைகள் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கறிகாய் விற்பது போன்ற பல வேலைகளையும் செய்வதற்கும் பல்வேறு சாமான்களை வாங்குவதற்கும் வாங்கி விற்பதற்கும், சேவை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற அமைப்புகளுக்கு பாங்கிடம் இருந்து கடன் வாங்கிக் கொடுத்து உதவி செய்கிறோம். பெண்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்து, சொந்த வீடுகளிலே உற்பத்தி செய்ய இந்த மாதர் சங்கங்கள் பயிற்சி கொடுத்தால் இன்னும் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இதனால் எல்லாம் பெண்களுக்கும் நல்ல வழி பிறக்கும் என்பதை சொல்லிக் கொண்டு பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீதும், கதர்த்துறை மானியக் கோரிக்கை மீதும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 12 பேர் தங்களுடைய சிரிய கருத்துக் களையும், பாராட்டுகளையும் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கு நான் நன்றியை முதலில் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நல்லவைகளைப் பாராட்டுகின்ற மனப்பான்மையோடும், குற்றம் குறைகளைக் காண்கின்றபோது அவைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவைகளைத் திருத்திக் கொள்

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

வதற்கும், இருக்கிற குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கும் ஒரு வழிவகை செய்வதுதான் நல்ல எதிர்க்கட்சிகளுடைய பண்பாகும் என்று பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்கு இணங்க பலரும் பல நல்ல கருத்துக்களைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டில் படிப்பறிவு என்பது குறைவாக இருக்கிறது. படித்தவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப் படவேண்டும். பள்ளிக்குச் செல்பவர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நீண்டகாலமாக பல்வேறு அரசியல் தலைவர்கள் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பல வேறு வாய்ப்புகள் தரப்பட்டும், பள்ளிகளுக்கு முறையாக வருவதற்கு பலர் முன்வராத காரணத்தைப்பற்றிப் பலர் எண்ண முன்வரவில்லை. ஆனால் இன்றைய தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இவ்வளவு வாய்ப்புகள், வசதிகள் தரப்பட்டதற்குப் பின்னாலும் பள்ளி செல்கின்றவர்கள் எண்ணிக்கை குறைவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து அந்தக் காரணத்திற்கான அஸ்திவாரத்தை நாம் தகர்த்து விடுவோமானால் அதனால் படித்தவர்கள் எண்ணிக்கை பெருகி விடும் என்ற எண்ணத்தைக் கருத்திலே கொண்டுதான் இந்த மிகப்பெரிய திட்டமான சத்துணவுத் திட்டத்தை நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்—இந்த நாட்டிலே இருக்கிற வளருகிற எதிர்கால சமுதாயம், நல்ல அறிவு வளர்ச்சி பெற்ற சமுதாயமாக மலர வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே இந்தத் திட்டத்தை—கொண்டு வந்தார்கள். நேரு பெருமான் அவர்கள் கூறினார்களே, "The students are the backbones of the country the children are the back bones of the country."

என்று, அந்த நல்ல எண்ணங்கள் எல்லாம் முழு வடிவம் பெற வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த சீரிய திட்டத்தை இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவிலே கொண்டு வந்தார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தின் வாயிலாக எவ்வளவு இடங்களிலே சத்துணவுக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக எவ்வளவு பேர் இன்றைக்கு எழுத்தறிவு பெறுகின்ற வாய்ப்புப் பெறுகின்றார்கள் என்பதை எல்லாம் இங்கே பேசிய பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

குறிப்பாக 2 முதல் 5 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்கு பள்ளி செல்கின்ற உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த உணர்வை மட்டும் ஏற்படுத்தாமல், அந்த வயதில் அவர்கள் ஓரளவு கல்வியின் தரத்தையும், தகுதியையும் உணர்ந்து கொள்வார்களானால் முதல் வகுப்புக்குச் செல்கின்றபோது அவர்களுக்குப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மட்டும் இல்லாமல் வேறு இடங்களிலே படித்துவிட்டு வருகின்ற மற்ற பணக்கார வீட்டுக் குழந்தைகளோடு இந்த ஏழை வீட்டு குழந்தைகளும் படிக்க முடியும் என்ற நிலை ஏற்படும். இந்தச் சூழ்நிலை தரப்படுவதற்கு முன்னால் பள்ளியிலே சேர்ந்து விட்டு நின்று விடுகின்ற குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை எந்த அளவிற்கு இருந்தது என்பதையும், சத்துணவுத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டதற்குப் பின்னால் இன்றைக்கு பள்ளியிலே இருந்து பாதியில் நிற்கிற, 'டிராப் அவுட்ஸ்' என்று சொல்வார்களே அந்த எண்ணிக்கை எந்த அளவிற்கு குறைந்து இருக்கிறது என்பதையும் நாமும் உணர்வோம், நாடும் உணரும். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைகள் நர்சரி பள்ளிக்கூடங்களில் படித்துவிட்டு வருகின்றபோது, ஏழை வீட்டுக் குழந்தைகள் படிக்காமல் திடீரென்று பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகிறபோது அவர்கள் எல்லாம் (பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைகள்) ஓரளவிற்கு புரிந்த நிலையில் பரிட்சையில் நல்ல மார்க்குகள் வாங்குகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ஆனால் ஏழை வீட்டுக் குழந்தைகள் அந்த அளவிற்கு மார்க்குகள் வாங்க முடியாத சூழ்நிலை வருகின்றபோது, அந்தக் குழந்தை அதிகமான மார்க் வாங்குகிறதே, நாம் குறைவான மார்க் வாங்குகிறோமே என்ற அந்த ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மை. Inferiority Complex ஏற்பட்டு விடுகிறது.

(மாலை 5-40)

அதுமட்டுமல்லாமல் பெற்றோர்களே கூட சில நேரங்களில் 'போதும், போதும், நீ படித்துக் கிழித்தது போதும்' என்று பிள்ளைகளுடைய படிப்பை பாதியிலேயே நிறுத்துகின்ற சூழ்நிலையைத்தான் கிராமங்களிலே பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். அந்த நிலை எல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற நிலையிலே தான் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நீண்டகாலத்திற்கு முன்னாலே ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

1987 ஏப்ரில் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

அவர் நடித்த ஒரு படத்தின் மூலமாக. ஆளும் வளரணும் அறிவும் வளரணும், அதுதான்டா வளர்ச்சி, என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே வளர்ச்சி உடலோடு மட்டுமல்லாமல், அறிவிலும் வளர்ச்சி இருக்க வேண்டுமென்பதை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் செயல்பட வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த அந்த வாய்ப்பினை தமிழக மக்களுக்கு இன்றைக்கு உருவாக்கித் தந்த நேரத்திலே, ஆளும் வளர, அறிவும் வளர முயற்சிகளை உருவாக்குகின்ற விதத்தில், சத்துணவுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக இன்றைக்கு தமிழகத்தில் செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விழைகின்றேன். இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக இன்றைக்கு வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கையை மட்டும் நாம் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும். எத்தனையோ திட்டங்களை இந்த அரசு, எத்தனையோ கால கட்டங்களில் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி போடப்பட்ட திட்டங்களிலே வேலைவாய்ப்பு பெற்றவர்களுடைய எண்ணிக்கையை கணக்கிலெடுத்துப் பார்ப்போமேயானால், எத்தனையோ கோடிக்கணக்கில் செலவிட்டு துவக்கப்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளில் எல்லாம்கூட, 1000 அல்லது 500 பேர்கள்தான் வேலை வாய்ப்பு பெறுவார்கள். ஆனால் இன்றைய நம்முடைய சத்துணவுத் திட்டத்தில் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எத்தனை பேருக்கு வேலை வாய்ப்பினை வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால், 1,98,990 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கிற சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த இந்திய நாட்டிலேயே நாம் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், ஒரு திட்டத்தின் மூலமாக இவ்வளவு அதிகம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்த ஒரு மாநிலம் இருக்கிறது என்றால், அது தமிழ் மாநிலம் தான். இத்தனை பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்திருக்கின்ற ஒரு முதலமைச்சர் இருக்கிறார் என்று சொன்னால், அது நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் என்பதை மெத்தப் பெருமையோடு எடுத்துச் சொல்வேன். சுமார் 66,000-க்கும் மேற்பட்ட மையங்கள் பள்ளி மையங்களாகவும், குழந்தைகளுக்கான மையங்களாகவும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுவும் குறிப்பாக 2 முதல் 5 வயது வரை

உள்ள குழந்தைகளுக்காக 28,125 மையங்கள் இன்றைக்கு செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல இன்றைக்கு மலைவாழ் மக்களுக்காக 216 மையங்கள் செயற் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த மையங்களிலே 2 வயது முதல் 5 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளைச் சேர்த்து அவா களுக்கு உணவு மட்டும் வழங்குவதோடு அல்லாமல், அந்த உணவு சமைக்கப்படுகிற நேரத்திற்குள் அவர்களுக்கு அறிவுள்ள போதனைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பது தான் இந்த அரசினுடைய திட்டவட்டமான முடிவும், அறிவுறுத்தலுமாகும். அந்த வகையிலேதான் இங்கே இன்றைக்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கேகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோலைராசு அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். படிப்பு சொல்லித் தருகிற வேலையும், சமைக்கிற வேலையும் ஒரே நேரத்தில் சுமத்தப்படுவதால், படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். படிப்பு சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு இன்றைக்கு அமைப்பாளர்கள் இருக்கிறார்கள். சமைப்பதற்காக ஆயாக்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லா பொறுப்புகளும் ஒருவரிடத்திலேயே சுமத்தப் படவில்லை. பள்ளிக்கு மாணவர்களை அழைத்து வருவது ஆயாக்களுடைய பொறுப்பு. 10 மணிக்குள் குழந்தைகளை அழைத்து வந்து பிறகு, அந்தக் குழந்தைகளுக்குத் தேவையான அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய் இவைகளை எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டு, அந்தக் குழந்தைகளுக்கு 12 மணி வரை பாடம் நடத்த வேண்டும். பிறகு 12 மணிக்குள் ஆயாக்கள் சமைத்த அந்தச் சோற்றை அவர்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். தனித்தனியாக மையங்களில் சமைப்பதை விட்டு, ஒரு நடுநாயகமான இடத்திலே சமைத்து அந்த உணவை அங்கே கொண்டுபோய் வழங்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உரு வாக்கலாமே என்று இங்கே ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதிலே பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. ஒரே இடத்தில் சமைத்து, அவற்றை எடுத்துச்செல்லும்போது, கொண்டு போவதில் காலதாமதம் ஏற்படலாம். அல்லது வேறுவிதமான

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

தவறுகள் நிகழ்வதற்கு வாய்ப்புகள் உள்ளன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்றொன்று சூடாக, சமைத்தவை களை குழந்தைகள் உண்ணக்கூடிய நிலை இல்லாமல் கொஞ்ச தூரத்தில் உள்ள இடத்திலே சமைத்து, அந்த உணவை எடுத்துச் செல்வார்களேயானால், அந்த உணவு ஆறிப் போகின்ற சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்பு கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய கோவையிலே இருக்கின்ற அவினாசிலிங்கம் மகளிர் கல்லூரி மூலமாக ஒரு ஆய்வு செய்து 2 லிருந்து 5 வயது குழந்தைகளுக்கு எந்த அளவிற்கு சத்து தேவை. அந்த சத்து எந்த அளவு உணவிலிருந்து நாம் பெற முடியும் என்பதை எல்லாம் ஆய்வு செய்து 80 கிராம் அரிசியும், 10 கிராம் பருப்பும், 3 கிராம் எண்ணெயும், 50 கிராம் காய்கறியும் இன்றைக்கு அந்த குழந்தைகளுக்கு வழங்குவதற்கு நடவடிக் கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அதன் மூலமாக அந்த குழந்தை களுக்கு 410 கலோரி இன்றைக்கு சக்தி கிடைக்கும் என்பதை கணக்கிட்டுத் தான் இவைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. நல்ல காய்கறிகள், நல்ல கீரைகள் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற் காகத்தான் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக காய்கறியும், கீரையும் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல திட்டம் இந்த அரசினால் வரையறுக்கப்பட்டது. பல இடங்களில் இவைகள் நல்ல முறையிலே செயல்படுகின்றன. ஆனால் எங்கோ ஒரு சில இடங்களில் சிலர் புகுந்துகொண்டு இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒரு தீய பெயரை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற முறையிலே கூட்டுறவு முறையிலே காய்கறி வழங்குகின்றோம் என்று வெளிச் சந்தையிலே விற்பதைவிட அதிகமான விலைக்கு விற்கின்ற, அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற அந்தத் தவறுகளை அரசினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவருகின்றபோது, அவைகளை உடனுக் குடன் களைந்து, தேவையான உரிய நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டு, இன்றைக்கு அதற்குரிய உத்திரவுகள் எல்லாம் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இங்கே பேசுகின்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இன்னொரு கருத்தைச் சொன் னார்கள். பெரும்பான்மையான இடங்களில் பண வசதி படைத்தவர்கள் எல்லாம் கூட தங்கள் பெயரை இந்த பட்டியலிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்று. அப்படி இல்லை.

[திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1987 ஏப்ரல் 21

யவர்களுக்கு இன்றைக்கு பண உச்சவரம்பு எந்த அளவுக்கு வைத்திருக்கிறோமோ, அந்த அளவை வைத்துத்தான் சத்துணவுக் கூடங்களிலே உணவு உண்பதற்கான குழந்தைகளை நாம் தேர்ந்தெடுக்கின்ற வழிவகைகளைச் செய்து, அப்படிப்பட்ட குழந்தைகள் தான் இன்றைக்கு உணவு வகைகளை பெறுகிறார்கள் என்பதும், குறிப்பாக தவறுகள் நடைபெறுகிறது என்று தெரியப்படுகின்ற மையங்கள் அடிக்கடி சோதனை செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டம் நடைபெறுகின்றபோது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இந்தத் திட்டத்தின் மீது கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறியுள்ளதால் ஒரு மாதத்திற்கு 10 மையங்களையாவது ஒரு அதிகாரி பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி இன்றைக்கு அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற பல்வேறு துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் இன்றைக்கு சத்துணவு மையங்களை பார்வையிட்டு, சத்துணவு மையங்கள் செம்மையாக நடைபெறுவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கி தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தற்போது நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும், அதே போல் 5 வயது வரையுள்ள அத்தனை குழந்தைகளுக்கும் இன்றைக்கு நல்ல சத்துணவு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற திட்டத்தை உருவாக்கி, உலக வங்கியினுடைய துணையோடு அதை செயல்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்திருக்கிறார். அதைச் செயல்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த ஊட்டச்சத்துத் திட்டம் 1980 ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டது. இது 9 மாவட்டங்களிலே முதலில் துவக்கப்பட்டு, அது இன்றைக்கு செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டமும் செம்மையாக செயல்படுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னம்மாள் அவர்கள் பேசுகின்ற போது இதைப் பற்றி ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஒருங்கிணைந்த

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

குழந்தை வளர்ச்சி திட்டத்தை மேலும் எல்லா இடங்களிலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி செய்கின்றபோது மத்திய அரசினுடைய உதவி கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையிலேதான் 52 இடங்களிலே அந்தத் திட்டம் செயல்பட்டு வந்தது. தற்போது இன்னும் 13 இடங்களில், பகுதிகளில் அந்தத் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட இருக்கின்றது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே பேசுகின்றபோது இந்தத் திட்டம் செம்மையாக நடைபெறுவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அரசு நிச்சயமாக இந்தத் திட்டம் செம்மையாக நடைபெறுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

மற்றொன்று. இங்கே பேசிய பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராசாம்பாள் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு கருத்தை சொன்னார்கள். சத்துணவுத் திட்டத்திலே இருக்கின்ற அமைப்பாளர்களை குடும்பநலத் திட்டத்திலே பயன்படுத்தி அவர்களை தொல்லைப் படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே அரசு தெளிவாக அவர்களுக்கு ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் அவர்களை குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு பயன்படுத்தக் கூடாது, ஆள் பிடித்து வருவதற்கு நம்முடைய சத்துணவுக் கூடத்திலே இருக்கின்ற அமைப்பாளர்களை பயன்படுத்தக்கூடாது என்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(மாலை 5-50)

ஆனால் இன்னொன்று. குழந்தைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு வருகின்ற தாய்மார்களுக்கு தகுந்த அறிவுரைகளை குடும்ப நலத் திட்டத்தின் சார்பாக எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று அவர்களை ஒரு 'மோட்டிவேஷன் மீடியா'—இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால், எடுத்துச் சொல்கிற வழியிலே அவர்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று முறையாக எல்லோருக்கும் அறிவுறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. உரிய ஆணைகளும் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1987 ஏப்ரல் 21

மேலும், அவர்கள் இதற்காக, இப்படி துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்று எந்தெந்தப் பகுதியிலே எல்லாம் இப்படி நடைபெறுகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுதித் தருவார்களானால், அவர்களின் மீது உரிய கவனத்தைச் செலுத்தி, அப்படித் தவறு செய்கிறவர்கள் யாரோ அவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இந்த அரசு தகுந்த வழிவகைகளைச் செய்யும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, இங்கே மகளிர் மேம்பாட்டைப் பற்றி பலரும் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். வரதட்சணைக் கொடுமையினாலே இன்றைக்கு எத்தனை பேர் திடீரென்று பல்வேறுவிதமான நிலைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள்; உயிரையே இழக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு எல்லாம் ஆட்படுகிறார்கள் என்று இங்கே சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு பாலசந்திரன் அவர்கள் சொல்கிறபோது தெய்வத் தன்மையாக நாம் கருதவேண்டிய ஒரு பெண்மை இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு— அந்தப் பெண்மை சின்னாபின்னப்படுத்தப்படுகிறது, சிதைக்கப்படுகிறது என்பதை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் இன்னொரு கருத்தையும் இங்கே தெரிவிப்பது சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஒரு கவிஞன் சொன்னான்: "சித்திரத்தில் பெண் எழுதி சீர்படுத்தும் மானிடனே, ஜீவனுள்ள பெண்ணினத்தை வாழ விட மாட்டாயா?" என்று ஒரு கவிஞன் பாடிய பாடல் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அது கூட நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நடித்த படத்திலே தான் அந்தப் பாடல் வந்திருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆக, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் காலத்திலேயிருந்து இத்தகைய திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் அரசினால் இவைகள் கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்பதிலே மிகுந்த கவனத்தோடு இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே உங்களுக்குத் தெரிக்க விரும்புகிறேன். அந்த எண்ணத்தினுடைய காரணத்தினாலேதான், இன்றைக்கு மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம்—உமன் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை 1983 ஆம் ஆண்டு அமைத்து,

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இத்தகைய அமைப்பு உருவாவதற்கு முன்னாலேயே நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்று பெருமை மட்டுமல்ல; அதற்கான பாராட்டையும் இந்த அரசு பெற்றிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விழைகிறேன்.

சமீபத்திலே நடைபெற்ற நம்முடைய சமூக நல வாரியத்தினுடைய கூட்டத்தில், டெல்லியிலே கலந்துகொண்டபோது ராஜ்குமாரி பாஜ்பாய் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறபோது சொன்னார்கள்:—"சமூக நலத் திட்டங்கள்—

'In implementing the Social Welfare Schemes, Tamil Nadu stands as pioneer to all States.'

என்று குறிப்பிட்டார்கள். 'தமிழ்நாடு முன்னிலையிலே இருக்கிறது. எந்தத் திட்டங்களையும் செயல்படுத்துவதிலே, என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு இன்னொரு வார்த்தையை அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படி திட்டங்கள் செம்மையாக செயல்படுவதற்குக் காரணம், 'Your Chief Minister is more generous' என்று குறிப்பிட்டார்கள். உங்களுடைய முதலமைச்சர் மிகுந்த இரக்கத்தன்மைக்கு தன்னுடைய இதயத்திலே இடம் தந்திருக்கிறார்கள், எனவேதான் இத்தகைய திட்டங்கள் எல்லாம் செம்மையாக, வேகமாக, மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடி திட்டமாக இருப்பதற்கு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல், மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலமாக மகளிருடைய வேலை வாய்ப்பிற்காக, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்காக இன்றைக்கு செங்கல்பட்டு, காமராஜ் மாவட்டங்களில் பணிகள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக 53 இலட்சம் ரூபாயில் 150 மகளிர் வேலைவாய்ப்பு பெறுவதற்கு வழிவகைகளை இன்றைக்கு நாம் செய்துகொண்டு இருக்கிறோம்.

கதர் கிராமத் தொழிலிலே நூற்பு ஆலைகளையும், அதைப்போல நெய்கின்ற கூடங்களையும் அமைத்து, 1.62 கோடி ரூபாய் செலவில் 1,400 மகளிர் இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு பெறுவதற்கு மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலமாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, பெரியார் மாவட்டத்திலும், தர்மபுரியிலும் இன்றைக்கு ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாக, மைய, மாநில அரசுகளினுடைய துணையோடு 1985-86 ஆகிய ஆண்டுகளில் 440 குழுக்கள் மூலமாக 8,000 மகளிர் இன்றைக்கு வேலை வாய்ப்பு பெறுவதற்கு, நாள் ஒன்றுக்கு 7 ரூபாய் முதல் 10 ரூபாய் வரை வருமானம் பெறுகின்ற வழிவகைகளைச் செய்வதற்கு இன்றைக்கு வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதைப்போலவே, 1986-87-ல் 150 குழுக்கள் திருச்சி மாவட்டத்திலே அமைத்து, அதன் மூலமாக 6,000 பெண்கள் வேலைவாய்ப்பு பெறுவதற்கும், அவர்கள் 7 முதல் 10 ரூபாய் வருமானம் பெறுவதற்கும் இன்றைக்கு வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

மற்றொன்று, மிகப் பெரிய இடமாக இங்கே பேசியவர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள் "பெண்களுடைய மேம்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறோம், சமத்துவம் வழங்கப்படவேண்டும் என்று பேசுகிறோம். ஆனால் அந்தப் பெண்களுக்கு சொத்துரிமை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது? எவ்வளவு நிலம் அவர்கள் பெயரில் இருக்கிறது? அவர்கள் எவ்வளவு சொத்து வைத்திருக்கிறார்கள்?" என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். உண்மையிலேயே நாம் எண்ணிப் பார்த்தால் இந்த நிலைமைக்காகத் தலைகுனிய வேண்டும். 1 சதவிகிதம் பேர்தான் இந்த நாட்டிலே சொத்துரிமையோடு வாழ்கிறார்கள். உலகத்திலே ஒரு கணக்கு போட்டார்கள். அதாவது அதிகமாக வேலை செய்வது யார் என்று பார்க்கிறபோது—அது ஆணா பெண்ணா என்று கணக்கிடுகிறபோது—வீட்டிலும் சரி, வெளியிலும் சரி எல்லா நேரத்திலும் வேலை செய்வதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 75 சதவிகிதம் வேலை செய்வது பெண்கள்தான் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் போதுமான கூலி மட்டும் வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு சொத்துரிமை வழங்க இந்த நாடு முன்வரவில்லை என்று உலக நாடுகளே எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதை நான் இந்த நேரத்தில் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1987 எப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

எனவே அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றி பெண்களுக்கும் சொத்துரிமை வர வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கடத்தூரில் விவசாய நீர்ப்பாசன முன்னேற்ற திட்டத்தை—ஸ்விஸ் நாட்டு உதவி மூலமாக—மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம் செயல்படுத்தி, 1,000 பெண்கள் அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பு பெறும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதில் நிலம் கிடைக்க ரூ. 85.72 லட்சம் இதற்காகச் செலவிடப்பட இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே 5 மாவட்டங்களில் 1,500 பெண்கள் ஆடு வளர்ப்பதன் மூலமாக நல்ல வாய்ப்பைப் பெற ரூ. 103.16 லட்சம் செலவிட மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலமாகத் திட்டமிடப்பட்டிருப்பதோடு விரைவில் அதைச் செயல்படுத்த தயார் நிலையில் இருக்கின்றது. இது குறித்து ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்ட பிறகு இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவுப் பயிற்சி மூலமாக பல்வேறு இடங்களில் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கப்பட ரூ. 99.70 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் மூலமாக இதுவரை 50 நூற்பு மையங்கள் உருவாக்கப்பட்டு 1,164 பேர் வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். இதற்காக ரூ. 145.05 லட்சம் செலவாகும் என்பதையும் குறிப்பிட்டு அதற்குரிய ஆணையைப் பிறப்பிப்பதற்கு இந்தத் துறை முயன்று கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விழைகிறேன்.

ஊனமுற்றோர் நலத்தைப்பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய நலத்தில் மிகுந்த அக்கறையை இந்த அரசு கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்களும் ஊனமுற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நான் பெருமைக்காக அல்ல மகிழ்ச்சிக்காக ஒன்றைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊனமுற்றவர்களுக்கு என்று 3 சதவிகிதம் இடத்தை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்ற ஆராணையை முதன் முதலாக

[திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1987 ஏப்ரல் 21

வெளியிட்டதே நம்முடைய தமிழக அரசு—இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் அரசுதான் என்பதைத் தெரிவிக்க விழைகிறேன். ஊனமுற்றவர்களுக்குப் பல்வேறு விதமான சலுகைகளை இந்த அரசு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, காது கேளாதவர்கள், வாய் பேசாதவர்கள் இவர்களுக்காக பள்ளிகள் அரசு சார்பில் துவக்கப்பட வேண்டும், தனியார் பள்ளியில் சேர்ப்பதற்கு நிறையப் பணம் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்றெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இதை உணர்ந்த நமது தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போது ஒரு ஆணையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது தமிழகத்தில் எவ்வளவு பேர் காது கேளாதவர்கள் இருக்கிறார்கள்—எவ்வளவு பேர் வாய் பேசாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்து அதற்குப் பிறகு 10 பேருக்கு ஒரு வகுப்பு வீதம் எந்தெந்த மாவட்டத்திற்கு எந்தெந்தப் பள்ளிகள் தேவை என்று கண்டுபிடித்து அந்த அளவுக்கு பள்ளிகளைத் துவக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். சமூக நலத்துறை இன்றைக்கு தமிழகத்தில் எவ்வளவு பேர் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று ஆய்வு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. 15 தினங்களுக்குள் நாம் அவைகளைச் சமர்ப்பித்து விடுவோம் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விழைகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

அடுத்து பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தையல் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நிறுவி பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இப்படிப்பட்ட வகையில் 32 உற்பத்தி மற்றும் பயிற்சி நிலையங்களும் 4 தையல் பயிற்சி நிலையங்களும் மலைவாழ் மக்களுக்காகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதன் மூலமாக சுமார் 11,229 மகளிர் வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்.

மற்றும் தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து போன்றவைகளைக் கற்றுச் சொல்வதற்காகத் தனியார் பயிற்சி நிலையங்கள் மூலமாக 16,450 மகளிர் இன்றைக்குப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

இப்படி பல்வேறு நலப் பணிகளை மகளிருக்காக இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(இரவு 6-00)

இங்கே பேசுகின்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், தையல் இயந்திரங்கள் வழங்கப்படுவதில் தவறுகள் நடைபெற்று வருகின்றன, யாருக்கு தேவையோ அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உக்கிரா பதி பேசுகின்றபோது இதைக் குறிப்பிட்டு, குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலேதான் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு எல்லா மாவட்டங்களிலும் இப்படி எந்தெந்த இடங்களில் தையல் இயந்திரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ, அது முறையாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் சரியானவர்கள்தானா என்பதை சமூக நலத் துறையின் மூலமாக அனுமதி பெற்றதற்குப் பிறகு நான் அவைகளை விநியோகிக்க வேண்டும் என்று சமீபத்திலே உரிய உத்தரவுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விழைகிறேன்.

அனாதை குழந்தைகள் இல்லங்களிலிருந்து படிக்கின்றவர்கள் படித்து முடித்துவிட்டு வெளியே வந்த பிறகு, அவர்களுடைய சாதி என்னவென்று கேட்கப்படுகிறது, இவைகள் எல்லாம் தேவைதானா என்று இங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றே ஒன்றை நான் உங்களுக்குத் தெரிவிப்பேன். அனாதை இல்லத்திலிருந்து படித்துவிட்டு வருகிறார்கள் என்று தெரிந்த பிறகும் உன்னுடைய சாதி என்னவென்று கேட்கிறார் என்றால் அவர்களுடைய மனநிலையைப் பற்றி நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விழைகிறேன். அத்தகைய தவறுகள் நேராத நிலையை உருவாக்க சட்டத்திலே என்ன மாறுதலைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த மாறுதலைக் கொண்டு வருவதற்கு வழிவகையை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விதவைகள் மறுமணம் செய்கின்றபோது அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற பணம் முறையாக வழங்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். முறையாக வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கேயாவது தவறுகள் நடந்து முறையாக நடைபெறாமல் இருந்திருந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களேயானால் அதன் மீது உரிய நடவடிக்கை மேற்கொண்டு. அதைச் செம்மையாகச் செய்வதற்கு வழி கோல முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு தனியார் தொண்டு நிறுவனங்கள் பல நல்ல பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி செய்கின்ற தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு அரசு நல்ல உதவிகளை அளித்து வருகிறது. சில இடங்களில் எங்கேயோ சில தனியார் நிறுவனங்கள் தவறு செய்வதை கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அப்படி எங்கேயோ ஒன்றிரண்டு தொண்டு நிறுவனங்கள் நடப்பதற்காக எல்லா தனியார் தொண்டு நிறுவனங்களையும் நாம் குற்றம் சாட்ட முடியாது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விழைகிறேன். அப்படிப்பட்ட தவறு நடைபெறுகிற இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டினால் அவர்களை நாம் அறிவுறுத்தி அந்தத் தவறுகளிலிருந்து அவர்கள் தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள வாய்ப்பை உருவாக்கித் தரலாம் என்பதைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப் போலவே ஊனமுற்றவர்கள் தொழில் பயிற்சி பெற்றதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை வாங்கித் தர சமூக நலத்துறை உரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவதற்கு தக்க நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே பார்வையற்றவர்கள் தொழிற்கூடம், மறுவாழ்வு நிலையம் இன்றைக்குச் சென்னையிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே 40 பெண்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இதுவரை 294 பேர் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே மெழுகுவர்த்தி போன்றவைகள் செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் தரப்படுகின்றன என்பதை உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன்.

அதைப் போலவே சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம். சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக ரூபாய் 250-ல் இருந்து ரூபாய் 500 வரை மானியம் வழங்க சமூக நலத் துறை தேவையான பெட்டிக் கடை வைக்க உரிய இடத்தை நேர்வு செய்ய இன்றைக்கு வழிவகை செய்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும் சிறப்பாக இதைச் செய்வதற்கான வழிவகையை இந்த அரசு நிச்சயமாக செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

இங்கே பேசியவர்கள் எல்லாம் பெண்களுக்கென்று தனியாக சட்டத்தின் மூலமாக பாதுகாப்பு வழங்க சட்ட நிபுணர் குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே இலவச சட்ட உதவிக்கு உரிய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் அவர்களின் உதவியை நாடுகிறபோது இந்த உதவியை அவர்கள் பெறுவதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இருக்காது என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று. கதர் வாரியத் துறையின் மூலமாக இருக்கின்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதன் மூலமாக நூற்பு மையங்கள், நெய்யும் நிலையங்கள் ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் மூலம் ஒவ்வொரு மையத்திலும் பதினைந்திலிருந்து முப்பது பேர் வரையில் வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கூட மாற்றியமைத்து பாலியஸ்டர் நூல் நூற்க, பாலிஸ்டர் துணி நெய்ய உரிய முறையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவிக்க ஆசைப் படுகிறேன்.

அதைப்போலவே நம்முடைய கதர் வாரியத் துறையில் இன்றைக்கு பட்டு உற்பத்தி மிகப் பெரிய ஒரு தேவையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. காரணம், கதர் கடையிலே வாங்க வருகிறவர்கள், பட்டுப் புடவை இருக்கிறதா, பட்டுத் துணி இருக்கிறதா என்று கேட்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். கதர்த் துறையிலே உற்பத்தி செய்யும் பட்டு நல்ல தரமாகவும், தரம் நிறைந்ததாகவும் இருக்கிறது. அதிலே பயன்படுத்தப்படும் சரிகை நல்ல தரமுள்ளதாக இருக்கிறது. விலையும் குறைந்திருக்கிறது. புடவை அழுத்தமாக இருக்கிறது என்பதால் எல்லோரும் அந்த புடவையைத்தான் தேடி வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய தேவைகளைச் சந்திக்கும் வகையிலே பட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதைக் கருத்திலே கொண்டு, 1987-88 ஆம் ஆண்டு பட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு இன்றைக்கு 5 கோடிக்கு உயர்த்திட திட்டமிட்டு, புதிய உற்பத்தி இலக்குகளை அடைய கீழ்க்கண்ட இடங்களில் நிறுவ திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1987 ஏப்ரல் 21

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

திருச்சி ஜெயங்கொண்டம் பகுதியில் டி. பளூர், ஸ்ரீரங்கம், தர்மபுரி, மதுரை, பரமக்குடி, வீரவல்லூர் முதலிய இடங்களில் ஆரம்பிக்கப் பட இருக்கின்றன. திருச்சி மாவட்டத்தில் ஆண்டிமடம் என்ற பகுதியிலும் ஆரம்பிக்க உரிடதொரு கருத்துரு இன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக இன்றைக்கு பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உடனே தருவதற்கான வழிவகைகளை இந்த அரசு செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க ஆசை படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், நெசவு செய்கின்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்க பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை இந்த அரசு செய்து கொண் டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்பு கிறேன். முன்பு சாதாரணமாக இருந்த தறியைப் பயன்படுத்தி வேலை செய்தபோது குறைந்த அளவுக்குத்தான் ஊதியம் கிடைக் கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு நிறைய ஊதியம் கிடைக்க வேண்டுமென்று நேபாளி தறி என்ற புதிய முறை தறியை இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே அறிமுகப் படுத்தி, அந்தத் தறிஸ்ன் அலகுகளை அதிகப்படுத்த வாய்ப்புகள் எற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன இந்தத் தறிகளைச் சுலபமாக இயக்குவதோடு, அதிக கூலி பெறவும் இது வாய்ப்பாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பல இடங்களில் இராட்டைகள் பழுதுபட்டிருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளைப் பழுது பார்க்க உரிய வழிவகைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக நான்கு பழுது பார்க்கும் அலகுகளை இந்த அரசு உருவாக்க இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, கிராமத் தொழில்களில் நம்முடைய கதர்த் துறை மிகச் சிறப்பான ஓரிடத்தை வகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கிராம ராஜ்யம் மலர்ந்தால்தான் இராம ராஜ்யம் மலரும் என்று காந்தியார் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த கிராம ராஜ்யம் வர வேண்டு மென்றால் கிராமப் பொருளாதாரம் ஏற்றம் பெற வேண்டும். கிராமப் பொருளாதாரம் ஏற்றம் பெற வேண்டுமென்றால் கிராமங் களில் இருக்கிற மக்களுக்கு அந்த அளவுக்கு வாய்ப்புகள் வழங்க

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

வேண்டும். அந்த வாய்ப்புகளை எப்படி வழங்க வேண்டுமென்றால், அவர்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து ஏதாவது தொழில் செய்து அந்தத் தொழில் மூலமாக தங்களுடைய வருமானத்தையும் ஈட்டி, அதே நேரத்தில் நாட்டுக்கும் அவர்கள் நல்லவர்களாக இருக்க உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிப்பேன்.

1977-க்கு முன்னாலே இந்த வாரியத்தின் மூலமாக வேலை வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கை 3 இலட்சம் பேர்கள்தான். ஆனால் 1977-க்குப் பின்னாலே 1987 வரை, நம்முடைய மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே, 9 ஆண்டுக் காலத்தில் வேலை வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கை 7.20 இலட்சம் பேர்கள் என்பதை நான் மெத்தப் பெருமையோடு இங்கே தெரிவிக்க விழைகிறேன்.

அதைப்போல இன்னும் ஒன்றை இங்கே சொல்வேன். 1987-88-லே மட்டும் கூடுதலாக 75,000 பேர்களுக்கு கிராம அளவிலே இருக்கிறவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கவும அதிலும் குறிப்பாக பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க கதர் வாரியம் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிப்போன்.

மற்றும் ஒன்று. கதர் வாரியத்தின் மூலமாகத் தயாரிக்கப்படுகிற சோப் மிகுந்த நல்லாதரவைப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இதிலே உடம்புக்குப் போடுகிற சோப்பாக இருந்தாலும், அல்லது துணி வெளுக்கிற சோப்பாக இருந்தாலும் கதர் வாரிய சோப்புக்கு ஒரு தரம் இருக்கிறது என்பதை நாடு பூராவும் உணர்ந்திருக்கிறது. அதனால் கடந்த ஆண்டு ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு சோப் வேண்டுமென்று நமக்குச் சொன்ன பாதுகாப்புத் துறை, தற்போது 3 இலட்சம் ரூபாய்க்கு உத்தரவு வழங்கியிருக்கிறது என்றால் சோப்பின் தரத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(இரவு 6-10)

அது மட்டுமல்ல. இன்னொன்று நம்முடைய கதர் வாரியத் துறையில் கைக்குத்தல் அரிசி அலகுகள் வைத்திருந்தோம். கைக்குத்தல் அரிசி தேவைகள் குறைந்துவிட்டதால், அந்த அலகுகளை எல்லாம் மாற்றி இன்றைக்கு அதிலேயிருந்து ரொட்டி, பிஸ்கட், பாப்கார்ன், பருப்பு வகைகளைத் தயாரிப்பதற்கென்று மாற்றி

யமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன். இதன் மூலமாக தனி நபர்கள் மட்டும் 1,187 பேர்கள் இன்றைக்கு நிதி உதவி பெற்று பலன் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது மட்பாண்டத் தொழில். நம்முடைய நாட்டிலே இருந்து வருகின்ற பாரம்பரியம் மிக்க ஒரு புராதனமான தொழில் ஆகும் அது. அந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு நம்முடைய வாரியத்தில் 66 மட்பாண்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், அது தவிர 3 அலகுகளும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இது தவிர 6,625 மட்பாண்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வாரியம் தனியாக நிதி உதவி அளித்து அந்த மட்பாண்டத் தொழிலாளர்கள் வளர்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து வருகின்றது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1986-87-லே மட்பாண்டம் உற்பத்தி ரூ. 6,490-27 லட்சம் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன். இதன் மூலமாக இதிலே பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்று பல பேர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, இன்றைக்கு ஒரு பயிற்சி நிலையம் இயங்கி வருகின்றது. அது செவ்வாய்ப் பேட்டையிலே இயங்குகின்றது. இதுவரையில், 1,012 பேர்கள் அந்த மட்பாண்டத் தொழிலிலே பயிற்சி பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கதர் வாரியத்திலே இருக்கின்ற மிகப் பெரிய தொழில் தேனீ வளர்ப்புத் தொழில். தேனீக்கள் சேகரிக்கின்ற அந்தத் தேன், மருத்துவத் துறைக்கும், நம்முடைய உடல் வளர்ச்சிக்கும் மிகுந்த நன்மையைத் தருகிறது. குறிப்பாக பிளட் பிரஷர் என்று சொல்லக்கூடிய ரத்த அழுத்தத்தைக் குறைப்பதற்கு நல்ல தேன் பயன்படுகிறது என்பதை இன்றைக்கு மருத்துவத் துறையிலே இருப்பவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அத்தகைய தேனை நம்முடைய கதர் வாரியம் இன்றைக்கு உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விழைகிறேன்.

4,286 கிராமங்களில் இன்றைக்கு 45 ஆயிரம் பேர்கள் இதன் மூலமாக ஈடுபட்டு இன்றைக்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் இவர்களுக்கு நாம் வழங்கியிருக்கின்ற தேனீ பெட்டிகள் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் பெட்டிகள் ஆகும். தேனீ வளர்ப்பதற்கு என்று இவற்றை நாம் வழங்கியிருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு அப்படி தந்திருக்கின்ற அந்த பெட்டிகள் மதிப்பு மட்டும் ரூ. 360 லட்சம் ஆகும். இதன் மூலம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தேன் மதிப்பு 1987-88-ல் ரூ. 396 லட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி உற்பத்தி ஆகின்ற தேனை நம்முடைய வாரியமே அந்த உற்பத்தி பருவ காலத்திலே ஒரு லட்சம் கிலோ அளவுக்கு கொள்முதல் செய்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்.

அதுபோலவே, தச்சுத் தொழில் மற்றும் கொல்லர் தொழில் போன்றவைகளைச் செய்பவர்களுக்கு நம்முடைய கதர் வாரியத்தின் மூலமாக ஆங்காங்கு அலகுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. இப்படிப்பட்டவைகள் மூலமாக இன்றைக்குப் பலர் நல்ல வேலை வாய்ப்புகளைப் பெற்று இருக்கின்றார்கள். 1987-88-லே மட்டும் மொத்த உற்பத்தி ரூ. 885.10 லட்சம் ஆகும். நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த துறையினுடைய முக்கியத்துவம் கருதி, இன்றைக்கு அரசுக்குத் தேவையான, பல்வேறு நிறுவனங்களுக்குத் தேவையான, பல்வேறு துறைகளுக்குத் தேவையான மர, இரும்புச் சாமான்களையெல்லாம் இந்த கதர் வாரியத் துறையிலேயிருந்துதான் வாங்க வேண்டும் என்றுகூட உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய கதர் வாரியத் துறையில் செய்யப்படுகின்ற மிகப் பெரிய இன்னொரு தொழில் கைமுறை காகித அலகுகள். இன்றைக்கு இந்த அலகுகளின் மூலமாகச் செய்யப்படுகின்ற இந்த காகிதம் குறிப்பாக கல்யாணப் பத்திரிகைகள் திருமணப் பத்திரிகைகள் அடிப்பதற்கு பெருவாரியாக விரும்பப்படுகிறது. நல்ல தரமுள்ளதாக மட்டுமல்லாமல், கண்ணைக் கவரக்கூடிய வண்ணங்களிலும் இன்றைக்குத் தயாரிக்கப்படுகிறது. 1987-88-ல் மட்டும் ரூ. 44.88 லட்சத்திற்கு இந்த கைமுறை காகிதம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், தோல் தொழிலில் கதர் வாரியத் துறை பெரிய ஈடுபாட்டோடு கிராமங்களில் இருக்கின்ற நம்முடைய தோல் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு

இன்றைக்கு ரூ. 7 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான மதிப்புள்ள உபகரணங்களை வழங்கி அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. இதுபோல் இன்றைக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகவும் இந்தகைய தோல் தொழிலை வளர்க்க வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற காலணித் திட்டத்திற்கு இந்த கதர் துறை மூலமாகவும், சமூக நலத் துறை மூலமாகவும் பெண்களை இதிலே ஈடுபடுத்தி, பெண்கள் கூட்டுறவு காலணிச் சங்கங்களை நிறுவி அவற்றின் மூலமாக காலணிகளைத் தயாரிக்கும் பணிகளையும் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் இந்துறை மேற்கொள்ளும்.

அடுத்து, பனை மரத் தொழில் மிகவும் முக்கியமான ஒன்று. பனை மரம் என்று சொல்லப்படுவது ஒரு காலத்தில் கற்பக விருட்சமாக இருந்தது. இன்றைக்கு பனையிலிருந்து கிடைக்கிற எந்த ஒரு பொருளும் வீணாவதில்லை. இந்தத் தொழிலில் நிறைய பேர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பல குடும்பங்கள் இதனை நம்பியிருக்கின்றன. இந்தியாவில் மொத்தம் 8 கோடி பனை மரங்கள் இருக்கின்றன என்றால், தமிழகத்தில் மட்டும் 5 கோடி பனை மரங்கள் இருக்கின்றன. இதுவரை நாம் ஒரு கோடி பனை மரங்களைத் தான் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். இன்னும் இருப்பவைகளையும் பயன்படுத்தினால் மிகப் பெரிய வெளிநாட்டு செலாவணியை நாம் பெருக்க முடியும். குறிப்பாக இன்றைக்கு பனை ஓலைப் பொருளிலிருந்து தயாரிக்கின்ற வண்ண வண்ணப் பொருள்களை வெளிநாட்டார் எல்லாம் ஆர்வத்தோடு கவனித்து வாங்கிச் செல்லும் காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். அதோடுகூட இன்றைக்கு பனை மரத் தும்பை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இந்தவகையில் சென்ற ஆண்டு மட்டும் நாம் 77 லட்சம் ரூபாய்க்கு இதனை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு இதனை ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்த அரசு திட்டமிட்டு செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு பனை மரத்திலிருந்து இப்படி பல்வேறு பொருள்களை வெளிநாடுகளில் செய்கிறார்கள் என்று நாம் அறிகிறோம். ஆகவே, அதுபற்றி நன்றாக ஆய்ந்து அறிந்து வந்து, அதுபோல இங்கே நாமே ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவி, அதன்

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

மூலம் வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்கி, பலருக்கு வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் இதிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து. இன்றைக்கு மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துகின்ற காரணத்தால் பனை ஏறுகின்ற தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் என்கிற கணக்கைப் போட்டு இன்றைக்கு அவர்களுக்கெல்லாம் உதவித் தொகை வழங்குவதற்கான வழி வகைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே அதுபற்றி பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பலரும் அது ஒரு தவறான கணக்கு என்றும், அவ்வளவு தூரம் எண்ணிக்கையில் அவர்கள் குறைந்த வர்களாக இருக்க மாட்டார்கள் என்றும், இன்னும் நிறைய பேர் இருக்க வேண்டுமென்றும் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார் கள். ஆனால் அதுகுறித்து இங்கே நான் ஒரு கணக்கைச் சொல் கிறேன். கள்ளுக்கடைகள் மூலமாக வந்த வருமானம் ரூபாய் 31 கோடியாக இருந்தது. 15 கோடி லிட்டர்கள் வியாபாரம் ஆனது. 20 லிட்டர், ஒரு நாளைக்கு ஒரு தொழிலாளி இறக்கினால் வருடத் திற்கு 7 ஆயிரம் லிட்டர் வருகிறது. அப்படி என்றால் 25 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் போதும். இன்னொரு கணக்கு என்ன வென்றால், ஒரு கடைக்கு 4 பேர் என்கிற விகிதத்தில் கள் இறக்கி னால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சுமார் 6 ஆயிரம் கடைகளுக்கு மொத்தம் 25 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள்தான் வருகின்றார்கள். ஆகவே, அதைச் சற்று உயர்த்தி நாம் 30 ஆயிரம் என்று அறிவித்தோம். அந்தக் கணக்குக்கூட சரியில்லை, தவறு என்று சொல்லுகின்ற நிலை வந்தபோது அதுபற்றி மீண்டும் கணக்கெடுக்கச் சொல்லி, இன்றைய தினம் அதற்கான ஆய்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் பேசியபோது அதிக நாட்களுக்கு ரிபேட் வழங்கினால் எல்லோரும் கதரை வாங்குகின்ற நிலைமை ஏற்படும் என்று எடுத்துச் சொன் னார்கள். முன்பு மாநில அரசு 90 நாட்களுக்கு ரிபேட் வழங்கிக் கொண்டிருந்தது. மத்திய அரசு இப்போது ரிபேட் வழங்குகின்ற காலத்தை 120 நாட்களாக உயர்த்தியிருக்கிறது. நமது அரசும் அதனை 120 நாட்களாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கதர்த் துறை இப்போது கேட்டிருக்கிறது. விரைவில் அதற்கான அனுமதியை முறையாகப் பெற்று, அந்தச் சலுகை இங்கேயும் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1987 எப்ரல் 21

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு மகளிர் மன்றங்கள் செயல்படவில்லை, நல்ல முறையில் அவற்றை செயல்படுத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கண்டறிந்து, தமிழகத்தில் இன்றைக்கு இருக்கின்ற 11,520 மகளிர் மன்றங்களும் செம்மையாக செயல்பட வேண்டுமென்று கருதி 3 மாதந்திற்கு 15 ரூபாய் என்று அவைகளுக்கு தந்து கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றி இப்போது மூன்று மாதத்திற்கு 90 ரூபாய் வழங்க வேண்டுமென்ற உத்தரவை போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை, அதுவும் 15 ரூபாய் வழங்கப்பட்டு வந்தது. அப்படி என்றால் மாதத்திற்கு 5 ரூபாய் தான் வருகிறது. ஆனால் அதை இன்றைக்கு நாங்கள் மாதத்திற்கு 30 ரூபாயாக, ஆறு மடங்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்பதையும், 'போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து' என்பதால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதை தன்னுடைய உள்ளத்தில் இருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் மகளிர் மன்றங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படும் வகையில் அந்நிலையையும் மாற்றியமைக்கும் நடவடிக்கையையும் இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(இரவு 6-20)

பனைத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கான உதவியை இன்றைக்கு நம்முடைய கதர் வாரியத் துறை செய்வதற்கு முன் வந்திருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக கைவினைஞர் ஒருவருக்கு 11,000 ரூபாய் வீதம்—அதிலே கடன் 8,000, மானியம் 3,000 என்று 320 நபர்களுக்கு இந்தத் தொகை 35.20 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மற்றும் தமிழ்நாடு முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கின்ற முப்பது இலட்சம் வீடுகள் கட்டுகின்ற அந்தத் திட்டத்திலேயும் இவர்களுக்கு ஒரு பகுதியை ஒதுக்குவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை இந்தத் துறை கோரும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்,

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

இன்றைக்கு ஆண்டுக்கு சுமார் 20 முதல் 25 ஏக்கர்வரை அழிவு ஏற்படும் என்பதால் அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய ஏக்கருக்கு ரூபாய் 500 வீதம் 88 ஏக்கர்களுக்கு மானியமாக ரூபாய் 44,000 ஒதுக்கிட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பனைபொருள் திட்டம் சுமார் ஏழு மாவட்டங்களில் இன்றைக்கு 63 இலட்சம் ரூபாய்—ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒன்பது இலட்சம் ரூபாய் வீதம் செயல்படுவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று, பருவகால சேவை விஸ்தரிப்பு முகாம். சுமார் முகாம் ஒன்றுக்கு ஏழு அல்லது எட்டு நபர்கள் பயனடையும் வகையில் 44 முகாம் நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. கைவினைஞர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் 15 நபர்கள் பயன் அடையும் வகையில் 15 நிலையங்கள் ரூ. 1.39 இலட்சம் செலவில் நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூபாய் 10.60 இலட்சம் செலவில் 18 நீரா கேட்டரிங் நிலையம் அமைப்பதற்கு நம்முடைய வாரியம் எண்ணியிருக்கிறது.

மற்றொன்று, மொத்தத்தில் 16,475 நபர்கள் பயனடையும் வகையில் 4 கோடியே எட்டு இலட்சம் ரூபாய் செலவில் பனைத் திட்டத்திற்கான திட்டம் உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று. நீண்ட காலமாகச் செயல்பட்டு வருகின்ற பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இன்றைக்கு வட்டி, அதைப்போலவே தவறுதல் வட்டியின் மூலமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நம்முடைய குமாரதாஸ் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அதை நம்முடைய கதர் வாரியத்தினுடைய கவனத்திற்கு நான் கடந்த மாதம் கொண்டு சென்றபொழுது அவர்கள் அதைத் தள்ளுவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விரைவில் அவர்களிடத்திலே அந்த ஆணையைப் பெறுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சியை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன் மூலமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற வட்டி சுமார் 143.25 இலட்சம் வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கான நடவடிக்கையை இந்தக் கதர் வாரியம் மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்.

[திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1987 ஏப்ரல் 21

அதைப்போலவே மற்றொன்றையும் நான் உங்களுக்கு இங்கே தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்குப் பலபேர் இங்கே பேசுகின்றபொழுது, சீருடை வழங்குவதிலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, குறிப்பாகத் தேவையான அளவிற்குச் சீருடைகள் வழங்கப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தவறு ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சென்ட்ரல் கட்டிங் என்ற ஒரு முறையைக் கொண்டு வந்து ஒரு மையத்திலே அதை வெட்டி, அதைப் பலயிடங்களிலே தைப்பதற்கான வழி வகைகளைச் செய்தோம். அதிலேயும் தவறுகள் வந்திருக்கின்றன என்பதை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபொழுது எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் தவறுகள் ஏற்படாவண்ணம் எதிர்காலத்தில் உரிய கவனத்தை சமூக நலத் துறை செலுத்தும் என்பதை நான் இங்கே உத்தரவாதம் அளிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசுகின்றபொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி வளர்மதி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். Working Women Hostel சென்னையிலே ஒன்றுதான் இருக்கிறது. இன்னொன்று தேவை என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்வேன். இன்றைக்கு அப்படி ஒரு Working Women Hostel கட்டி முடிக்கப்பட்டு, மே மாதம் 1 ஆம் தேதி அது துவங்கப்பட இருக்கிறது நம்முடைய மாநகராட்சியினுடைய துணையோடு என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இங்கே பேசிய பல நண்பர்களும் இன்னொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நிறைய முதியோர் உதவித் தொகை வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது, அதிலே குறிப்பாக யாராவது ஒருவர் இறந்தால்தான் இன்னொருவருக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும். அண்ணன் எப்பொழுது சாவான், திண்ணை எப்பொழுது காலியாகும் என்ற பழமொழிதான் இன்றைக்கு நாட்டிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்றார்கள். நம்முடைய கொடுத்துச் சிவந்த காதிற்குச் சொந்தமான தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் இதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு போனவுடன் அவர்கள் இன்றைக்கு உத்தரவை வழங்கி

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்]

யிருக்கிறார்கள். இதுவரையிலே நிலுவையிலே இருக்கின்ற 23,039 முதியோர்களுக்கும் உடனடியாகப் பணம் வழங்குவதற்கு 190 இலட்சம் ரூபாயை இன்றைக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மெத்தப் பெருமையோடு இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன்.

ஆகவே, இந்த அரசு நிச்சயமாக ஏழைகளுக்கு, எளியவர்களுக்கு, இயலாதவர்களுக்கு, இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் சமுதாயத்தினுடைய அடித்தளத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்குத் தன்னுடைய துணைக் கரத்தை இணைக் கரமாக, என்றைக்கும் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய அரசு புரட்சித் தலைவருடைய தலைமையிலே தந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது தந்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தாங்களே அதைப் பின்வாங்கிக் கொண்டு ஆதரிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டு அமைகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திருமதி. டி. யசோதா: தலைவரவர்களே, சமூக சத்துணவுப் பணியாளர் பணியில் இருப்பவர்கள் ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றிருந்தால் அவர்கள் முன்போலவே சத்துணவுப் பணியாளர் பணியில் தொடர்ந்து இருக்கலாமா? ஒருவர் இரு பொறுப்புகளிலே இருக்கலாமா கூடாதா என்ற பிரச்சினை அநேகமாக எல்லா இடங்களிலும் இருப்பதால் அரசாங்கம் இதற்கு ஒரு வழிகாட்டுதலை அறிவிக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், ஊனமுற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் 3 சதவீதம் என்று ஒதுக்கீடு இருப்பதை 5 சதவீதமாக உயர்த்தி, கண் தெரியாதவர்களுக்கு அதிலே இரண்டு சதவீதம் கொடுக்க அரசு முன் வருமா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இரண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவர்கள் சத்துணவுப் பணியிடத்தில் பணியாளராகத் தொடர முடியாது என்று ஏற்கெனவே தகுந்த தாக்கீது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் பல்வேறு இடங்களில் பணியில் இருந்தவர்கள் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தெரியாமல் வேறு எங்காவது இருந்தால் அவர்கள்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1987 ஏப்ரல் 21

அடுத்து, உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு 3 சதவீதம் இருப்பதை 5 சதவீதமாக உயர்த்தி, அதில் 2 சதவீதத்தை பார்வையற்றவர்களுக்கு கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். ஒட்டுமொத்தமாக ஊனமுற்றவர்களுக்கு 3 சதவீதம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இதில் கம்பார்ட்மென்ட் சிஸ்டமாக ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஒதுக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி பா. வளர்மதி: தலைவரவர்களே, மகளிர் மன்றத் தலைவிக்கு 90 ரூபாய் ஊதியம் வழங்குவதையும், அதேமாதிரி 23,0000 பேர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்குவதையும் தாய்க் குலத்தின் சார்பாக நான் பாராட்டுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு வரதட்சணைக் கொடுமைக்கு ஆளாகி, அதன் காரணமாக பலர் இறந்துவிடுகின்ற நிலைமைகளையும் பார்க்கிறோம். வரதட்சணைக் கொடுமையைப் பொறுத்தவரையில் மாமியார்தான் அதிகமாகக் கொடுமை செய்கிறார். அதனால் மாமனார் பெயர் வருவதில்லை; கணவன் பெயர் வருவதில்லை. ஆகவே, மாமியார்களை தண்டிக்க அரசாங்கம் அவசரமாக ஏதாவது சட்டம் கொண்டு வந்து, தகுந்த உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: தலைவரவர்களே, இதற்கு சட்டம் போட வேண்டிய தேவை இல்லை. மாமியாரே எண்ணிப் பார்த்து, ஒரு காலத்தில் தானும் ஒரு மருமகள்தான் என்பதை உணர்ந்தாலே இந்தப் பிரச்சினை வராது.

திரு. பொ. உத்திராபதி: தலைவரவர்களே, சத்துணவு மையம் நமக்கு நிரந்தரமாகிவிட்டது. சத்துணவு மையத்தில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் தங்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அது பற்றி இப்போது அறிவிக்காவிட்டாலும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலந்து, எதிர்காலத்தில் சத்துணவு மையத்தில் பணியாற்றுகின்றவர்களை நிரந்தரமாக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பது ஒன்று.

அடுத்து, தமிழ்நாடு கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு நபரை, இயக்குநர் இருக்கும்போது, கூடுதல் இயக்குநராக பதவி உயர்வு கொடுத்து நியமித்திருப்பது உண்மையா? அவர் இருக்கும் வரையில் அந்தப் பதவி இருக்கும்.

1987 ஏப்ரல் 21] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

அதற்குப் பின்னால் இருக்காது என்று சொல்லப்படுகிறதே. அதனுடைய ஆணை நகல் என்னிடம் இருக்கிறது; வேண்டுமானால் காண்பிக்கிறேன். அந்தப் பதவி இடம் தொடர்ந்து நீடிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: தலைவரவர்களே, கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியத்தில், நம்முடைய ஒரு நபர் குழு ஆய்வு செய்து, இப்போது இருக்கிற மூன்று இணை இயக்குநர்களில் ஒருவரை கூடுதல் இயக்குநராக்க வேண்டுமென்று நமக்கு ஒரு பரிந்துரையை அளித்திருக்கிறது. அந்தப் பரிந்துரையின் அடிப்படையில்தான் ஒரு கூடுதல் இயக்குநர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்; இந்தப் பதவி தொடர்ந்து இருக்கும்.

சத்துணவுப் பணியாளர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சத்துணவுத் திட்டம் நிரந்தரம்தான். ஆகவே, பணியாளர்களும் நிரந்தரம்தான். அவர்கள் நிரந்தரம் என்று உத்தரவு வழங்கப்படவேண்டியதில்லை. திட்டம் நிரந்தரமாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு அந்த சந்தேகம் எழவேண்டிய தேவை இல்லை.

திருமதி தா. இராசாம்பாள்: தலைவரவர்களே, விதவைத் தாய்மார் பெண்களுக்கு திருமணம் செய்வதற்கு உதவித் தொகையாக ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அனாதைக் குழந்தை திருமணம் செய்கின்றபோது அந்தத் திட்டத்தை நாம் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. அதனால் அவர்கள் திருமணத்திற்கு இந்த ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பு இல்லை. அவர்களுக்கும் ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்க அரசு முன் வருமா?

அது மட்டுமல்ல, உடல் ஊனமுற்றவர்கள் ஆண்டு என்று அந்த ஆண்டில் மட்டும்தான் ஊனமுற்றவர்களுக்கு 3 சதவீதம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. இப்போது அது நடைமுறையில் இல்லை. அதைத் தொடர்ந்து அரசு நடைமுறைப்படுத்துமா? அதோடு 2 சதவீத வேலை வாய்ப்பு கண் பார்வையற்றவர்களுக்கு கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(இரவு 6-30)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, விதவைக் குழந்தைகளுக்கு நாம் திருமணத்திற்குப் பணம் கொடுக்கிறோம். அனாதைக் குழந்தைகளை நாமே வளர்த்து ஆளாக்கி விடுகிறோம்.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, பனை பொருள் வாரியம் வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அதுபற்றி அரசாங்கம் என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். அத்துடன் சி.ஆர்.பி.சி. 125 செக்ஷன்படி இந்துப் பெண்களும், கிறிஸ்தவப் பெண்களும் கணவனால் கைவிடப்பட்ட நிலைமையில் கைவிடப்பட்ட கணவனிடமிருந்து ஜீவனாம்சம் வாங்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறபோது இஸ்லாமிய சமுதாயத்தை சேர்ந்த சகோதரிகளுக்கு மட்டும அந்த வாய்ப்பு இல்லாத நிலை இருக்கிறதே, அதை மாற்ற வேண்டுமென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு சமூக நலத்துறையின் மூலமாகக் கேட்க முன்வருமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: தலைவரவர்களே, பனை வாரியம் தனியாக அமைக்கிற திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. திருமணச் சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பது அகில இந்திய அளவில் ஒன்றாகச் சேர்த்து மத்திய அரசால் செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

திரு. எம். செல்லமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சத்துணவு மையத்தில் வேலை செய்பவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு ஆள் பிடிக்க வேண்டாம் என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அது தற்போது நடைமுறையில் இல்லை. எனவே ஒரு விளம்பரத்தின் மூலமாக அதைத் தெரிவிக்கின்ற வகையில் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா? மேலும் சம்பளம் மற்றும் பல கோரிக்கைகளை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பற்றி அரசு என்ன சொல்கிறது? அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளை ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு நான் பேசியது பத்திரிகையில் வரும். ஆகவே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு அவர்கள் போக வேண்டாம் என்பது அதிலேயிருந்தே தெரியும். எனவே அதற்கு விளம்பரம் தரவேண்டிய தேவையில்லை. மற்றொன்று அவர்களுடைய

சம்பளம் பற்றியது. சமீபத்தில் 4-வது பே கமிஷனில் எல்லோருக்கும் சம்பளம் உயர்த்தியபோது அவர்களுக்கு உயர்த்தவில்லை. ஆனால் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இரக்க குணத்தோடு அவர்களுக்கு 20 ரூபாய் சம்பளத்தை ஏற்றி இருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் கே. சமாசம்: தலைவர் அவர்களே. பாலமந்திரில் படித்த அனாதைக் குழந்தைகள் படித்து பட்டம் பெற்று வெளியே சென்று வேலை தேடும்போது அல்லது கடன் கேட்கிறபோது ஜாதிச் சான்றிதழ், பிறந்த நாள் சான்றிதழ் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இதுபற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவர்கள் படித்ததே அனாதை இல்லம், அவர்களிடத்தில் போய் ஜாதிச் சான்றிதழ் கேட்டால் அவர்களுடைய மனோநிலை எப்படி இருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தால், சட்டம் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்கள் வெரிஃபை பண்ண வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வந்து அதைத் தீர்த்து வைக்க அரசு முன்வருமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனையை அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிக்க அவைத் தலைவர்களே. திருமணங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசு உத்தேசித்துள்ளதா என்பதையும். என்னுடைய தொகுதியில் வையம்பட்டி ஒன்றியத்தில் அரசனடிப் பாளையத்தில் கையால் காகிதம் செய்யும் ஆலையையும். மன்னார்குடியைச் சேர்ந்திருக்கிற சுந்தரக்கோட்டையில் பனைபொருள் கேந்திரமும் அமைக்கிற செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிக்க அவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நல வாரியத்திற்கு உறுப்பினர்கள் இதற்கு முன்பு எந்த ஆண்டிலே நியமிக்கப்பட்டனர்? இப்போது அதனைத் திருத்தியமைக்க அரசுக்கு யோசனை இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: தலைவர் அவர்களே, சமூகநல வாரிய உறுப்பினர்களை மாற்றியமைப்பதற்கான நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 27—கதர்த் தொழில்.

திருவாளர்கள் கோ. வீரய்யன், எஸ். என். இராமசாமி, கே. சுப்பராயன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"மானியக் கோரிக்கை எண் 27—கதர்த் தொழில் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,76,95,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன்கள்.

திரு. கோ. வீரய்யன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப் பெற்றது.

திரு. கி. வெங்கடாசலம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

1987 ஏப்ரல் 21]

"மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் 92,18,07,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 22—4—1987 காலை 10-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 6-36 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

75. 1957 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (ஒழுங்கு முறை) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள் துறையின் 20—8—1986 ஆம் நாளிட்ட 2307 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை. [1955 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (ஒழுங்குமுறை) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 9/1985) 10 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.]

76. விளம்பர வரியினை திருத்தி அமைப்பது குறித்து வணிக வரிகள்—சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 28—1—1987 ஆம் நாளிட்ட 59 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. -[1983 ஆம் ஆண்டு விளம்பர வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 22/1983) 7 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள் ஏனைய தாள்கள்.

161. கோரிக்கை எண் 27—தமிழ்நாடு கதர்—கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் கொள்கையும் திட்டங்களும், 1987-88 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

162. கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலம் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1987-88 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

163. சமூக நலத் துறை பற்றிய சாதனைத் திட்டம், 1987-88 (ஆங்கிலம்).